

Bajtársi Levél

A MAGYAR KIRÁLYI CSENDŐR BAJTÁRSI KÖZÖSSÉG
KÖZPONTI TÁJÉKOZTATÓJA

Alapította: NÉHAI VITÉZ KARSAY JENŐ ALEZREDES

1973. JÚLIUS — AUGUSZTUS — SZEPTEMBER — OKTÓBER
— NOVEMBER — DECEMBER
XXVI. ÉVFOLYAM, 7-8-9-10-11-12 SZÁM.

A Bajtársi Levél és a MKCSBK központ címe:

„MKCSBK” HUNGARIAN VETERANS.

P. O. BOX 335, ETOBICOKE, ONTARIO, CANADA

PRINTED MATTER

FROM: „MKCSBK” HUNGARIAN VETERANS
P. O. BOX 335, ETOBICOKE, ONTARIO, CANADA

A MKCSBK, — A M. KIR. CSENDŐR BAJTARSI KÖZÖSSÉG
ontariói (kanadai) csoportjai hatósági működési engedéllyel
rendelkeznek.

Alakulási évünk: 1949.

A működési engedély (charter) kelte: 1962. szeptember 27.

Az engedélyt kiadta: Province of Ontario, Hon. John Yaremko, minister of citizenship, provincial secretary.

Angol hivatalos megnevezésünk: „Royal Hungarian Gendarmerie Veterans' Benevolent Association”.

Bejegyzés: November 12, 1962. No. 10, Liber 1163, Province of Ontario.

Feladataink:

Anyagilag segíteni rászoruló tagjainkat, azok családját adományokkal, gyűjtéssel, kölcsönrel.

Előadások, ünnepélyek (csendőrnapiak) rendezésével anyagi alapot létesíteni, ebből az alapból támogatni a rászoruló öreg, rokkant, munkanélküli bajtársainkat, azok hozzátartozóit, az özvegyeket, árvákat. Munkába juttatásban segíteni bajtársainkat.

Ápolni a szolgálati ideálokat s kegyelettel megőrizni emlékét a m. kir. Csendőrség azon volt tagjainak, akik a törvény és a rend szolgálatában és az ország védelmében életüket adták a Hazáért.

A Közösség tagjai 95%-ban a volt m. kir. Csendőrség hivatásos tagjaiból áll 5%-ban pedig a céljainkkal egyetértő csendőrbarát, tartalékos bajtársainkból.

A MKCSBK Vezetőség megbízásából szerkeszti és kiadja
vitész Kövendy Károly százados
Minden cikkért, közleményért szerzője felelős.

A *Bajtársi Levél*, a Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösségnek, mint világszervezetnek központi tájékoztatója. Az MKCSBK alakulási éve: 1948.

Előfizetési díj évi \$10.00.

Minden levelet, hírt, közleményt és pénzádományt a következő címre kérünk:

„MKCSBK” HUNGARIAN VETERANS
P. O. BOX 335, ETOBICOKE, ONTARIO, CANADA

Postafiókunkat egyházaink ajánlása után a kanadai postaügyi minisztérium (Ottawa) hivatalosan bejegyezte.

Bajtárs, bízz a MKCSBK Vezetőségében, mely személytelenül és önzetlenül intézi világszervezetünk tájékoztató, nyilvántartási, segélyügyi szolgálatát.

Készült a SOVEREIGN PRESS nyomdájában
872 Winston Churchill Blvd., Oakville, Ontario — Tel.: 845-2711

vitész TABY ÁRPÁD őrnagy

...” Nem látom többé a fehér falum,
nem látom többé a kicsiny kapum,
mondják meg otthon, aki hazatér,
hogy idegen földben nyugodtam el én,
boldog mosollyal némult el a szám,
mert tudom, dicső lesz még egyszer
az én szép magyar hazám ”...

vitész Taby Árpád testőrnagy, a Mária Terézia Rend tulajdonosa 1973. augusztus 21-én Thalham bei St. Georgen községben, Ausztriában két éves lassu szenvedés után elhunyt. Személyével a Hadak Utjára tért az utolsó Mária Teréziás tisztünk...

Jól ismertük Magyarországon egyik legvitészebb katonáját. Közel tíz évig csendőrtiszt volt, emlékszünk hatalmas alakjára, láttuk a királyi palotában testőrei élén, láttuk a magyar parlamentben képviselőként... Olvastuk a hazai újságokban képviselői beszédeit, küzdelmeit a földreformért, hajdani katonáért, a magyar szocializmusért. Imrédy Béla Magyar Megújulás Pártjának volt képviselője 1939. nyaratól kezdve az összeomlásig. Hallottuk hírét, hogy 1945 őszén "háborus bűnösnek" kiadták nyugatról a magyar kommunista népbíróságoknak. Híre járt, hogy hajdani katonái és azoknak feleségei álltak ki érte, hangosan kiáltva a népbírók felé: "Ne bántsák ezt a derék embert, ő csak értünk küzdött, az egyszerű földműves magyarokért, ő szerzett nekünk földet, ő járt ki mindent ott fenn Budapesten, ne vétkezzenek az igazság ellen!" - Hajdani katonái és azok feleségei, a magyar földművesek megmentették életét a bitófától, mert 1945-ben halál járt a vitéz magyar katonáknak, a hősöknek és a nemzet választott képviselőinek. A népbírósági tárgyaláson, hol az ügyész mindenképpen halálbüntetést követelt vitéz Taby Árpád őrnagy fejére, természetesen igazságtalan és koholt vádak alapján, de a mentő tanúk elszánt közbelépésére "csak" 15 évet kapott, melyet szinte teljesen letöltött. Egyik katonájának elszánt felesége az ítélet-hirdetés után odament eléje, átadott egy egyszerű keresztet és hangosan mondotta a népbírók előtt: "Őrnagy Ur, fogadja szeretettel, imádkozzon a mi keresztünkkel, meg tetszik látni, őrnagy Ur ki fog szabadulni!" -

Taby Árpád őrnagy valóban kiszabadult, 1956. októberének magyar felkelői hozták ki a börtönből s azután ő is ott velük küzdött a szabadságharcban!

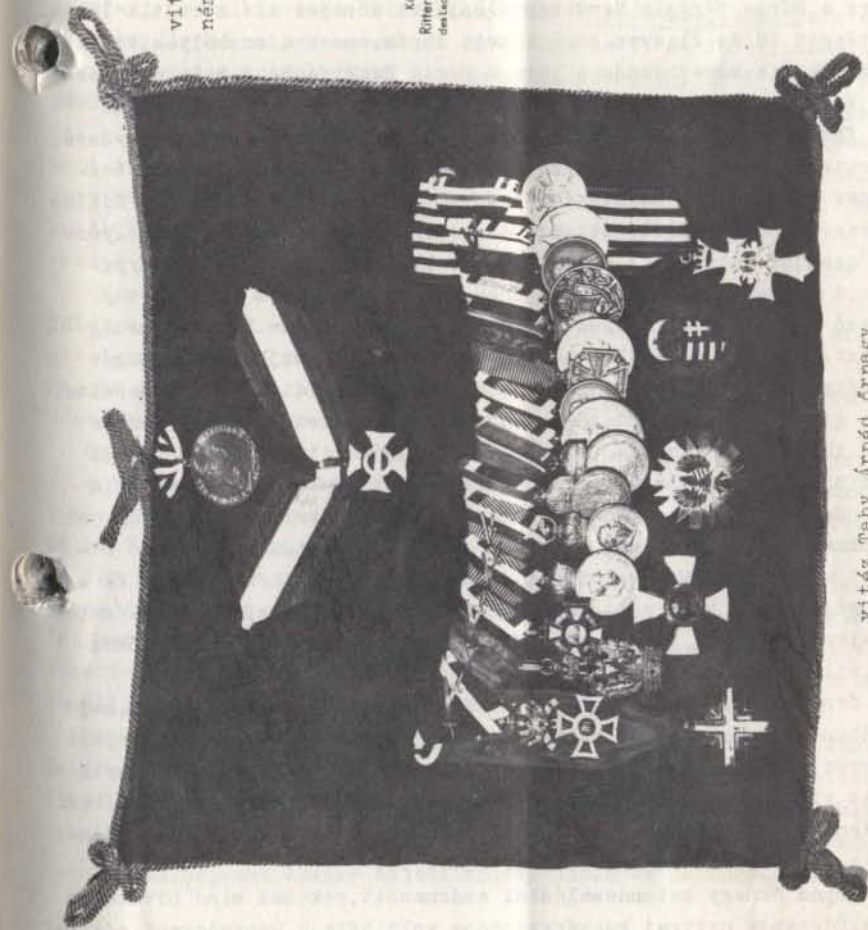
A szabadságharc leverése után még hónapokig fegyveresen harcolt a Dunán-tulon, majd az első hó lehullásakor Ausztriába jött. Végigfutott a hír az emigráció honvéd és csendőr köreiben: -"vitéz Taby Árpád itt van velünk!"-

Ő jelentkezett emigráns előljáróinál. Jelentkezett csendőr bajtársainál. Működésbe lépett segélyszervezetünk: a nincstelen Mária Teréziás bajtárson segíteni akartak az illetékesek. Ő szokásához hiven elhárított minden segítséget, mint mondotta: -"Adjátok a jobban rászorulóknak!"- A clevelandi Csendőr Család és a MKCSBK központi segélyszerve évről-évre Karácsonykor juttatott számára egy kis pénzbeli, vagy csomagsegítségét, ő pedig mindig eljuttatta ünnepi jókívánságait. Kapcsolatunk megmaradt s az mindig erősödött. Tagja, majd elnöke lett a MHBK ausztriai szervezetének. Sokat utazott, mindenütt ott volt, hol cselekedni kellett. Hajdani osztrák bajtársai és az osztrák kormány is szeretettel fogadta a hajdani vitéz katonát, Mária Teréziás osztrák tisztek kérték, hogy vegye fel az osztrák állampolgárságot, őrnagyi nyugdíjat fog kapni a Mária Terézia Rend illetékes pótlékával. Vitéz Taby Árpád őrnagy azonban megmaradt egyszerű magyar emigránsnak, soha nem vált meg magyarságától és nem vett fel soha külföldi állampolgárságot. Havi 45 dollárt kitevő legegyszerűbb menekült illetményéből élt szerényen és példamutatóan.

Világháborús szerepéről legendák születtek, az osztrák újságok, rádiók gyakran emlegették, irták nevét, mindig a legnagyobb tisztelettel. Pedig tudták, hogy vitéz Taby Árpád őrnagy magyar hazafihoz hiven 1919-ben fegyveresen harcolt a nyugati végeken az osztrákok ellen, Héjjas Iván, Francia Kiss Mihály tiszthelyettes bajtársaival, a Prónay különítménnyel, Ostenburg őrnagy csendőr zászlóaljával együtt verekedett, hogy Nyugatmagyarország magyar maradjon...

Híre járt, hogy 1915-ben végezte a hadapródiskolát Marosvásárhelyen. 18 éves korában, mint zászlós került a frontra a gyöngyösi gyalogezreddel. A Doberdón dult a harc, Taby Árpád zászlós csodákat művelt gyöngyösi bakáival! Hullottak a kitüntetések: Bronz és Nagyezüst Vitézségi Érmek, Bronz és Ezüst Signum Laudis hadiszalagon és kardokkal, majd a Katonai Érdemkereszt hadiszalagon, hadiszalagon és kardokkal. Géppukás szakaszarancsnok volt, vonalait számtalan olasz közeltámadás érte, heteken, hónapokon át közelharcban verte vissza az olasz léghadvezérség tömegtámadásokat. Járt a szerb és orosz frontokon is, ott is megmutatta félelmet nem ismerő, élenjáró, hősi magatartását! 19 éves korában hadnagy lett és ismét az olasz fronton kapta meg a Vaskoronarendet. 20 éves korában valahol Asiago környékén küzdött zászlóalja a Dolomitokban. Állásait napokig lőtte az angol tüzérség, majd újabb és újabb olasz gyalogos tömegtámadások indultak az osztrák-magyar vonalak ellen. Taby Árpád hadnagy bátorsága nem ismert határokat! Minden támadást visszavert, az ellenség soha se tudta állásait elfoglalni. 1918 tavaszán előlépett főhadnaggyá s változatlanul a Dolomitok ormain húzódtott védővonala. A kivérzett magyar csapatok azonban helytálltak a fokozódó angol tüzérségi tüzek ellenére. Vonalaikat három olasz hadosztály támadta. Taby

vitéz Taby Árpád őrnagy
németnyelvű névjegye
Ausztriában

VITÉZ TÁBY ÁRPÁD
Königlich Ungarischer Leibarbeiter u. D.
Ritter des Militär Maria Theresien Ordens,
des Leopoldorden und des Eisernen Kreuzordens (I. u. II. Kl.)
vitéz. táv. táv.
und
Ungarischer Kuchingabbeordneter

vitéz Taby Árpád őrnagy
22 kitüntetése

fhdgy azonban résen állt és a gyöngyösi gyalogosok élén ellentámadásba ment. Zászlóaljparancsnoka hősi halála után átvette a zászlóalj vezetését. Merészen és önként támadásba csapott át egy fennsíkra, katonái elszántan követték. A kemény harcban Isten vele volt, nem fogta a golyó! Egyre merészebben közelharcokban, puskatásával támadta az olasz gyalogságot. A magyar katonák hősiessége elérte a tetőfokot, Taby fhdgy kezében csak úgy suhogtak a Manlicher puska csapások! Az olasz gyalogság megingott, a magyarok ezt észrevéve még elszántabban csaptak rájuk! Taby fhdgy zászlóalja szétvert három olasz hadosztályt, több ezer foglyot ejtettek, elfogtak három tábornokot és az arcvonalat 50 km-re vitték előre! Az osztrák-magyar vezérkar nem akarta hinni a befutott jelentéseket. Taby Árpád fhdgy elnyerte a Lipót Rend lovagkeresztjét hadiszalagon, kardokkal és fegyverténye a Mária Terézia Rend káptalanjának döntése elé került. A legnagyobb kitüntetésait 18 és 21 éves kora között kapta, ennek a személyes vitézi magatartásának egyenes következménye lett a Mária Terézia Rend, mely egyenértékű az angol Victoria Cross-al, vagy az amerikai Congressional Medal-lal.

Taby Árpád fhdgy az összeomlás után katonáival együtt hazatért Gyöngyösre. Amint hírért vette, hogy veszélyben forog Nyugatmagyarország, azonnal ott termett és a magyar katona hősi magatartását tovább művelte. Később Horthy Miklós nemzeti hadseregébe került. Előlépett századossá, majd a csendőrséghez helyezték. Különböző csendőr iskoláknál szolgált, mint kiképzőtiszt, volt szárnyparancsnok is, majd a csendőrség felügyelőjének parancsőtisztje lett. Horthy Miklós kormányzó a huszas évek végén hívta meg a testőrségbe. Egy évtizedig volt testőrtiszt, hűséggel szolgált a hadurát. 1939-ben nyugdíjba kérte magát és politikai pályára lépett. Legközelebbi csendőrtiszt barátainak azt mesélte, hogy a szegedi gondolat és az indulás hazafias és becsületes volt. A Gömbös Gyula tervezte földreform azonban elmaradt, ezért ő politikai sikon próbál hajdani katonáin segíteni. Először kormánypárti programmal, majd Imrédy Béla programjával indult a választásokon a gyöngyösi választókerületben. Gyöngyösi katonái és azoknak fiai egyhanguan képviselőnek választották, Taby Árpád neve fogalom volt a Mátérban! Minden energiájával küzdött a földosztásért és a szociális igazságokért a budapesti parlamentben. Sok mindent sikerült elérnie képviselőtársaival, kivéve a földosztást. Küzdelmeit megakasztotta az időközben kitört II. világháború.

Taby Árpád őrnagyot az elsők között avatták vitézzé a Margitszigeten, majd békeszolgálatában is szaporodtak kitüntetései: Bronz és Ujólajos Kormányzói Dícsérő Elismerés, végül a Magyar Érdemrend Tisztikeresztje. Horthy kormányzó ezzel bucsuzott vitéz testőrtisztjétől nyugalombavonulásakor. Az emigrációban nyerte el a Szent László Rendet és bajtársi vonalon végzett kiváló szolgálataiért megkapta az Európai Frontharcos Keresztet is.

vitéz Taby Árpád őrnagy katonacsaládból származott, rokonai mind hivatásos katonák voltak. Édesapja nyitrai huszárszázados volt, bátyja, unokaöccsei, sógorai mind ht. tisztként szolgáltak, nővérei szintén katonákhoz mentek férjhez.

Baráti körben többször panaszkodott ausztriai emigrációja idején, élete utolsó éveiben. Szívét csalódás és fájdalom marcangolta. A kommunista börtönökben úgy tudták, hogy nyugaton a magyar kérdés egyik szívégye a nagyhatalmaknak. Idekint rájött, hogy a magyar kérdés nekik nem érdekes, azért semmit nem tesznek és a magyar problémákat sorozatosan elfelejtik. Egy hősi nemzet élte, jövője, vagy pusztulása nem okoz gondot nyugaton. Visszavonult a közélettől s idejét utazásokkal töltötte. Felkereste a hajdani tirolai csatatereket, végigjárta a hajdani üres lövészárkakat, tisztelgett katonái tömegsírjainál! Gyakran utazott Finnországba, hol közeli barátai éltek, köztük keresztfia. Nőtlen maradt egész életére. Kapcsolatait megtartotta a katonai emigrációval, tagja volt a Vitézi Szék-nek. Szorgalmasan olvasta a Hadak Utját és nagyon szeretete a csendőr Bajtársi Levelet.

1972-ben kaptuk az első levelet, melyben betegségéről írt. A bajt nem körvonalazta. Hazai barátja: vitéz Ághy Zoltán ezds Amerikából sietett beteggyógyoz. Taby Árpád súlyos operációk sorozatán esett át Ausztriában. 1973 tavaszán hosszú levelet írt a MKCSBK központnak. Leírta, hogy 22 éves tényleges katonai szolgálata alatt közel tíz évet a csendőrségnél töltött. Lehűségesebb bajtársai békében és a börtönben a csendőr altisztek voltak. A háboruban és a trianoni küzdelmek idején csendőrtiszt barátai álltak hozzá legközelebb. Érti életutja végét, úgy döntött, hogy ezért 22 kitüntetését, okmányait, összes földi emlékeit a csendőr múzeumra hagyja örök megőrzésre. Kérte, hogy a központi ügyvezető gondoskodjon, hogy hagyatéka Torontóba kerüljön a csendőr laktanyába.

Azonnal ment a légiposta válasz: -"Nemzetes Őrnagy Ur! Ismerjük Őrnagy Ur lelki és fizikai erejét. Akarata, nemes célkitűzései legyőznek minden betegséget. Igyekezzék talpraállni, Őrnagy Urra szüksége van a nemzeti emigrációnak! Ha jön az új riadó, jöväünk, vezér kell az élre! Doberdó és Nyugatmagyarország Hőse fog az élre állni és hazaviszi a magyar szabadságot..."-

Semmi biztatás nem használt, életerejét aláásta a szörnyű kór!

A központi ügyvezető 1973 augusztusára tervezte európai szabadságát, kérte vitéz Taby Árpádot, hogy várja meg jelentkezését, aug. 15-én érkezik Ausztriába és első útja beteggyógyához vezet!

Igy is történt, Kövendy Károly aug. 15-én szürkülétkor jelentkezett a nagybeteg ágyánál. Az osztrák nővér említette, hogy a "Herr Major egész nap kanadai látogatóját várta". A hatalmas termetű, életerős ember helyett egy élő csontváz fogadta az ügyvezetőt! Csak ősz haja volt a régi és szemeinek örömteli villanása. Alig hallhatóan enyitt mondott: -"Szervusz, Isten hozott!"-

Magyarország legvitézebb katonája egyetlen kérdésemre nem tudott felelni. A találkozás megrázott, súlyos, megható perceket éltem át. Jelentettem a nagybeteg följebbvalómnak, hogy parancsát végrehajtom, ha ütött az óra, erekyéit magammal viszem Kanadába és megőrzöm az utókor és a magyar történelem számára! Térdreereszkedtem, fejemet kezére hajtottam. Felálltam és katonásan bucsuztam, hosszan

tisztelegtem.Éreztem,hogy az utolsó vitéz és csendőr vagyok,ki életben látta vitéz Taby Árpád Őrnagyot.

1973.augusztus 21-én,stájerországi szállásomon ért a telefonhir,vitéz Taby Árpád Őrnagy ur ma hajnalban 77 éves korában csendesen elhunyt.Salzburgban lesz szentmise vasárnap lelkiüdvéért.Hétfőn temetik Salzburgban katonai pompával.A Mária Teréziás Hősnek kijáró végtisztességet az osztrák kormány adja!

Minden tervezett programot megszakítottam és azonnal Salzburgba utaztam. Résztvettem a szentmisén,a salzburgi magyarság előtt Mihályfi János plébános megható szavakkal ismertette az elhunyt nagy Katona élettörténetét.Kifejtette hogy Taby Árpád egész életében minden kötelességét 100 %-ig hiven teljesítette.Istenfélő emberként várta a megváltó halált.A templomban mindenki sirt,még az orgona hangja is rezgett a meghatódottságtól.

Másnap,hétfőn délelőtt,1973.augusztus 26-án a salzburgi katonai temető polnájában gyülekeztek a salzburgi magyarok: honvédek,csendőrök,vitézek,sekk és fiatalok,németországi képviseltek,tisztelők köre mintegy ötvenen...

A rendezett sirok,keresztek,üdezőld fák mezeseségéből dobpergés hallatszott Osztrák katonai alakulat közeledett csapatzászlóval,katonazenekarral,alezredes parancsnokkal,gyászkarzalagos nagylétszamu osztrák tiszti küldöttséggel,de jöttek osztrák frontharcosok csörgő kitüntetésekkel,zászlókkal,hat osztrák katona három óriási koszorúval...

Az osztrák diszszázad vonalban állt fel a koszorúkkal elhalmozott koporsó előtt.vitéz Taby Árpád Őrnagy koporsóját magyar nemzeti zászló takarta,koporsója végén a kis csendőrzászló feküdt.Hat osztrák törzestiszt állt koporsója mellett diszorséget.Ekkor feltűnt egy osztrák tábornok!...

Az alezredes parancsnok vezényelt: -"Musik und Ehrenkompanie habet Acht!Musik und Ehrenkompanie sihet rechts!Herr General,ich melde gehorsamst... .."- A tábornok kiadta a parancsot,megkezdeni az ünnepséget és a gyászszertartást.

Egy osztrák tiszthelyettes a koporsótól balra szoborként tartotta vitéz Taby Árpád Őrnagy 22 kitüntetését bársonypárnán,egy másik osztrák tiszthelyettes a Magyar Vitézi Rend óriási cimereit tartotta kezében a koporsó jobbja

Mihályfi János plébános német nyelven tartott beszédet és méltatta a nagy Halott érdemeit.vitéz Kövendy Károly szds katonásan vonult a koporsó elé és hangosan,magyarul bucsuzott a Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösség nevében.Három idős osztrák ur,mindhárom mellén a Mária Terézia Rend,vonult lassan a koporsó elé és fejethajtva bucsuztak hős magyar Bajtársuktól...

Ismét vezényszó harsant,a csapatzászló földig hajolt...A katonazenekar az osztrák himnuszt és a híres "Alte Kameraden" dalt játszotta...A diszszázad tisztelgett.A tábornok a koporsó elé lépett,kezét sapkájához emelte,mig ezalatt hat osztrák katona a koporsó elé,a lépcsőre helyezte a három óriási koszorút: az osztrák hadsereg,az osztrák hadügyminiszter és a Mária Terézia Rend nevében...Ausztria bucsuzott a magyar Mária Teréziás Hős Őrnagytól!

Magyar katonai diszelgés és Farkasrét helyett az osztrák Bajtársak adták a

vitéz Taby Árpád Őrnagy
ravatala
Salzburgban,Ausztriában
1973.aug.26-án.

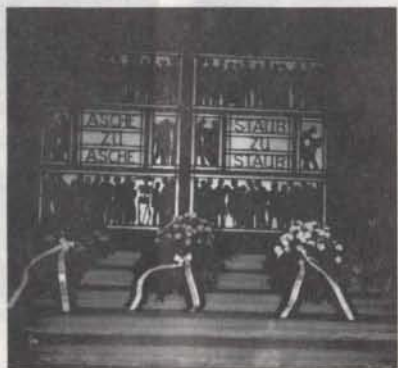
Felvonul az osztrák diszszázad

Mihályfi János plébános mellett hat osztrák katona a legmagasabb három koszorut tartja

Előlép az osztrák tábornok, az osztrák véderőminiszter képviselője

A kegyelet koszorúi a kápolna lépcsőjére kerültek a koporsó alá: az osztrák honvédelmi miniszter, az osztrák véderő és a Mária Terézia Rend koszorúi.

Koporsója mellett 3-3 osztrák törzstiszt áll diszörséget

Egy osztrák tiszthelyettes kitüntetéseit tartja

Egy másik osztrák tiszthelyettes a Magyar Vitézi Rend cimerét hordja

a végtisztességet Salzburgban...Sirtam,ezt a gyászszertartást nem lehetett meghatódottság nélkül végignézni!30 évvel ezelőtt láttam utoljára katonai végtisztességet Ungváron,akkor egy csendőr Szakaszvezetőt temettünk magyar katonai pompával,ki hősi halált halt a Kárpátok előterében...

A koporsó mellől elvonultak az osztrák törzstisztek,helyüket magyarok foglalták el: két csendőr,mindkettő vitéz...

Elvonult az osztrák díszszázad is,a távolodó dobpergés emléke örökre szívenben marad!Köszönjük Ausztria!...

A déli napsugarak áttörtek a temető fáin,bearanyozták vitéz Taby Árpád Őrnagy Ur koporsóját.Közelről néztük meg a koszorukat és elolvastuk a szalagok feliratait: Mária Terézia Rend,Hadügyminiszter,Osztrák Hadsereg,báró Banfield Gottfried,Kurt és Családja,özv.vitéz Porpáczy Jenőné,a müncheni katonaiskolások,Liza és Árpád /Taby Őrgy finn keresztfia/,bécsi kadétiskola,bécsujhelyi katonai akadémia,Bror.Kaj.Stig,Hans/Mária Teréziás bajtárs/,thalhami Őregotthon,Mami Liczka stb.stb.

vitéz Taby Árpád Őrnagy Ur holttestét a salzburgi krematoriumban elhamvasztották.Eredeti végakarata az volt,hogy hamvait szórják a Dunába,hadd vigye el a nagy folyó porait Magyarországra.Miután az osztrák hatóságok ezt megtagadták /egészségügyi indokok alapján/,hamvai egyik közeli barátja sírjába kerültek Münchenben.

Hazaindulásom előtt átvettem Taby Őrnagy Ur megbízottjától az ereklyéket és mindent leltár szerint hazahoztam Kanadába.Ma itt áll a legvitézebb magyar csendőrtiszt 22 kitüntetéssel,összes földi emlékeivel a laktanya legszebb termében egy óriási üvegszekrényben.

A Hadak Utján Attila seregében egy erősfényű új csillag ragyog!vitéz Taby Árpád hazatért,ott Hadur előtt dolgozik szorgalmasan,a Hősök bátorságával a magyar igazságért és Magyarország feltámadásáért!

Őrnagy Ur,pihenése legyen csendesemléke a történelemben került,neve a legnagyobb Hőseink között ragyog örökké,időtlen ideig!

Az emigráns csendőr sir,fejét meghajtva tiszteleg!

vitéz Kövendy Károly
muzeumőr

Bajtársak,zárjuk szívünkbe Taby Őrnagy Ur utolsó,betegágyában fogalmazott versét:

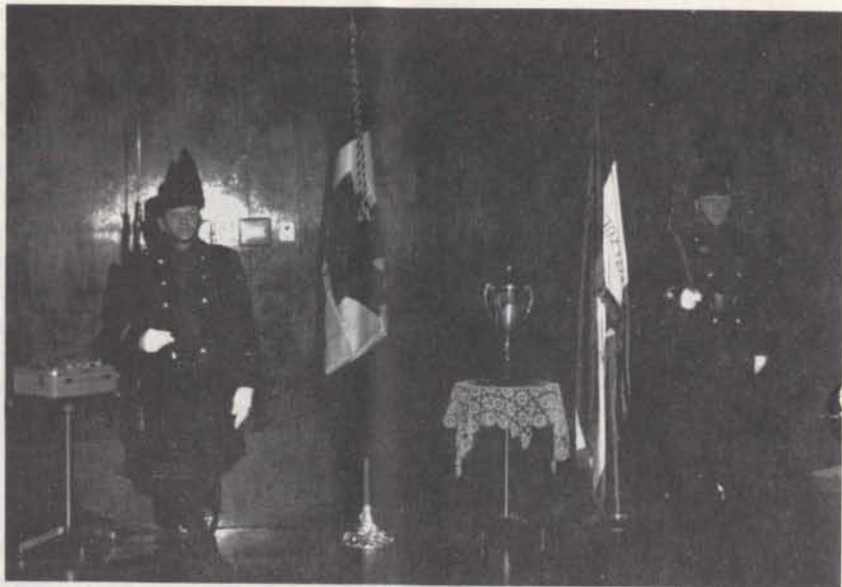
..."Nem látom többé a fehér falum,
nem látom többé a kicsiny kapum,
mondják meg otthon,aki hazatér,
hogy idegen földben nyugodtam el én,
boldog mosollyal némult el a szám,
mert tudom,dicső lesz még egyszer
az én szép magyar hazám!"-...

vitéz Taby Árpád Őrnagy,Mária Terézia Rendes Hősünk előtt

katonai pompával vonul el az osztrák véderő

1974 csendőrnapiján Torontóban az egybe-
gyűltek vitéz Taby Árpád őrnagy emlékének
hódoltak, kitüntetéseit, fényképeit kiállí-
tottuk, miközben egyenruhás csendőrzárőr
diszőrséget állt!

Öreg katona imája élete alkonyán...

Mindenható Isten, magyarok Istene! Egy öreg katona, élete alkonyán hála-
és könyörgő imájával fordul Hozzád és leborulva kér, hallgasd meg őt!

Mint a Te teremtményed, földi életemben Magyarország katonája lettem.
Katonul eskümben fogadalmat tettem, hogyha kell a Te neveddel és segedel-
meddel harcolok isteni és krisztusi hitemért, szeretett hazámért, Magyaror-
szágért és magyar fajtáért!

Két világháborúban vettem részt, véres harcokban, de Te mindenható Isten
mindig velem voltál a szent segedelmeddel és megvédtél a haláltól, sértet-
len maradtam!

Sok hűséges, Téged imádó bajtársam halt hősi halált mellettem, akik a
Te szent hajlékodban nyertek örök nyugalmat és békeséget! Az elvesztett
háború után bűnös emberi kezek elvették magyar Hazánk 2/3 részét és szét-
posztolták a zsákmányra váró szomszédoknak, köztük a Téged megtagadóknak is!

Hazát vesztett üldözött magyarok, honvédek, csendőrök, rendőrök szét-
szóródtunk a szabad világba, ahol még él az isteni és krisztusi hit! Rabha-
zánkban maradt magyar testvéreinket üldözi egy hitetlen, megszálló hatalom!
A magyarok élik nehéz életüket, de lelkükben és szívükben Te vagy az Ur-
Isten a Te szent Fiaddal! Titokban Hozzád fohászkodnak, hogy add vissza hi-
tűket, hazájukat és szabadságukat!

Én, mint öreg katona, aki szabad földön élem a Te segedelmeddel életemet
megelégedetten, leborulva magas színed elé, imádkozva kérek, ha mint gyarló
ember vétkeztem Ellened, bocsáss meg nekem!

Add vissza Hazánkat, szép Magyarországot a mi utódainknak, add vissza a
szabadságot! Bocsásd meg nekik is az Ellened elkövetett bűneiket, hogy le-
borulva magas színed elé imádhassanak Téged örökkön örökké!

Ha részemre a Te szent akaratod szerint eljön a vég, az örök behívó, kér-
lek fogadj be engemet is a Te szent hajlékba és adjál szerettemmel és
bajtársaimmal együtt örök nyugalmat és békeséget!

Az utánunk jövő nemzedéknek pedig mutasd meg a Hozzád vezető igaz ut-
tat, most és mindörökké

Amen!

1973. ősz...

vitéz Ághy Asbóth Zoltán
öreg bajtárs

CSENDŐR TISZTELGÉS NAGYJAINK SIRJAINÁL

(A Honvédtől a Királyig)

Évek óta terveztem egy európai utat, melynek során meg óhajtottam látogatni nemzeti nagyjaink sírjait, tervbevettem az ismeretlen európai katonatemetőket, hol magyarok ezrei fekszenek elhagyatottságban. Természetem, hogy mindig kutatom az élőket és holtakat, mely nálam a katonai szellem velejárója. Öreg édesanyám látni akart Ausztriában, a családi találkozót összekapcsoltam most a nyugati Halottaink látogatásaival. Elkészítettem az utitervet, megkaptam munkaadómtól a kiérdemelt szabadságot, vastartalékként ezer dollárt kértem bankomtól, összecsomagoltam utitöröndömet, beletettem a MKCSBK kicsi zászlóját, hogy ezzel tiszteleghessek halott Nagyjaink előtt.

Utrakeltem Torontó repülőtéréről az új szuper-modern 350 személyes Air Canada 747-es óriásrepülőgéppel. Hét óra múlva már Párisban szálltunk le, taxival rohantam az Austerlitz pályaudvarra, hol várt az előre lefoglalt hálókocsihelyem a 30 órás liszaboni uton.

Elindult a francia gyorsvonat dél felé. Mondanom se kell, soha életemben nem jártam azon a vidéken. Vonatunk átfutott a Pireneus hegység és az Atlanti óceán partja között. Spanyolországban jólesően láttam a spanyol csendőrség járőreit a hagyományos kalapjukkal. Éjjel jól aludtam, kipihentem az éjszakai repülőút fáradalmait is. Nőtt a hőség, Portugália terméketlen, sziklás hegyei közt futott be a gyorsvonat Liszabon pályaudvarára.

Angolul tudó taxisoffőröm jókinézésű szállodába vitt. Azonnal a telefonhoz ültem és levélben lerögzített tervek szerint összeköttetést kerestem Horthy Miklós kormányzónk itt élő menyével. Szívem hevesebben vert, mikor csengett a készülék. Mrs. Bowden vette fel a kagylót, ki nem más, mint néhai vitéz Horthy István kormányzóhelyettes özvegye: gróf Edelsheim-Gyulay Ilona. Közöltem érkezőmet és kihallgatást kértem. A főméltóságú asszony igen kedves, barátságos hangon beszélgetett velem. Elmondta, hogy hol találom meg néhai kormányzó és hitvese sírját, majd megmondta, hogy Estorilban hol keressem.

Reggel taxiba ültem s a liszaboni angol temetőhöz hajtottam. A temetőt zárva találtam. A nagy vaskapu oszlopán felfedeztem a csengő gombját. Megnyomtam és jött az udvarias, angolul tudó temetőőr. Kértem, hogy vezessen Horthy admirális sírjához, azonnal vitt a sírhoz, majd magamra hagyott.

Ott álltam vigyázz-ban Kormányzónk sírja előtt! A szép kémlékművet sűrű fák és bokrok védik az erős liszaboni napsugaraktól. Elolvastam a sírkő szöve-

Horthy Miklós kormányzó sírja a liszaboni angol temetőben.

Mrs. Guy Bowden, vitéz Horthy István főhadgy, kormányzóhelyettes özvegye, született Edelsheim Gyulay Ilona grófnő, köztéren Guy Bowden angol ezredes.

A spanyol Toledo városa közepén elterülő híres Alcazar/fellegvár, hol Moscardo ezredes a kommunista csapatok által körülvett várat a pusztulásig tartotta, de a védősereg nem adta meg magát, hanem bevárta Franco tábornok felmentő csapatait. A jobb oldali képen a fehér felszabadulás emlékműve.

Emlékek az 1940-es évek
elejéről:

Horthy Miklós kormányzó
menyével és Istvánka unokájával a kenderesi
mezőn.

A kormányzó jól ismert
vadászsapkája a torontói
vitézi muzeum őrizetébe
került.

gét, elolvastam a Főméltóságú Asszony emlékét megörökítő sorokat is. Hihetetlennek tűnt, hogy itt vagyok a budai királyi vár utolsó lakóinak sirjánál...

Kegyeletül letettem a kőre a kis csendőrzászlót, lefényképeztem, majd imádkoztam Otrantó Hőse előtt. Percekig álltam mozdulatlanul, tisztelegtem az emigráns csendőr nevében s sebtében végiggondolva az általam átélt és ismert félévszázad történetét, elbúcsúztam Magyarország nagy Fiának sirjától...

A déli forróságban taxin utaztam Estoril tengerparti kertvárosba. Meglepett a rendezettség, kulturáltság, a tervezett épületsorok, kertek paloták sorozata...

Izgalommal vártam a fiatal Horthynét. Jött is pontosan, ismertető jeleim közlése alapján azonnal megismert. Mosolyogva, rendkívüli kedvességgel nyujtotta kezét. Leültünk beszélgetni, szemem kutatták vonásait. Ma sem változott, talán eltelt vagy 30 esztendő, mikor ő volt a Magyar Vöröskereszt főnöknője őrnagy rangban, mikor a frontokon látogatta a sebesült katonáinkat, mikor vigaszt nyújtott a hadiözvegyeknek, mikor fizetését szétosztotta az özvegyek és árvák között... Mondtam is neki, hogy ma is azt a kedves, szeretetreméltó arcot látom, ahogy ismertük a képekről, egyszerű ápolónői egyenruhájában! Majd rátértem jövetelem főcéljára: -"Főméltóságú Asszonyom, kérem, bocsássa a torontói csendőr és vitézi muzeum őrizetére a kormányzói ereklyét! Intézményünk a kanadai kormány védelme alatt áll, ott ezrek és ezrek látnák, muzeumaink értékét emelné és csinálná a legszebb magyar propagandát az angolszász világban."

Kedvesen és komolyan válaszolt: -"Ezt fiammal kell megbeszélnem s közösen kell döntenünk. Nézze, mikor Otto Skorzeny elfogott bennünket a királyi palotában, csak éppen annyi időnk volt, hogy néhány koffert sebtében összecsomagoltunk. Bár Skorzeny megígérte, hogy magánholminkat összecsomagoltatja ládába s mindent utánunk hoznak, sajnos, semmi se érkezett meg. Így apósomnak csak egy rend ruháját hoztuk, az van egyedül. Kitüntetései közül is csak a legmagasabbakat hoztuk. Itt van tengerügyi fővege, tengerügyi kardja. Szmokingját évekkel ezelőtt valakinek odaadta anyósom. Nem utasítom el kérését, de azt megérttem, hogy felelősek vagyunk apósom emlékeiért. Hivatalos írásbeli nyilatkozatot kérek a kanadai hatóságoktól, hogy Magyarország felszabadulása után apósom ereklyéi hazatérnek Budára."

Majd beszélgettünk az estorili életről, István fiáról. Megtudtam, hogy a kis István 7 éves volt, mikor a háboru véget ért és a Horthy család megszabadult az SS. véadórizetből. Istvánka soha se felejtje el, hogy szögesdrót mögött játszott az udvaron s mellette fegyveres SS. katonák álltak. Apósa és anyósa halála után ismét férjhezment Guy Bowden angol ezredeshez, kit katonai attaséként ismert meg. Angliába költöztek, Istvánka ott nőtt fel és végezte iskoláit. Az ifjú István ma 32 éves, okl. gépészmérnök. Ismeretség hiányában angol leányt vett feleségül, házasságukból 5 gyermek született, három fiú és két leány. Mosolyogva sorolta el neveiket: a legidősebb Leonard István 12 éves, Halene 10, Henry 8, Marianne 6 és a kicsi fiú Stewart 2 éves! Büszkén emlegette, hogy István fia ma is tökéletesen beszél és ír magyarul.

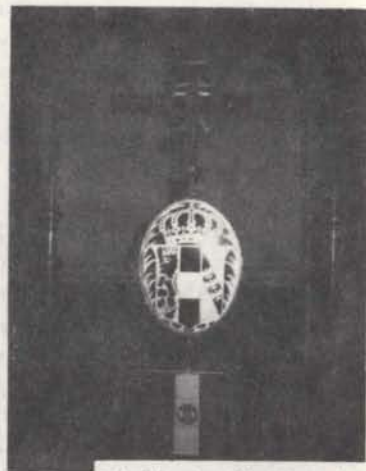
De mivel menyé angol, így az unokák sajnos, már magyarul nem beszélnek. Majd elmesélte, hogy István fia csak boldog családapa akar maradni, nincsenek politikai ambíciói, nem hisz a Horthy dinasztia elvében, gyermekkorában túl sokat csalódott mindezekhez. István jelenleg Jakartában, Indonézia fővárosában dolgozik, mint mérnök, egy angol cég alkalmazottjaként. Időnkint hazatérnek Európába s ez a legnagyobb öröme, mikor az öt unoka vidámságától hangos a ház! Most is jön a fiam, mondotta büszkén, az édesanyák boldogságával.

Ekkor egy magas ur közeledett hozzánk. Kezét nyujtotta, Bowden ezredes ur állott előttem. A beszélgetést angolra cseréltük. Eljött, hogy megismerjen, hallotta, hogy jövök. Megtudtam, hogy nyugdíjba ment a hadseregből, visszatértek a napos Portugáliába a Horthy sir közelébe s itt élnek az örök napfényben csendes, boldog életüket. Végül a főméltóságú asszony Kanada felől érdeklődött, hogy élnek az ottani magyarok, mire vitték az emigráns csendőrök? Mindenre feleltem s miután lejárt a fogadási idő, felálltam. Elbucusztam a Bowden házaspártól, a lékeimben változatlanul a ragyogó szépségű ifjú Horthyné él ma is...

...Taxival száguldottam Lisszabon repülőtérére. Még az esti géppel Madeira szigetére repültem az utolsó magyar koronás király: IV. Károly sirjához. Csak másfél óra volt az ezer km-es repülőút. A csodás sziget csupa színes virág, ezerféle üde zöld fa és bokor, a sziget közepén 1.800 méteres csúcs!

Tudtam, hogy utolsó királyunkat Madeira szigetére száműzték a győztes nagyhatalmak, kik a monarchia szétzúzásával örök boldogtalanságot, elégedetlenséget és izzó paraszt hagytak hátra, melyet érez többszázmillió európai, főleg azok, kiket a szovjet "szabadított" fel. Önkéntelen szimpátia száll emberek millióitól a halott fiatal király felé, ki 32 éves korában hunyta le szemét egy súlyos tüdőgyulladás után orvos, gyógyszer és tisztességes lakás hiányában.

Nekem más okom is volt, hogy eljöttem Károly király sirjához. Megható történet ez, csak kevesen ismerik. Magam is csak szüleimtől tudom s néhány emlékül elvett öreg ujságcikkből. 1916-ban történt, véres csaták dúltak Erdélyben az árulós román csapatokkal, kik szövetségeseiket hátbatámadva a védtelen Erdély földjére törtek. Ferenc József király arra kérte Károly trónörökösét, hogy menjen Erdélybe és tüntesse ki személyesen a 82-es vasszékely ezred katonáit, kik a trónonai hősiesség sorozatos csodáit mutatták fel a csaták poklában. Néhány nap múlva Károly trónörökös ott állt a színmagyar ezred sorfala előtt, személyesen tüzte a katonák mellé a vitézségi érdemeket. A sorban ott állt édesapám is, botra támaszkodva, sebesüléséből gyógyulóban. A trónörökös megszólításával is kitüntette apámat, magyarul tökéletesen beszélt: -"Hadnagy ur, ön vitéz katona volt eddig is, látom, hogy több kitüntetést kapott már! Ön hivatásos, vagy tartalékos? Ha tartalékos, annál szebb! Foglalkozása igazgató-tanító, nagyszerű, két gyermeke is van? Pelesége ismét gyermeket vár! Nahát, ez szép! Hadnagy ur, jelentse nekem hivatalosan, szolgálati uton, ha a gyermek megszületett, én akarok keresztapja lenni, az ilyen vitéz tiszt megérdemli!" -

IV. Károly Király síremléke Monte Fалу templomában, Madeira szigetén

Az egyszerű vaskoporsóban fekszik az utolsó koronás királyunk

A sir latin és portugál nyelvű márvány felirata a templomban

Dr. Habsburg Ottó királyi herceg, az Európa Tanács elnöke

És Károly tábornagy ur őfelsége megtartotta szavát! Mikor kereszteltek, már ő volt a király. Egyik tábornokát küldte a kicsi székely faluba, ki őt, a király őfelségét képviselte, hozott egy szép levelet és 500 aranykoronát. Talán nem is voltak olyan nagyon rosszak azok a Habsburgok!! Az öreg székelyek még emlékeznek erre az eseményre, szülőfalunkba látogató bátyámtól épp tavaly kérdezték: -"Maga a király keresztfia?"-

Reggel elindultam Monte faluba Funchalból, Madeira fővárosából. Csak néhány km, mégis megizzasztott, erős hegyi utak, kapaszkodók, a sziget oldalán délre néző kéttornyú montei templom, hol a király nyugszik...

Nyitva volt a templom ajtaja, beléptem. Nem kellett sokáig keresgélnem: a gyönyörű templom bal oldalhajójában azonnal megláttam a fekete vaskoporsót! Odamentem, fejet hajtottam és magamban a következőket mondtam: -"Felséges Királyom, csak most jutottam hozzá, hogy személyesen látogassam meg Felségedet és mondjak köszönetet, amit értem tett!"- Álltam percekig, könnyek futottak végig arcomon, számomra megható pillanat volt s euten a percben végigrohantam az átkozott események sokasága: Trianon, 3 éves koromban történt deportálás az ősi földről /amiért nem sir soha senki!/, a csonka ország végtelen nehézségei, Erdély utáni vágyaink, revíziós küzdelmeink, a második világháború, a Kárpátok védelme, összeomlás, visszavonulás, kivándorlás, Istenem, mennyi és mennyi küzdelem, csupa csalódás, keserű magyar végzet!...

Több órát maradtam a király sírjánál. Ugy vonzott, mint a mágnes, a csendes és egyszerűségében is felemelő árva sír, egy darab európai történelem maga!

Aztán találkoztam a plébánossal, ki angolul is tudott. Elmesélte, hogy elég gyakran jönnek magyar látogatók a világ minden részéből, szinte minden héten piros-fehér-zöld színű koszorúk és virágcsokrok kerülnek a király sírjára.

Majd elolvastam a latinnyelvű feliratokat, megsimogattam szememmel a szent koronás magyar nemzeti nagycimert, bucsuztam királyi keresztapámtól: -"Carolus IV, Apostolicus Rex Hungariae."-

A repülőgép ablakából is minduntalan a montei kéttornyú templomot néztem, hol otthagytam árván, egyedül az utolsó magyar királyt, kit oly mostohául dobott el 54 évvel ezelőtt Európa...

Aztán a repülőgépen eszembe jutott Dr. Habsburg Ottó királyi herceg, kit került 1970-ben személyesen is meglátogatnom németországi otthonában. Kíváncsi voltam rá, az emigráns újságok annyi szépet irtak róla, new-yorki barátaim mesélték, hogy peritektül beszél magyarul, kiváló cikkeket ír az Új Európa és más újságok hasábjain. Fogadásom is kedves volt. Mikor megérkeztem a starnbergi tó melletti falujába, telefonon hívtam fel. A telefonkönyvben egyszerűen "Habsburg Dr. Otto" áll, hívtam a számot. Németül jelentkeztem és mondtam, hogy a mai napra ígéretet kaptam, a királyi herceg fogadni fog. -"Ein Moment bitte"- után csendes magyar hang szólalt meg: -"Isten hozta százados ur! Kérem, hajtsen be a parkba, maradjon a kocsiában addig, míg valaki értejön!"-, monata az ismeretlen hölgy.

Felvétel a Magyar Vitézi Rendbe:

vitész kisbarnaki Farkas Ferenc vezérezredes ur, a Magyar Vitézi Rend főkapitánya a Rend előterjesztésére 1973. december 8-án, a Rend teljes ülésén valahol Európában

Tassányi József főtörzsőrmestert

ellenesség előtt mutatott bátor és vitész magatartásáért a Rendbe felvette vitézzé avatta.

vitész Tassányi József főtörm ur előtt a m.kir. Csenedőrség tiszteleg!

Felvétel a Szent László Társaság és Rend, 1861-be:

vitész kisbarnaki Farkas Ferenc vezds ur, a Szent László Társaság kormányzója 1973. augusztus 20-án a következő csendőr Bajtársainkat Magyarországról és a magyarságért végzett kiváló emigráns szolgálatukért Szent László lovagjává avatta:

Virágh József törm,
Bánkúti György szakv,
Szabó Lajos szakv,
Szabó Lajosné cső feleség,
Varga Sándor őrm,
Szathmáry Tünde B.A. cső rokon.

Az Európai Frontharcos Szövetség Mészöly Elemér vörge ur előterjesztésére Dr. Jani István szds-nak az Európai Frontharcos Keresztet adományozta.

A Nagy Konstantin Lovagrend /Svájc/ Dr. Jani István szds-t emigráns érdemeinek elismeréséül 1973 őszén a rendbe felvette és lovaggá avatta.

A Szent László Lovagrend /Málta/ 1973. október 10-én vitész Kövendy Károly szds-t a Rend-be felvette, a Rend Érdemkeresztjét adományozta. A mindezeket biztositó oklevelet a nagykancelláron kívül az árpádházi rokonsággal is rendelkező Gayre of Gayre and Nigg skót ezredes is aláírta.

Simontsits Attila páncélos hadnagyot az emigráns csendőrség érdekében kifejtett kiválóan értékes munkája és anyagi áldozata elismeréséül a központi vezetőség 1973. szept. 22-én tiszteletbeli csendőrré avatta.

vitész Farkas Ferenc vezérezredes, Magyarország főcserkésze ötvenzé kiáló munkásságának legújabb elismerését: a svájci Nagy Konstantin Rend Nagykere

Montreáli bajtársak Szent László lovagavatása a torontói csendőr laktanyában

Szent László lovagavatás Braziliában, a főszéktartó éppen csendőr bajtársakat avat

vitész Vattay Ferenc ezredes ur, a MKCSBK vezetője a következő levelet intézte a központi vezetőség ügyvezetőjéhez: 1973. december 31-én:

"vitész Kövendy Károly szds, a MKCSBK 6 tagú vezetőségének elnöke, majd ügyvezetője 10 éven át intézte az emigrációban élő volt m.kir. Csendőrség ügyeit és képviselést a tőle függetlenül működő clevelandi Csenedőr Család csoportjával bajtársi kapcsolatban, miután 1973 végével lemondott tisztségéről, de vállalta továbbra is az eszmei csendőrlaktanya parancsnokságát és a múzeum őrsését.

Tíz év hosszú idő és ennyi idő alatt lehet sok jót tenni, de tévedni is, mert csak az hitátlan, aki semmit se csinál. vitész Kövendy bajtársnak érdemeit el kell ismerni és az emberi gyarlóságból eredő hibáit megbocsájtani, mert ez keresztényi kötelességünk.

Ügyködésének tíz éve alatt fáradságot nem ismerve igyekezett a legjobb belátása szerint a csoportokat összetartani, újakat szervezni, a bajtársi életet az általa szerkesztett és kiadott, munkatársai által támogatott "Bajtársi Levél" folyóirattal ébrentartani, szórakoztatni és tájékoztatni, a közölt sok fényképpel a régi emlékeket felébresztetni. Sokat utazgatott különböző világ és ország részébe, ahol az ott élő bajtársakkal személyes kapcsolatot keresett, nélkülözhetetlent segített, vásárolt és felállított egy eszmei csendőrlaktanyát, berendezte azt egy csendőr múzeumot, nyilvántartást és archívumot szervezett és 1954-1955-ig kiadott "Csendőrök a Kárpátokon" c. könyve után 1973-ban megjelentetett egy tudományos művet a m.kir. Csendőrségről 1881-től 1945-ig.

Minden az ő érdeme még akkor is, amikor többet nem értek vele egyet. A jó eszméket azonban el kell ismerni, mert azok túlsúlyban voltak. Régebben elnyerte a MHRK vezetőjének és a Vitészi Rendnek is elismerését. Az elismerés köszönet is!

Minden mindörökké, ami jót tett az elmúlt tíz év alatt, vitész Kövendy bajtársnak elismeréssel fejezem ki azaz a kíváncsággal, hogy jó egészségben, megelégedéssel léssa el továbbra is azt a munkakört, melyet vállalt. vitész Vattay Ferenc szds, a MKCSBK vezetője."

A lelépő központi ügyvezető hálaosan köszöni vitész Vattay Ferenc ezredes ur elismerő levelét és jókívánságait. Egyben szívből reméli, hogy a MKCSBK-nak sokkal eredményesebb, teljesen kifogástalan és emberi gyarlóságtól mentes ügyvezetője lesz 1974. január 1-től.

/vitész Kövendy Károly szds a következő látható elismeréseket nyerte el tíz éves működése során: Szent György Rend lovagkeresztje, Máltai Lovagrend, Szent László Rend, Nagy Konstantin Rend, Magyar Akadémia, Árpád Szövetség, Szent László Társaság, Royal Canadian Military Institute; adományozták számára: a Szent László Érdemkeresztet, a Nagy Konstantin Rend parancsnoki arany csillagját, az Árpád Rend arany csillagját, az Európai Frontharcos Keresztet, a cserkészi Teleki Emlékérmét, a Lengyel Érdemrend Ezüst Keresztjét, az arany és ezüst Árpád Érmét. Kapott 28 oklevelet és kitüntetéseinek száma 22. Ez a sok elismerés azonban az öt támogató csendőr bajtársak érdemei: vitész Kövendy Károly tiszteleg előttük!/"

1973-AS CSENDŐRNAPI BESZÁMOLÓ

Csendőrnapi gondolatok...

Elég sokat dicsőítettük már testületünk multját, elég sokat sirtunk haló-dásán. Így van az, hogy a halotti torok eszmevilágában nyilvánulnak meg panasz-kodásaink és siratásaink.

Szerintem egy eszme a valóság nélkül csak úgy élhet tovább, ha valamely lelki érzés, valamilyen ígret táplálja. Ezt az érzést kell feltalálni és növeszteni magunkban, mert ami nem új gondolatot csiráztat, nem új megoldás ápolására készlet, az csak elhervad mint a ravatal virága, mint a sirok disze.

Kik az értékes utódok közöttünk multunk hordozásának szorgalmában? Azok e, akik unós-untalan ismételtetik a "Hiven-becsülettel-vitézül" jelszót, de egy gondolattal sem tudnak hozzájárulni ahhoz, miként kell az emigrációban ezt a jelszót megnövelni egy centiméterrel, egy grammal, egy celzius fokkal?

Szomorú valóság, hogy állva maradtunk közel harminc éve s nemcsak mi vagyunk fogásra itélve, hanem az a nagyszerű, fennkölt eszmény is, melyet jelmon-datunkban most már, mint élettelenlét évről-évre fáradtatban hordozunk.

Jelszavunk ösztönzői nem lehetnek muzeumi tárgyak, nem lehetnek vak oltá-rok, kell, hogy belőlük a kakastoll látványán felül, - azok jelentősége hordozzan és vezessen bennünket ugyanolyan szép szavakkal meghatározható életre, magatartásra. Milyen szomorú tapasztalás az, hogy egyenruha, kakastoll, törvényadta jog nélkül oly kevesen tudnak ma hiven, becsülettel és vitézül forgolódni az emigrációban... Szellemi rövidlátás azt hinni, hogy hűnek csak a reményhez lehet lenni, hogy csak a csendőri élethez kell hűnek lenni. A hűség nem csendőri kiváltság, hanem egyike a legszebb általános emberi erényeknek, nincs tehát sem egyenruhához, sem hivatáshoz kötve. Minden embernek hűnek kell lennie felismert eszményéhez, amiként becsületesnek és vitéznek kell lennie, bármilyen helyre segítette, vagy szoritotta sorsa az élet kedvezésében, vagy éppen megpróbáltatásában. Aki hű, becsületes és vitéz csak egyenruhában tudott lenni, akinek egyenruhájára csak festve voltak ezek az erények, aki egyenruhájával elvesztette ezeket is, az lélekben sohasem volt csendőr.

Most majd lassan eltűnnek csendőri önértékünknek külső vetődései, belenyelünk az általános magyar életérzésbe, a külsőségekből befelé fordulunk s a magyari mag felfedezésére, annak ápolására figyelünk és ügyelünk. Az emigrációban elmaradtak a hivatások közötti versengések, egyszintre kerültünk és pedig hazánk, nemzetünk, fajtánk megvédésének szintjére s azon kell kifejtetni képességünket, akármilyen elosztódott társadalmi csoportban éltünk együtt. Nincs kiváltság közöttünk, hacsak nem abban a nemes vetélkedésben: kinek sikerül hűbnek, becsületesebbnek, vitézebbnek lenni.

Azért ma ne merengjen el senki közülünk a multakon, ne álmodozzon a jövőn, de lássa meg, munkálja és szeresse azokat a lehetőségeket, melyek egy centiméterrel, egy grammal, egy hőfokkal előbbre viszik fennmaradásunk biztosítékait magunkban és utódainkban.

1973. február 14.

Csepri Béla ezds

Vorarlbergi bajtársaink 1973. március 2-án tartották csendőrnapi összejövetelüket, ahol ünnepi beszéd, magyar nótáéneklés /Somogyi Károlyné/ és egyházi méltatás /Msgr. Anisich Jenő plébános/ keretében emlékeztek hőseinkre és mártír Bajtársainkra. Társas levélben köszöntötték a torontói emigráns központot és a csoportvezető javaslatára üdvözlő levelet írtak Minaszenty József hercegprímásnak, a hősi helytállás példaképének. Az összejövetelen 11 csendőr, honvéd és barát jelent meg, mely bensőséges hangulatban sokáig tartott.

Németországi bajtársaink írekteerdei csoportja 1973. február 11-én tartotta a csendőrnapi Offenburgban. A náthajárvány miatt sokan nem tudtak eljönni, de ezek irásban köszöntötték a megjelenteket. Strassbourg-ból, Franciaországból Mertse László tb. zls hozta nagyasszonyunkat: özv. vitéz Temesvári Endréné-t, a nagyon szeretett "Anna Néni-t" s velük jött vitéz Temesvári Márton tb. hdgy is, a strassbourgi szórványvezetőnk. Sok csendőrbárát jelent meg köztük, ketten idős, 80 éves urak is. A magyar misén P. Morócz ferences atya megható beszéden emlékezett a csendőrségről és tagjainak kemény helytállásáról. Mise után bajtársaink koszorút vittek a váratlanul szivrehamban elhunyt Kéri Sándor szark. virgára. Délben remek ebéden vettek részt az egybegyűlték Németh Géza őrm vendégüljéber. Ebéd után a rangidős bajtárs, ki a környék csendőreit fiaiként szereti és tiszteli, mondott kedves tájékoztató beszédet. Emelte a torontói eszmei csendőr laktanya és muzeum megszűlését, eredményes működéséről felhívta a figyelmet a rászorulóknak segítésére és a bajtársi csendőr szel-ferntartására. Hőgoltak a hősök és mártírok emlékének, majd felolvasták a mult évtlen elhunyt csendőr bajtársak neveit. A szép létszámú bajtársi kör a sötétedésig maradt együtt a legjobb hangulatban.

Franciaországi bajtársaink ismételten a terület és csoportvezető lakásán gyűltek össze Tourcoing-ban. Rövid emlékező beszédet mondtak, majd egy perces néma vigyáz állásban hódoltak a hősök és mártírok emlékének. A kiváló vacsorát csendőr asszonyaink főzték s az egybegyűlték sokáig együtt maradtak.

Angliai bajtársaink 1973. február 17-én gyűltek össze a Mindszenty Otthon-ban ünnepi vacsorára. Nagyszámú bajtársi kör és csendőrbárát jött el ünnepinkre. Ruktsár Lajos alez mondta az ünnepi beszédet a töle megszokott kiváló felkészültséggel. Dr. Ispánki Béla pápai kamarás, angliai főlelkész a vendégek nevében mondott köszönetet a meghívásért. Kifejtette, hogy mindig örömmel jön a csendőrök közé, mert megismerte őket otthon a békeszolgálat idején, a háboru-ban tapasztalta vasidegeiket s a börtönben tapasztalta legpéldásabb bajtársiasságukat. A vacsora alatt vitéz Szakály János őrm a Bajtársi Levélből felolvasta Ruttkai Tamás híres emigráns versét. Az ünneplő bajtársi és baráti társaság a késő esti órákig szórakozott kiváló hangulatban.

Venezuelai bajtársaink Valenciában 1973. február 14-én gyűltek össze a terület és csoportvezető: vitéz Raiffai János őrm házában. Mindössze hárman voltak: Borai Mihály főtörm és Németh Gyula hdgy, de éltették a napot s emlékeztek igaz csendőr szívvel a régmult szép időkre, majd koccintottak a szebb jövőre!

Braziliában sao-paulói csoportunk tagjai 1973. február 18-án tartották az egyházi csendőrnapi tág bajtársi és baráti társaság részvételével. A csoportvezető: Miller Antal őrm hívözölte a megjelenteket, köztük a rég nem látott Isky József őrm bajtársat és feleségét, vitéz Vorós Károlyt, a Szent László Társaság és Renc brazíliai szektartóját, vitéz Almay Béla vk. ezredest stb. Beszéde a szebb jövőbe vetett hit gondolata volt. A napot többen méltatták, sok felszólalás hangzott el. Vitéz Almay Béla méltatta a csendőrség példás hazai közbiztonsági működését és háborus helytállását, melyet maga is közelről tapasztalt. Bónis László tb. szds-t kitüntette az Európai Frontharcos Kezességgel. Vitéz Mohai Szabó Béla ref. lelkész sorolta fel a csendőrség érdemeit. Szalay Tantos József 3 saját versét szavalta el. Vitéz Király Gyula ezds, a MK-Csbk örökös tb. vezetője ünnepi beszédében a közöny rákfenéjét fejtegette, mely gyarapszik az emigrációban s ha nem ügyelünk, kiöli a csendőr csoportjaink kicsinyi paraszait. A magyar szabadság útján ezeket a szunnyadó tüzeket fel kell szítani s ez maradjon az emigráns csendőr hivatása. A csendőr asszonyok hazai sültésű pogácsát szolgálták fel s az egész társaság sokáig együttmaradt kiváló hangulatban.

Ausztráliában az adelaidei csoportunk 1973. február 18-án tartotta még a csendőrnapot a főváros környéki hegyekben lévő és már hagyományossá vált Loftia Park-ban. A nagy nyári meleg ellenére igen szép számmal jöttek össze csendőr bajtársaink, családtagjaik és barátaink. Erre az alkalomra a szomszéd Victoria államból eljött Antalffy Pál őrgy is és egy hetet régi jó bajtársai körében töltötte. A csoportvezető Ravaszó szavai után Antalffy Pál őrgy, ausztráliai területvezető bajtársunk tartotta az ünnepi beszédet, méltatva a csendőr hősök áldozatát. A későbbiek folyamán anekdotákkal szórakoztatta hallgatóságát. A csendőrnapi résztvevői a késő délutánig maradtak együtt a legjobb hangulatban.

Perthi csoportunk istentiszteletek keretében hódolt a csendőrnapi eseményeknek. 1973. február 11-én Fazekas János rk. lelkész a misén emlékezett a csendőrségről, a protestáns templomban a távollévő Kemény Péter ev. lelkészt vezető Szombathy Lajos zls helyettesítette és a szószékről mondott igaz, szép beszédet. A helyi lap, a "Perthi Magyar Hírek" lovacsendőr fényképét hozta az első oldalon. Tordai Szabó István "Ének a lovacsendőrökről" című versének szövegével. A lap a zónki kívül hosszabb csendőr fejtegetést közölt a csendőrségről ugyancsak vezető Szombathy Lajos zls tollából. Bajtársaink zöme résztvett a misén s a protestáns istentisztelet végén a csoportvezető maga is autóval rohant a misére meghallgatni Fazekas atya szívehezszólt szavait.

Sydneyi csoportunk szokásaihoz híven ismét nagyszabású csendőrvacsorát tartott, melyen résztvett Antalffy Pál őrgy, területvezető is, ki az ünnepi beszédet tartotta. Az "Ausztráliai Magyarság" c. lap tb. csendőr szerkesztője egy teljes oldalon hódolt a csendőrnapi eseményeknek, amit fotókópiában lent közlünk:

AUSZTRÁLIAI MAGYARSÁG

1973. február hó.

A HÚSDARÁLÓ

1973. február 14-én — a Csendőrnapon — a szabad világ magyarsága meghatódva gondol vissza a volt m. kir. Csendőrségre, mint az elsodort keresztény és nemzeti Magyarország egyik legmagyarabb és egyik legsikeresebben működő intézményére. Ugyanakkor kegyelettel emlékezik meg azokról a testületi tagokról, akik a vörös áradattal szemben hősi- vagy mártírhalált haltak és azokról is, akik még mindig internáló- vagy kényszermunkatáborokban sínylődnek csak azért, mert csendőrök voltak.

Az idei Csendőrnapon egy kis igaz történet elmondásával kívánjuk a testület emlékét továbbra is ébrentartani.

Csendőrnapi megemlékezésül egy megtörtént esemény

Járdánházi Gábor főörzsőrmester, rétsági őrsparancsnok, miután a szolgálatba induló járőr eligazítását befejezte, a járőrvezető bal mellére tűzte az arany napkorongos szentkoronát és parancsot adott az elindulásra.

A rétsági m. kir. csendőrőrs 14. számú rendes szolgálatba kivezényelt járőre, Székely Imre őrmester járőrvezető és Sajgó Ferenc szakaszvezető próbacsendőr járőrtársa, egy január eleji korai délutánon a legjobb hangulatban indult szolgálatba. Rétság elhagyása után Bánk községnek vették útjukat azzal a feladattal, hogy a község leportyázása után Romhány, Alsó- és Felsőpetény községeket is be kell járniok. Ezenközben egy-két hivatalos ügyet is el kell intézniök, majd az arra érdemesültekkel szóba elegyedve meg kell győződniök a községek közbiztonsági hangulatáról, valamint arról, hogy időközben nem kódogott-e a falukban valami gyanús idegen.

Nagy pihenőjük a romhányi csendőrpihenőben volt engedélyezve. Bevonulási időpontjuk — ha minden jól megy — másnap reggel hat órakor.

Igy mindent tudva a szolgálat felől, szép tempóban, szababiztosan taposták mindketten a havat, hol bokáig; hol csaknem térdig süppedve a rétság-bánki megyei úton. Előttük terült el a szeliden gördülő nógrádi táj, minden vastag, szűzi hótakaró alatt: a fák, a bokrok, az utak. Az utóbbiak létezését csak a rendben elvonuló sürgőnyóznak bizonygatták.

A levegő friss, mozdulatlan és éles volt. A határban senki emberfia. A csend fenséges volt, s azt nagy néha a járőr feje felett elhúzó, éhes, lármás

varjúcsapat zavarta csak meg. A balra elterülő Csóványos nyúlványa már most, ilyen kora délután, párás ködbe burkolódzott. A ferdén igyekvő és korán nyugodni készülő nap sugara néha átörtek a ködön és bágyadtan tükröződtek vissza a járőr meglibbenő, zöldes-fekete tollforgóján...

Bánk községet hamar elérték, benne mindent rendben találtak, így tovább mentek és a töle kb. nyolc kilométerre fekvő Romhánynak vették útjukat, átülően átvágva azon a síkságon, ahol valamikor a Nagyságos Fejedelem kurucai súlyos vereséget szenvedtek a császáriaktól.

Székely Imre őrmester és járőrtársa a nagy hóban csak lassan haladt és egy idő múltán a két ember már szólanul bukdácsolt előre. Derűs hangulatuk a hó taposása közben elpárolgott, erősen húzta a vállukat a nyirkos köpeny, a puskák, no meg a tömött járőrtáska. Kezdek kifáradni és ráadásul a csizmájuk is beázott már...

Lassan szürkülni kezdett és Romhányban, a késő délutánban, imitt-amott kigyulladtak az első lámpák. Ahogy a távolság fogyatkozott, úgy közeledett feléjük a falu. Már kivehetők voltak az utcákon hazafelé siető asszonyok, emberek. A feltámadt enyhe alkonyati széljárás a vacsorát főző falu kellemes illatát, lágy moráját hajtotta feléjük.

Erről jutott eszébe az őrmesternek, hogy Romhány leportyázása után jó lenne nekik is megvacsorázniook a csendőrpihenőn. Tervét közölte is a "próbával", aki erre egyszerre beszédessé lett. A járőrtáskájában levő fagyos füstölt szalonna, vöröshagyma és a puha

fehér házikenyér gondolatára kiszáradt szája egyszerre nedves lett, s szinte már érezte a levegőben annak a frissen fejt, meleg tejnek az illatát is, amit ilyenkor a kisbíró két mázatlan kőcsőgben szokott a pihenőszobába bekészíteni. A pihenő, no meg a vacsora gondolata mindkettőjükbe új erőt öntött és megszorozták lépteiket. Alig várták azt a fenséges pillanatot, amikor a csendőrpihenő melegében átázott csizmájukat végre lerúghatják...

És ekkor, egészen váratlanul, egyszerre szertefoszlott ezzel kapcsolatban minden. A félhomályból, egy kis kapuból, megtermett, kucsmás-bekécses, csizmás, nagybajuszú ember üdvözölte őket:

— Már nagyon vártam a csendőrukat...

Mint tavasszal a megáradt rétsági malomárok, úgy folyt belőle a szó, a panasz, a felesége "kedves" hűsdarálójának eltűnéséről, ilyen formában:

— A leányom lakodalmának napján, az elmúlt szombaton, az ünnepi lakoma után a két szobából kihordottuk a bútorokat az udvarra, hogy bent táncolni lehessen. A bútorok közt volt a konyhaasztal is, annak a fiókjában meg a feleségem kedves hűsdarálója, amit nemrég vettünk a gyarmati vásárból. A lakodalom végén megint behordtuk a bútorokat, számbaszedtük dögainkat, mindenünk megvót, csak a hűsdaráló tűnt el. Nyoma veszett...

Székely őrmester fáradtan hallgatta végig a történeteket, de ahogy a károsult gazdától megtudta, hogy az udvarra kihordott bútorok között bámészkodó fiatalok sorában egy általa jól ismert felsőpetényi falurossza is ott volt, barna szeme egyszerre megélenkült, fáradtsága seholsem volt már, megigazította felszerelését, ruházatát, s teljes egészében úgy, ahogy a "Szolgálati Utasítás" előírta, mint "a közbiztonsági szolgálat ellátására rendelt, katonailag szervezett őrtestület" tagja állott polgártársai rendelkezésére. Közölte járőrtársával, hogy most azon nyomban indulnak Felsőpeténybe és levezetik a nyomozást az eltűnt hűsdaráló ügyében.

A "próba" nem akart hinni a füleinek. Hogy ilyen öreg este elinduljanak Felsőpeténybe azért a nyomorult hűsdarálóért, feledve a kellemesen fűtött csendőrpihenő és a még kellemesebb vacsora kényelmét, örömet — ez már több a soknál... Minthogy azonban az őrmester úr közlése határozott és világos volt, ezért erről nem is volt sok értelme beszélni, kérdezősködni. Megadta magát sorsának és szótlanul követte parancsnokát.

Felsőpetény Romhánytól csaknem egybeépült, így a járőr hamar ahhoz a házhoz érkezett, ahová szándékozott.

A házbeliék még nem feküdtek le, s a keresett legény is otthon volt. Az

őrmester kihívta őt a pitvarba. A legény a járőr láttára, valamint a hozzá intézett kérdésekre zavarba jött. Előadta, hogy a hűsdarálót sohasem látta, arról még csak nem is hallott, bár a lakodalom idején csakugyan az udvarban volt és a konyhaasztalon ülve nézte a szobában táncolókat. Ezután kínos csend következett. Az őrmester alaposan megmustrálta a legényt, aki egyik lábáról a másikra állt, míg tekintete gondosan kerülte az őrmesterét. Végül a következőképpen búcsúzott el tőle:

— Jóska fiam, te tudod nagyon jól, hogy én milyen rettenetesen jó ember vagyok. De ha az a hűsdaráló holnap reggel a Porpácsi gazda udvarában ott nem lesz, akkor jobban teszed édes fiam, ha ebből az őrskerületből elköltöazol. No, csak ezt akartam neked mondani. Jó éjszakát!

Ezután a járőr mind a két községet végigjárta és éjfél is elmúlt már, mire a kihűlt, barátságtalan csendőrpihenőre megérkeztek. Ott már csak a két köcsög hideg tej fogadta őket. Sietve, fáradtan ettek pár falatot, köpenyüket levetették, csizmájukat lerúgták, s csak úgy ruhástól ledültek a kemény priccse. A két fáradt, elcsigázott ember pillanatok alatt el is aludt.

Hat órai pihenés után — mert csak

ennyi volt engedélyezve — megvirradtak. Rendbeszedték magukat és egyenesen Porpácsi uram portája felé vették az útjukat. Havazott...

A falu szinte aludt még, csak a járőr volt talpon, no meg a harangozó, aki éppen a reggeli Urangyalára csendített.

Amint a házhoz érkeztek, a kiskapuban megint a gazdát találták, derült ábrázattal:

— Idenézzenek az urak, — és a kiskapu udvar felé eső végébe mutatott. Ott fekiúdt az udvarba hajítva, hóval félig betakarva történetünk hőse, a piros hűsdaráló. Körülötte a frissen esett hóban — az őrmester legnagyobb csalódására — a gazda lábnymai.

— Hát ezt nagyon köszönöm az uraknak, — lelkenedett a boldog tulajdonos.

— Szívesen, Porpácsi uram. Ha megint előadódik valami, csak szóljon, majd helyre igazítjuk azt is... Na, Isten áldja. Mi pedig Ferenc, — szölt oda járőrtársának, — bevonulunk.

A gazda, kezében a megkerült hűsdarálóval csak nézte, nézte az elköszönő járőrt mindaddig, míg a sűrű hóesés el nem takarta szeme elől a közbiztonsági szolgálat két távolodó katonáját...

A sydneyi csendőrnapon nagyhatású beszédet mondott még Dr. vitéz Botond Pál o.szds, csendőrbárát. Beszéde lényege Budapest hőseinek szólt. Végül Koltay Imre őrm. Petőfi "Uram Hozzád..." c. versét szavalta.

Franciscói csoportunk csendőrnapi vacsorája 1973. február 18-án a Szent István Otthonban:

Ünnepelő közönség és bajtársak.

Ünnepi beszéd a csendőrség multjáról ...

vitész Zajacz József szakv átveszi a vitézi oklevelet

vitész Darabont Ferenc
tb.fhdgy,
a san franciscói
csoportunk
mozgató
rugója

Ugy is történt, behajtottam a hatalmas parkba és leparkoltam. Néhány perc mul-
va jött egy elegáns ur, ki németül üdvözölt és bekísért a kastélyba, leültetett
a könyvtárszobában. Szemeim végigrohantak az óriási festményeken, melyeken Habs-
burg császárok és királyok tekintettek le rám. Pillanatok múlva lépéseket hal-
lottam és belépett Ottó királyi herceg mosolyogva, frissen és igen barátságos-
an. Kezét nyújtotta és mondta: - "Isten hozta, igen örülök, hogy meglátogatt!" -
Ugy jelentkeztem nála, ahogy előírta Szolgálati Szabályzatunk a királyi család
tagjaival való magatartást. Le ez nem tartott sokáig, mert Ottó királyi herceg
igen barátságos magatartása, tökéletes magyar beszéde eltüntetett azonnal min-
den hivatalos feszélyezettséget. Érseklődött kanadai életem felől, családomról
és bajtársaimról. Majd én tettem fel a kérdéseket: - "Hogyan látja Királyi Pen-
sionátus a jövőt? Vane valami reményünk, hogy megváltozik a világ s a hontalan ma-
gyarok hazatérhetnek? Merre tart a világpolitika? Lesz e még dunai monarchia,
lesznek e Középeurópai Egyesült Államok? Mit ért a cikkiben szereplő "euró-
pai eszme" alatt?" - ... A királyi herceg rendkívül érdekesen válaszolt. Kérdéssel
kezdte, hogy érzem magam, mikor Amerikából jövet megpillantom az európai par-
tot? Feleltem, hogy nagyon jól, ilyenkor mindenki mosolyog, boldog, hogy Európába
érkezik és percek múlva leszáll Európa földjére. - "Na látja, ez az európai
eszme, ez az európai szellem! Ma már elmúlt az az idő, mikor külön nemzetek vi-
askodtak Európában és háborúk sorozatában gyilkolták egymást a nemzetek. Euró-
pa felébredt, Európa összefogott, a franciák, németek, a volt ellenségek örök ba-
rátságot fogadtak egymásnak, megszületett a vámunió, a közös gazdaság kiépíté-
se, mely az európai népeknek jobb életet hoz. Ezt a gazdasági összeződést kell
kiépítsük egy politikai unióvá, hol csak egy ország lesz: Egyesült Európa, a-
hol nem lesznek országhatárok, ahol minden faluban, városban úgy beszélnek az
emberek, ahogy akarnak, olyan kormányzatot választanak, amelyet akarnak. Természe-
tesen lesz egy közös európai parlament, közös képviselőház. Ezen dolgozunk, ezt
próbáljuk siettetni, már amennyire lehet! Aztán egyszer felomlik a vasfüggöny
is, ami se tart örökké. A rabnépeket úgy fogja magához vonzani az erős és nagy
Európa, mint mágnes a vasat! A dunai monarchia, vagy dunai federáció
gondolatát rég elmosta az idő, ott még erős a kölcsönös revans eszméje, a nemze-
tiségi gyűlölködés is a multtá lesz egy szabad, nagy Európában!" -
Közeledett kihallgatásom vége. Dr. Habsburg Ottó megkérdezte, merre utazom?
Feleltem, hogy csenőrn bajtársaimat látogatnom meg. Elkomolyodott egy pillanatra,
majd a következőket mondotta: - "Ismerem a magyar csenőroket! Kérem, adja át nek-
ik üdvözlőlevelemet, nagyra becsülöm és sokra értékelem őket!" -
Majd én kértem meg, hogy látogatásom emlékére fényképet készíthessek. Válasza
rövid volt és ismételten rendkívül barátságos: - "Örömmel! Hová álljak? Jó lesz
háttérnek ez a nagy kép, hol Ferenc József királyt látjuk kisgyermekkorában?" -
A királyi herceg maga segített a fényképezőgépet felállítani a zongorára,
könyveket hozott és azzal emelték fel a szükséges magasságra.

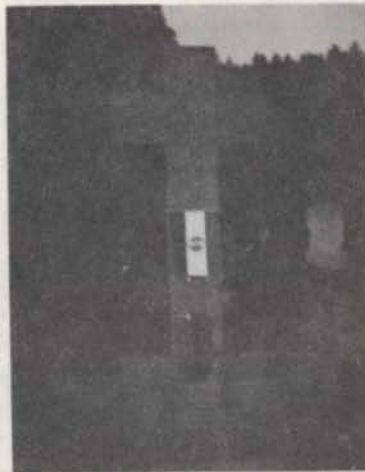
Elkészült a kép, Ottó királyi herceg mosolyogva nyújtotta kezét: -"Isten áldja meg, jó utat, a viszontlátásra!"- Kikísért a kastély ajtajáig.

Beültem kocsimba és elindultam Bajorország felé. Utközben sokat gondolkodtam. Ime: itt van Dr. Habsburg Ottó, a magyar királyi trón örököse, amit elmosott a vihar, Trianon, szuper Trianon. Élete tragikus volt, mint a mienk. Szülőföldjére nem mehet haza, saját fajtája, az osztrákok nem engedik. /1970 óta mehet! /Tökéletes irodalmi nyelven beszél magyarul, kiejtése kifogástalan, semmiféle idegenség nem érezhető. Modora olyan, mint a nagy embereké szokott: lenyűgözően barátságos és kedves! Három egyetemi oklevéllel rendelkezik, tökéletesen beszél németül, magyarul, angolul, franciául, spanyolul, de ért szlovákul is. Ő az az európai nagyság, ki legjobban ismeri Európa történelmét, bonyolult nemzetiségi, ipari, gazdasági bajait, ki ismeri Európa gazdasági kapacitását, képességeit. Vajon volt e és lesz e ilyen képzett emberi nagyság Európa földjén, mint ő? Kit máris megválasztottak az Európai Tanács elnökévé, kinek főfeladata az Egyesült Európa propagálása, kit ismernek Európában, kit csak mi magyarok utasítunk el, mert minden "bűne" az, hogy Habsburgnak született, ez elég, hogy gyűlöljük! Nincs barátunk Európában, ő, ki magáról úgy beszél, hogy "mi magyarok", számunkra nem jelent semmit. Az, hogy a szlovákok, csehek, talán a románok is udvarolnak körülötte, míg mi magyarok vezér nélkül kallódunk a nagyvilágban... Európa népei ábrándultak: egy ilyen szellemi nagyságot félnek vezetőjüknek fogadni, a németek brantot, az osztrákok Kreisky-t választanak, marxista szocialistákat! Istenem, hol van Európa józan esze, az európai szellem mikor győzedelmeskedik?

De nincs még minden veszve! Európa hisszük, sok tévelygés után előbb-utóbb magára eszmél és megszületik a hatalmas Európa, egy ország, a világ legnagyobb ipari kapacitása, a legnagyobb gazdasági hatalom, a kultúra, technika, jólét ország, hol magyarul beszélő miniszterelnök, vagy éppen államelnök: Dr. Habsburg Ottó ur lesz az irányító szellem. Ugy érzem, van még remény, nem vész el teljesen Magyarország és a Kárpátmedence erőszakkal leszakított 4 millió magyar. A jelen sivárságában egy kis világító fény: Egyesült Európa! Irtam is Brüsszelbe, hogy küldjék el az Egyesült Európa zászlaját, mely meg is érkezett!

Tudom, hogy bajtársaim között lesznek, kik Habsburg propagandával foglalkoznak. Reményem van, tehetik! Azóta lemondtam a központi ügyvezetéstől, a jövőben magam utján járok s azt teszek, amit józan eszem helyesnek lát a magyarságszolgálat tövises utján.

Miközben ezeken problémáztam, a gépünk leszállt Lizabonban. Azonnal vonatra ültem és a spanyol Toledo városába utastam. Arculvágott a hatalmas hőség, én azonban tisztelgettem a híres Alcázar /fellegrvár/ falai előtt! Még a spanyol polgárháboruban történt, hogy a kommunisták körülvették a fellegrvárat, azt hetekig tüzérségükkel rommá lőtték, de a vár védője: Moscardo ezredes nem adta magát s kivárta élelem, lőszer nélkül, míg megérkeztek a felszabadító nemzeti csapatok! Jellemző a kommunista "humanitásra", hogy Moscardo ezredes két fiát ezért agyonlőtték a kommunisták. Most mindhárman együtt piáznak a vár sirból.

vitész József, királyi herceg, tábornagy, a Magyar Vitézi Rend főkapitányának sírja Starnbergben, Németországban

Folkusházy Lajos altábornagy, a M. Kir. Csenedőrség volt felügyelőjének sírja Salzburgban, Ausztriában

A semmeringi hősi temető, Alsó-Ausztria

Pozsár János honvéd, elesett 1945. április 10-én, 23-ik születésnapján a Semmeringen

jában.A vár belső falain örömmel fedeztem fel a magyar szabadságharcosok emléktábláját,márványba vésett sorok,1956-os Hősök tisztelegtek itt az antibolsevista spanyol Hősök,köztük Moscardo tábornok előtt!

Vonatom éjjel-nappal vitt tovább a francia és olasz Rivierán keresztül Dél Olaszországba.Ott hajóra szálltam és egy csodaszép esti tengeri utazás után megérkeztem Málta szigetére.Önkéntes kötelesség vitt a történelmi szigetre, úgy illik,hogy minden máltai lovag életében legalább egyszer elzarándokoljon a máltai ódon székesegyházba.Ez is megtörtént.A szörnyű hőség szinte levett a lábamról,de kibírtam!Repülőgépen tértem vissza Rómába a siettem vonaton tovább észak felé.Hajnalban már Déltirol völgyeiben száguldott a vonat,ott álltam az ablakban,figyeltem a hegyóriásokat,néztem a térképet szüntelenül,azonosítottam a csúcsokat,ott láttam Asiagót és a hét falu fennsíkját,hol Taby Árpád fhdgy megkergette a digókat,hol Ághy Zoltán hdgy tisztí arany vitézségi érmet kapott,hol édesapám a 82-es vasszékelyekkel visszavert minden olasz közeltámadást,hol az ellenség tulereje soha egy centimétert sem tudott nyerni!

Aztán megfogadtam,hogy soha többé nem jövök Olaszországból.Magánvélekedésem igaz: fegyelmezetlen,hangos,uvariatlan nép!Minden alkalommal becsaptak a taxsoffőrök.2-3 mérföldes utért 8-10 dollárt kértek lírában.A vendéglőkben megvárakoztattak,a vasutasok udvariatlanok voltak.A kereskedők nem adtak vissza pénzből.Hányzik nekik Mussolini,a demokrácia tökéletes csúrhét varázsolt Olaszországból.Egy-egy állomáson ezres tömeg rohanta meg a vonatot,mindenkinek több,másads csomagja volt a azt ablakokon,ajtókon keresztül gyömöszölték be a kocsiáta.Nem számított,hogy első osztály s nekik csak másodikra szólt a jegyük!A kalauz nem is mert szólni,a nagy hang az uralkodó ma a digóknál!

Szinte megváltás volt átjutni a Brenner hágón és Ausztria békés,tiszta, rendezett vidékén utazni!Itt már Európával találkoztam ismét.

Vonatot vitt Münchenbe,hol egyik barátom autójával vitt ki a starnbergi tóhoz.Szakadt az eső és esernyő alatt tisztelegtem utolsó Tábornagyunk sírjánál: vitéz József,királyi herceg,tábornagy Ur sírköve előtt!A déltirolí csatatereken ő volt a hadvezér,bátran járta az első vonalakat,ott járt katonái között,el is nevezték József Apánk-nak!Kormányzónk halála után ő szervezte meg a Vitézi Rendet,engem is ő avatott,oklevelemet is József tbgy aláíró díszíti!Emberi sors,90 éves korában halt meg vadászat közben.

Salzburgban Fekusházy Lajos althgy ur sírjánál tisztelegtem.Utolsó élő felügyelőnk volt,ki szintén az emberi életkor magaslatán: 90 éves korában hagyott el bennünket.1950-ben ő állott az emigráns csendőrök élére,vaskézszel szervezte a MKCSBK-t és kiépítette egy létszámban kisebb,de léleklben és áldozatokban és eredményekben az emigráció elitszervezetévé!

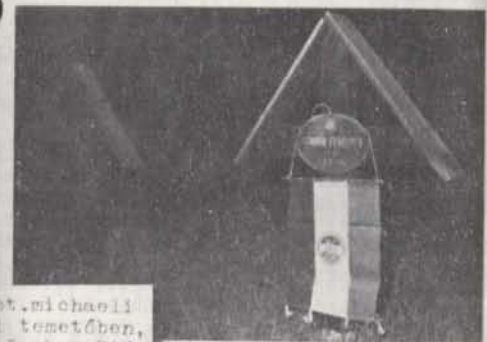
Majd tovább vitt a vonat a magyar határ felé...A Bemmeringen újból felkerestem az 1945-ös katonatemetőt,régi halott barátaimat,kiket mindig meglátogattam Európa felúján.Ujból megismergattam a magyar Hősök keresztjeit,beszélgettem Prussár János horvóddal,ki 23-ik születésnapján halt hősi halált!

A burgenlandi Órsziget magyar hősi temetője

vitéz Temesvári Endre vezérőrnagy, a M.Kir.Csendőrség utolsó felügyelőjének sírja Strassbourban

A st.michaeli hősi temetőben, /St.Laeben,Stá-Jerországn /

+Ferenczi Sándor gyalogos elesett 1915 július 5-én, K.u.K.69.gyalogezred.

Kéri Sándor első szakaszvezető sírja a Feketeerdőben

Kiss Mihály első őrmester az etobiceoi temetőben Kanadában

Ök mind a 45-ös tavaszi visszavonulás utóéjdharcainak Hősei...Megtaltak, hogy mi nyugatra jöhessünk!...

Közel a vasfüggöny tuskés-drótjaihoz Őrsziget magyar református temploma homlokzatán magyar felirat virít: -"Erős vár a mi Istenünk"-, a templom melletti ragyogó kis hősi temetőjében magyarul írták a neveket a kövekre. Az emlékműn a következő szöveget olvastam: -"A világháboru Hőseire megemlékezésül emelte a békére vágyó szigeti község az Urnak 1965-ik évében. Községi előljáróság."- A néhány száz lakossággal bíró Őrsziget az első világháboruban 10 hősi halottat adott, a másodikban 14-et. Az első háboruban magyar katonák voltak, a másodikban Trianon jóvoltából a német hadseregben szolgáltak ezek a hősi Fiúk!

Másnap ismét vonatra ültem, utaztam messze délre, emlékeztem, hogy édesapám az olasz Dolomitokban sebesült másodszor, tudtam, hogy St. Michael tábori kórházában épült fel s az összeomláskor onnan vánszorgott haza a székelyföldre. Tévelyegtem St. Michael utcáin, kerestem a hajdani kórházbarakokat. A lakosság látván, hogy idegen vagyok náluk, készségesen utbaigazitott, sőt egy velem egykoru osztrák, volt SS katona felajánlotta, hogy megmutatja a temetőt. Szürkületkor értünk egy nagy szikla alatt elterülő, gyönyörűen karbantartott katonatemetőbe. Még el tudtam olvasni a neveket: 900 magyar sirt találtam ott, mind 1915 tavaszán és nyarán estek el! A zöme a K.u.K.69-ik gyalogezredéhez tartozott, de láttam 82-eseket, sőt honvédeket is!

Megható volt végigjárni Apáink sírhantjait, kik aeli ifjuságuk óta pihennek itt árván és elhagyatottan. Látogatók jóformán sohase jönnek, de az osztrák kormány példás renobben tartja a sírokat, köszönjük Ausztria!

vitész Taby őrnagy ur temetése után nyugatnak vettem az irányt s a Feketeerdőben tartott nagysikerű bajtársi találkozón együttesen kerestük fel Kéri Pál szakaszvezető sírját, kit 1972-ben váratlanul vitt el a szivrohám. Kéri Pali, még 1970-ben itt volt köztünk, vidáman társalogtunk és koccintottunk a viszontlátás örömére! Ma sírjára hoztuk a MKCSBK kis zászlaját megemlékezésül, hogy sohase felejtjük!

Másnap strassbourgi bajtársainkkal és barátainkkal kerestük fel utolsó felügyelőnk: vitész Temesvári Endre vezérőrnagy Ur sírját, velünk jött az özvegy: szeretett Anna Néni is Marci fiával. Tisztelegtünk előtte, kit a kommunista börtön szenvedései juttattak túl korán a Hadak Utjára!

Lejárt a szabadságom, a vonat Verdun hárommillió s tömegsírja mellett rohan el, onnan integettem porladó Hőseinknek!

Itthon Kanadában kiballagtam az etobicokei temetőbe, felkerestem Kiss Mihály őrmester sírját, sírkövére terítettem a nagy világot bejárta kicsi zászlót, mondtam neki, hogy nem felejtjük el soha, ki sohase látta Erdélyben hagyott kisleányát, ki túlélte Indokina poklát a francia idegenlégióban...

Bajtársaink, Hőseink, neveitek élnek szívéinkben a földön és a Hadak Utján, nem felejtünk!

Kövendy Károly

M.K.CS.B.K. 25 ÉVES JUBILEUMI EMLÉKÉREM

Egy csendőr emlékérem alapításának gondolata már akkor felmerült, mikor a MHBK 1968-ban megjutalmazta a két évtizeden keresztül kiválóan működő csoportvezetőket, valamint kiváló tagjait. A központi vezetőségünk megtárgyalta a gondolatot, majd elvetette azzal, hogy nincs rá anyagi alap és a Szent László Társaság ugyis láthatóan elismerést ad a kiválóan dolgozó hontalan magyaroknak, köztük csendőr bajtársainknak is. Valóban, vagy 200 csendőr lett Szent László lovagja világviszonylatban! /

A világinfláció az elmúlt esztendőben többször oly nehéz helyzetbe hozta az emigráns központot, hogy az ügyvezető szinte összezsugorított a drágaság emelkedése és a bajtársi adományok értékcsökkenése miatt. A Bajtársi Levél kiadása egyre nehezebb lett s a laktanya és múzeum megteremtése és fejlesztése pedig lehetetlenség határán mozgott. És épp ezekben a súlyos időkben a bajtársi érdeklődés emelkedésnek indult, a megértő csendőrök és a tehetséges néha oly váratlan adományokat juttattak a központba, hogy az ügyvezető szívét átjárta a melegség. Megtudta, hogy nincsen egyedül küzdelmeiben, vannak olyanok is, kik átnyulnak a szivtelenség kordonán, vannak többen, kik részt vállalnak nehézségei áthidalásában és megoldásában.

A központi ügyvezető ezidőben, 1973. szeptemberében, mikor már közeledett tíz éves emigráns szolgálatának határideje, a laktanyát látogató hűséges bajtársainkkal /köztük magasrangúakkal!/, ismét felvetette a csendőr emlékérem alapításának gondolatát. Elhatározták a 25 éves jubileumi csendőr emlékérem megvalósítását. A MKCSBK vezetője: vitész Vattay Ferenc ezds ur egyetértett és egy u.n. "Emlékelem Bizottság"-ot hívott össze, melynek tagjai: vitész Ághy Zoltán ezredes, a Tiszti Arany Vitészégi Érem tulajdonosa, vitész nemes Tamáska Endre ezds, ki heraldikai ismeretei és szobrászművészeti képességei folytán az emlékéremet megtervezte, végül vitész Kövendy Károly ezds, központi ügyvezető, ki az Emlékelem költségeit előteremtette és egy európai éremkészítő céggel az emigráns kitüntetések elkészíttette. Egyben ő az emigráns archívumban elfekvő iratokból, pénztárkönyvekből, eseménynaplókából, helyi és személyi kapcsolataiból megállapította az érdemességet, ő az egyetlen személy, aki emberileg a legnagyobb pontossággal tudta elvégezni ezt a feladatot.

A "MKCSBK 25 éves Jubileumi Emlékelem" szög példányban készült: eredeti kitüntetés nagyságban, kicsinyített másában /miniatűr/ és sáv-ban. Kapják százan azok a Bajtársaink, kik 1948-tól napjainkig a legtöbbet tették a MKCSBK szerkesztésében, irányításában, vezetésében, rendezésében és intézményei naggyátételében, végül kik a legtöbb anyagi áldozatot hozták.

Mindezek papíron bizonyítottak, így érdemeik megcáfolhatatlanok és megtámadhatatlanok! Az Emlékelem Bizottság fenntartja magának a jogot arra, hogyha az első 100 kitüntetett Bajtársan túlmenően olyan érdemekkel bíró emigráns tiszti és legénységi csendőrrel szerez tudomást, akiket erre az elismerésre méltónak tart, az Emlékelem ezeknek is adományozhassa.

Az Emlékelem díszes oklevél kíséretében postán kerül az érdemesekhez, az elérhető távolságon belül élők számára a központi ügyvezető személyesen fogja átadni 1974 tavaszán. A kitüntetettek hozzájárulása esetén névsoruk közlésre kerül a Bajtársi Levélben.

A "MKCSBK 25 éves Jubileumi Emlékelem" leírása: Nagyjából a hazai Signum Laudishoz hasonlítható. Az érem a budai csendőr laktanya csendőr hősi szobrának tökéletes kicsinyített mását mutatja babér-

Köszörszavai királyi... A csendőr hajtóka színe: bordópiros zöld szegéllyel. A szalagon fekvő keresztet kard azt bizonyítja, hogy a csendőrség pusztulásáig résztvett a harcokban a fegyveres védelemben és ezt a harcot megszakítás nélkül tovább folytatta és folytatja ma is a szellem fegyvereivel a kakastoll becsületéért és szülőhazánk, a történelmi Magyarország felszabadulásáért.

A miniatűr az Emlékérem tökéletes kicsinyített mása. A sáv hajtóka szalagja, rajta a keresztberakott két arany kard.

A csendőr Emlékérem a MHK 25 éves /ezüst/ Jubileumi Emlékérme mögé sorol, hazánk felszabadulása után a rangorát újból a HM fogja megállapítani.

Bajtársak, viseljék az Emlékérmet és a Szent László jelvényt, az otthon kapott kitüntetésünket olyan alkalomkor, mikor a helyzet ezt megkívánja, nemzeti ünnepélyeinken, bálijainkon, hol sötét ruha, estélyi, vagy kisestélyi öltözet előírt! Ne titkoljuk kérdéseit látható elismeréseinket, de természetesen szerényen és hivalkodás nélkül az uralmagatartással, mely csendőr bajtársaink részéről közzismert. Magatartásunk legyen hasonló a befogadó országok katonáihoz.

Emlékérem Bizottság.

Az Emlékérem előlőzetben

Az Emlékérem hátlapja

3 sarabból álló készlet

MAGYAR KIRÁLYI CSENDŐR BAJTÁRSI KÖZÖSSÉG

CSENDŐR BAJTÁRSUNK,

ki ezt az oklevelet és annak látható jelét:

a "MKCSBK" 25 ÉVES JUBILEUMI EMLÉKERMÉT

kézhez kaptad,

Te, ki teljesítetted esküvel vállalt kötelességeidet

hősi béke és rend szolgálatában 1945-ig,

Te, ki a háború idején elszántan védted a magyar földet és annak népét a rátörő hordások szörnyen az összeomlásig, majd aztán távol a hazától a sötét karmaiban a győztes és vérző szülőföldünk, a történelmi Magyarország emigráns fiaként példás példájoddal a magyar hagyományok, erkölcs, becsület, igazság, vallásosságunk, nemzeti alkotásaink, egyházaink, testületünk felállítását célzó intézményeinknek önként,

Te, ki anyagi áldozatokat szüntelenül segítetted a fentieket, de kinyújtottad segítőkészséged kezét a szűk és a rászorulóknak: öregeinknek, katonáinknak, árváinknak,

Te, ki hittel, szorgalommal, munkával és szüntelen reménnyel részese lettél a kinti szabad magyar életnek,

Te, ki szíved teljes dobbanásával a hazánk felszabadulásáért küzdöttél megállás nélkül a hazafalamban,

Te, ki mindig kiálltál a kakastoll becsületéért:

KISS MIHÁLY m. kir. ezredes Bajtárs

fogadd emlékül hősi helytállásod e látható elismerését!

Híven — Becsülettel — Vitézül a Hazáért Mindvégig!

A hontalanságban,

1973. december 12-én.

Antal Vitéz, Ferenc end. ale.
a MKCSBK vezetője

Elekes Lajos a központi vezetőség alelnöke
Antal Lövendy László a központi vezetőség ügyvezetője

A MKCSBK 25 éves Jubileumi Emlékérmeinek oklevele

A "MKCSBK 25 éves Jubileumi Emlékérem" oklevelének szövege:

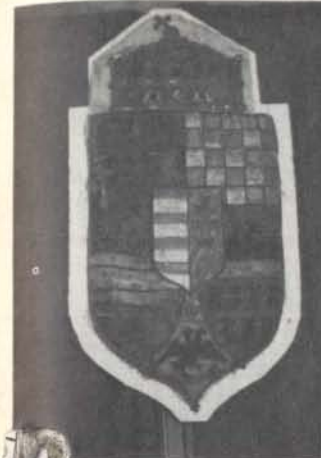
"Csendőr Bajtársunk, ki ezt az oklevelet és annak látható jelét, a MKCSBK 25 éves Jubileumi Emlékérmét kézhez kaptad, Te, ki teljesítetted esküvel vállalt kötelességeidet a béke és rend szolgálatában 1945-ig, Te, ki a háboru poklában elszántan védted a magyar földet és annak népét a rátörő hordával szemben az összeomlásig, majd aztán távol a hazától a sátán karmaiban vergődő és vérző szülőföldünk, a történelmi Magyarország emigráns fiaként példás őrzője lettél a magyar hagyományok, erkölcs, becsület, igazság, valamint ifjúságunk, nemzeti alkotásaink, egyházaink, testületünk felemelését célzó intézményeinknek önként, Te, ki anyagi áldozatoddal szüntelenül segítettél a fentieket, de kinyújtottad segítőkezed az óhaza felé és attól a rászorulóknak: öregeinknek, özvegyeinknek, árváinknak, Te, ki hittel, szorgalommal, munkával és szüntelen reményeddel részese lettél a kinti szabad magyar életnek, Te, ki szived teljes dobbandásával a rabhaza felszabadulásáért dolgoztál és küzdöttél megállás nélkül a hontalanságban, Te, ki mindig kiálltál a kakastoll becsületéért: Kiss Mihály, m.kir. őrmester Bajtárs fogadd emlékül hősi helytállásod e látható elismerését! Hiven, Becsülettel, Vitézül a Hazáért Mindhalálig! A hontalanságban, 1973. december 31-én. Aláírók: vitéz Vattay Ferenc ezds, a MKCSBK vezetője, Emőd László főtörm. a központi vezetőség alelnöke és vitéz Kövendy Károly szds, a központi vezetőség ügyvezetője. Pecsét: Magyar Királyi Csendőrség, angyalos, szentkoronás nemzeti kiscimerrel." -

eredeti nagyság

miniatűr és sáv

Budélyben 1972. nyarán meghalt egy öreg székely: Demeter György 92 éves korában. Unokái találták ezt a nagycimert ládája fenekén a Kanadába hozták.

Vitéz csendőrfiunk:

Jegenyés László US. törm.

ki több magas amerikai kitüntetést szerzett Vietnámban, köztük a Bronz Csillagot.

Nagy sikereket arat mindenkor a strassbourgi magyar táncsoport /Elszász, Franciaország/. Vezetője: vitéz Temesvári Márton tb. hágy

Hű, de nagyot ugranak a strassbourgi fiúk!

Vitéz csendőrfiunk:
Kerekes Attila US.
repülőszázados

másodszer nyerte el a repülők vitézségi érmét, az "Air Medal"-t Délkelet Ázsiában, végrehajtott veszélyes és sikeres missziók teljesítéséért

Csilei csoportunk túlélte a kommunizmust!

A Bajtársi Levél 1970-ben jelentette, hogy santiagói csoportunk működését felfüggesztette. A rövid hiradás mögött tragikus események húzódtak meg: a nagy csilei nép törvényes választáson 30 %-ot adott a marxista Allende pártjára s koalícióval Csileiben a kommunisták kerültek hatalomra. Allende kommunista miniszterelnök képzetlen és terrorista híveivel a szokásos kommunista módon szétzillesztette az ország gazdaságát, az éhezéssé leszálította a mezőgazdasági termelést, államosította a bányákat, képzetlen embereket rakott a hivatalokba, a pénz értéke 300 %-al esett, majd elkezdte a magántulajdon államosítását is, de ebbe beletört a bicskájá! Mikor a teherautófuvarozókat arra kötelezte, hogy adják le saját járműveiket s ezentul saját teherautójukkal való szállításokért az állam fizet, kitört az ellenforradalom! A háziasszonyok kezdték a fenyegető ellenállást, melyet a munkásság követett, végül beavatkozott a rendőrség és a katonaság is! Allende állítólag öngyilkos lett, terrorista hívei menekültek, vagy a csilei nemzetiek kezébe kerültek.

A csilei nemzeti felkelés napján a központi ügyvezető légiposta lapot küldött Santiagóba Tóth Gyula főtörm, csoportvezető címére. 1973. dec. 8-án a válasz megérkezett, melyben Tóth főtörm, ki 20 éve egy magyar vendéglő tulajdonosa, jelentette, hogy a csilei magyar kolónia túlélte a terror éveit és minden magyar, köztük csendőr bajtársaink élnek! Szörnyű volt az elmúlt 3 év, a pénz annyira elromlott, hogy semmit se lehetett venni, a kenyérért, tejért sorba kellett állni, a hatalom züllött, fegyveres senki kezébe került, az elkeseredés egyre növekedett, majd kitört és a csilei nép maga leverte a nyakára vitt "szocializmust". December 2-án a chilei magyarok mise után vendéglőjébe mentek, ott felolvasta előttük a kanadai üdvözlő lapot, a jelenlévők megéjlenezték és megtapsolták az első külföldi üdvözlőletet és a csilei hatóságoknak is tolmácsolták!

"A rendőrség és a hadsereg viselkedése dicséretreméltó!" - írta a szakember ítéletével Tóth főtörm, majd írta, hogy a beérkezett Bajtársi Levélnek osztatlan örömet keltezték. A központi ügyvezető azonnal tiz "M. Kir. Csendőrség" c. könyvet küldött légipostán Csilébe ajándékként, mert a könyv árát a tönkretett csilei pénzzel képtelenek lennének megfizetni, viszont megérdemlik több éves szenvedés és visszavonulás után a szabad magyar szót!

"Tóth Bácsi" /mindenki így nevezi az öreg zsandárt/, éljen a vitéz, értékes csilei nép, rendőrség és hadsereg! Halál a kommunizmusra!

A "Szabad Európa Rádió" egyik magyar munkatársa: Dr. Kórh Ferenc, volt sepszentyörgyi újságíró felkereste a torontói eszmei csendőr laktanyát és muzeumot 1973 őszén és miközben végignézte az ezer katonai ereklyét, a muzeum iról hangfelvételt készített a muzeum alapítása, célja és jövője felől. Kérte a muzeum őrét, hogy "csak beszéljen bátran" s végül kérdéseket tett fel, melyre választ is kért. A Szabad Európa Rádió 1973. december elején sugározta adásában a nyugati csendőr hirt s gondoljuk, örömet keltett odahaza és az elcsatolt területeken a bátor csendőr hang és a csendőr intézmény hire!

Soós Péter őrm bajtársunk a kódós Angliából ismét visszatért Kanadába s mint angol állampolgár, újból kérte letelepedésének engedélyezését a kanadai hatóságoktól. A hosszú és körülményes eljárás során, köztük bíróság előtt, a központi ügyvezetőt kérte fel ügye képviselőjére, a közel egy évig húzódó ügy végül is kedvezően alakult, Soós Péter 1974. március 2-án megkapta a letelepedési engedélyt és a Dohányvidéken csendőr bajtársai közelében vállalt munkát.

A "Magyar Királyi Csendőrség" c. könyv kiadója 3 ajándékpéldányt ajánlott fel a Burg Kastl-ben működő magyar gimnázium könyvtára számára, melyet a gimnázium igazgatója: Dr. Radics János meleghangú levélben köszönt meg az intézet diákjai és tanári kara nevében. Az igazgató levelében kifejtette, hogy a "könyv olyan szemléltetően ismerteti az alapos rendfenntartó munkát, amelyet a jól kiképzett csendőrség országsszerte végzett, hogy az iskola apraja és nagyja szívesen forgatja a sok és szép illusztrációval ellátott művet".

Hasonló céllal, hogy emigráns ifjuságunk ismerje meg a csendőri szolgálatot és hősi helytállását, a könyv 50 példányát a kiadó felajánlotta a Magyar Könyves Szövetség-nek, 25 példányát a Széchenyi Társaságnak, 25 példányát a Magyar Alap-nak azzal a kéréssel, hogy a könyvet jutalomként ajándékozzák a magyarul tökéletesen tudó kiváló diákjainknak, fiainknak és leányainknak.

Ugyanakkor Torontó közkönyvtárai számára 11 példányt juttatott, ahol magyarnyelvű könyvszolgálat is van a kanadai magyarok számára. Könyvünk a történelmet szolgálja, köszönet mindazon áldozatos Bajtársunknak, kik erre a célra külön rendelést küldtek. A kiadó maga összesen 120 példányt \$ 1.440.-- értékben bocsátott ingyen a fenti célokra.

Bajtársaink körlevelében értesültek a "Magyar Királyi Csendőrség" c. könyv megjelenéséről 1973. novemberében, ugyanakkor a könyvet kiküldték a Bajtársi Levél összes olvasójának. A könyv megjelenését rendkívüli erkölcsi és anyagi siker kísérte, csendőr bajtársaink osztatlan örömmel két hónap alatt kifizették a kiadási költséget és az igen tetemes pósta és légiszállítás költségeit: \$ 7.000.--t meghaladó összeget. Ezer példányt postáztott ki a kiadó, ebből 50 jött vissza címváltozás következtében, 10 indokolás nélkül küldte vissza s mindössze kettő akadt, kik "nem rendeltem" megjegyzéssel küldték vissza. 300 példánynak az ára még nem érkezett be. A csekket és pénzesutalványok között volt sok 25 dolláros, több 50 és 100 dolláros adomány, de akadt két 200 dolláros küldemény is, a legtöbb levélben lelkes elismerő sorok kíséretében!

Az emigráns csendőr anyagiakkal és elismeréssel illette a kiadó két éves igen terhes és idegölő munkáját, vitéz Kövendy Károly tiszteleg előttük!

Sajnos, a könyv papírja és a képek nyomása nem volt megfelelő, a túlterhelt nyomda sietségekben az oldalak zömét elmozdította, sőt a könyv végén a háromszor is kijavított helyesírási hibákat is benne hagyta. Néhány képet kihagyott, egyebet megfordított, vagy fejjel lefelé állított.

A könyv 55 szerző mozaikszerű egyéni élményével és 300 fénykép aláfestésével ismertette a csendőrség történelmét születésétől haláláig szemléltetően, az érdeklődést felkeltve. A könyv éppen ezért értékesebb volt, mint adatok száraz felsorolása, így a csendőrség szolgálata és hősi áldozata inkább megmarad az olvasók emlékezetében.

Voltak hiányosságok is: a könyvben nem irtunk a doni tábori csendőrségről, nem volt cikk a közlekedési osztály szolgálatáról, kiányzott Polkusházy Lajos altgy ur szerepének ismertetése az emigrációban. A kiadó válasza ezekre a hiányosságokra: a Bajtársi Levél 1971 óta állandóan írta a tervezett könyv kiadását. Nemlétező és birtokában nem lévő cikkeket nem tudott közölni!

A clevelandi Árpád Akadémia a könyvet aranyéremmel jutalmazta. A bíráló bizottság feje: Dr. Somogyi Ferenc egyetemi tanár az eredményhirdetés után mesélte a kiadónak: "Reggel 9 órakor kaptam kézhez a könyvet. Azonnal elkezdtem olvasni és nem tudtam letenni! Este 9 órakor telefonáltam Dr. Nédas Jánosnak Clevelandbe: aranyérem!" - Hasonlóan vélekedett a bizottság két másik tagja is. A könyv minden hibája ellenére tartalmával hódított. Az aranyérem és siker a cikkek íróira is vonatkozik, az aranyérem tehát mindazoknak szól, kik vették a fáradságot és leírták egyéni történelmi értékű élményüket!

Bajtársak, Kövendy Károly köszöni munkátokat és szívből gratulál!

Másodsor is meg kell említenem azt a névtelen derék bajtársat és Feleségét, kik a könyv kiadásához szükséges 3000 dollárt sajátjukból előlegezték! Az ő megértésük, áldozatuk nélkül sohasem születhetett volna meg e nagyszerű és a történelmet szolgáló könyvünk! Isten áldja, éltesse őket, ismeretlenségükben is az emigráns csendőr hálája, szeretete kíséri életüket!

vitéz Nagy Lajos főtörm bajtársunk, ki a háború alatt a haditudósítóknál is szolgált, megszerezte a következő hazai kommunista kiadása könyvet: "Magyarországi felszabadító hadműveletek, 1944-45." "A szovjet-orszóból fordított magyar nyelvű könyv írja, "ahogy a Szovjetunió látta".

A könyvből épületes dolgokat olvashatunk, bennünket a csendőrségről alkotott szovjet vélemény érdekel s azt teljes egészében hozzuk:

- "A magyar fasiszták harcra vetették a hirhedt, munkásokat nyuzó csendőrségükből szervezett alakulatokat. Ezeket a fasiszták terroralakulatokat, "harcolni, ha kell-meghalni" jelszóval küldték megbízók a harctérre. Tolbuhin marsall haditanácsa: Zsoltov és Birjuzov vezérezredek egy magas, mint alárendelt alosztályaik részére kiadott utasításaikban elrendelték, hogy a velük szemben álló csendőralakulatok részére nincs kegyelem. Mint a kommunista életforma és a szovjet haza ellenségeit, el kell őket taposni!" - /50-ik oldal./

Megjegyzésünk: Tolbuhin szovjet marsall és nagytudású vezérezredek: Zsoltov és Birjuzov igencsak meglepődtek, mikor Tordánál és Vereckén valami friss, rámenős, rohamisakos magyar egységek jelenlétéről kaptak értesítést. Valóban, ezek a pirosbordó és acélzöld hajtókájú csapatok kiemelték géppuskákat, egyszerűen nem vonultak vissza százaszoros tulerejű támadásaik esetén sem, sőt, ha próbálkoztak komolyabb áttöréssel, a dicső szovjet harcosok megismerkedtek a mesterien használt Vécsey kézigránaton kívül a szurony és puskatusa használatával is. Később a Tiszánál, Budán, vagy a Dunántulon hasonló volt a helyzet, ezek a "hirhedt munkásnyuzók" megtorpantották a szovjet előretöréseket a legfeljebb holttesteiken keresztül tudtak tért nyerni. Nemhiába mondotta Friesner német vezérezredek egy magyar ünnepeken: "Ha még tízezer magyar csendőrom lett volna, megnyertem volna a magyarországi háborút!" - Mi tudjuk, hogy ezt a Heeresgruppe Süd parancsnoka csak lelkesedésből, szívből mondotta. A tulerőt akkor nem lehetett megállítani, mert a rohamantfolyamot végzett, kiváló csendőr iskolalakulatok hamar elfogytak s utánpótlás nem volt. 11.000 ilyen "fasiszta" esett el és a "nagy" szovjetunió dicsőségére vall, hogy a hősi halált halt ellenséges katonákat - akik komolyan vették a katonai és csendőreskü szavait - ilyen hitványul intézik el könyveikben.

A szovjet könyv később idézett az 1944. dec. 29-i ultimátumból is, melyet Budapest védőcsapatainak küldtek: "A csendőralakulatokat és tisztjeiket egyenkénti vizsgálat céljából a debreceni ideiglenes magyar kormány illetékes szerveinek adjuk át. A honvédek szabadon elvonulhatnak és hazamehetnek!"

Budapest 3160 csendőr védői közül nem igen volt alkalmuk akár egyet is átadni a debreceni ideiglenes áruló kormánynak! Mert ezek a hős csendőregységek inkább elpusztultak, de sohasem adták meg magukat. Ugyazintén a honvéd csapatok se hittek a "szabad elvonulás" ígretében. A magyarság tulságosan jól ismeri a katyni lengyel tisztiek tarkónlövőit, a román csendőrség likvidálóit/kik szintén hittek a szovjet ígreteknek! / és a német sebesült foglyok gerinólvőit / hadd szenvedjenek, míg megdöglenek! / ! A hősi, bajtársi közös küzdelem iskolapédját nyujtva harcoltak a háború végéig! A honvéd és csendőr együttműködés, bajtársi szeretet olyan magas fokát csak a harcban láthattuk s sohasem felejtjük! A honvédek is tovább harcoltak az összeomlásig, utánpótlás, élrelmezés hiányában se lett áruló senki s a magyar fegyveres erőket nem vették be a szovjet maszlagot! Az "eltaposni-akaró szovjet egységeket széltloccsantott koponyákkal látták viszont a második hullám szovjet harcosai s látták, hogy a magyar egységek nem hisznek a "felszabadítás"-ban!

A marcali, muraközi, szombathelyi és kőszegi térség kemény csendőr és honvéd harcosai 1945 késő tavaszán is behozták, hogy "inkább hősek egy pillanattal, mint rebszolgák egy életen át!"

A történelmi események bizonyították 1945-től 1956-ig s majd a mai napig, hogy mit ért nekünk a szovjet "felszabadítás" és az örökös megszállásuk!

Gosztorny Péter

GOSZTONYI PÉTER "történész"

Mikor a "Magyar Királyi Csendőrség" kiadója hosszú munka után nyomdába vitte a kéziratot, előre tudta, hogy a nemzeti emigrációs részéről teljes erkölcsi és anyagi sikert fog a könyv elérni. De azt is tudta, hogy a kommunisták és a baloldal részéről támadást is fog a könyv és a kiadó kapni.

A könyv emigráns magyar rekordidő alatt elfogyott, majd elrohant még 4 hónap s szinte csodálkozott a kiadó, hogy a támadás kérés! Aztán mégis elérkezett az is a torontói "Menora" /Egyenlőség/, az "Északamerikai Magyar Zsidóság Lapja" 1974. április 27-i számában Gosztorny Péter tollából, ki a lap tulajdonosa és szerkesztője: Egri György barátja. Amint végigfutottunk az "Undicséret a jó csendőrről" c. oldalas cikke, emlékezünk kutatunk, hol hallottuk már valahol Gosztorny Péter nevét? Utánanéztünk a csendőr archívumban, majd a könyvtárban s az emlékek felfrissültek! A kiváló "történész", Gosztorny Péter nevét akkor ismertük meg, mikor az egyik kanadai magyarnyelvű lap cikksorozatát hozott jó pár évvel ezelőtt Budapest ostromáról. A cikksorozat olyan

felháborodás kísérte, hogy a katonai és csendőremigráció tagjai százával mondták le az egyébként értékes lapot, mert Gosztorny Péter kizárólag szovjet adatok alapján, nem ismerve a magyar katona hősi helytállását a budapesti harcokban, teljesen kommunista agymosás és befolyás után, valótlanul írta le az egyébként a hősi helytállás példájaként lefolyt ostrom történetét.

Ezen nem lehet csodálkozni, mert Gosztorny elvtárs nem tartozik a magyar hazafiak közé, a kommunista néphadsereg tisztje volt s akárhogy is szépi a katonai múltját, 1956-ban minden valóságszerűségi szerint a néphoszú elől hagyta el az országot. Holott neki, mint a néphadsereg tisztjének és a kommunista párt tagjának erre nem volt szüksége.

Gosztorny elvtárs azonkívül több "történelemkönyvet" is írt és adott ki főleg német nyelven. Könyvtárunkból előkerült egyik műve: "Endkampf an der Donau, 1944-45" című németnyelvű történelem. Ebből a könyvből vettük Gosztorny elvtárs írásképét és életrajzát is. A könyv egyébként undort, gyomorfájást és utálatot vált ki a magyar olvasóban. A képek közt nincs egyetlen egy sem, mely magyar katonát mutatna. De látjuk a dicső szovjet hadsereget, a román királyt és Budapestet lövő román tüzérséget, a kommunista bulgár felkelőket, a szlovák "Kézdivadás", a régi hadtársaságot visszarakó cseh hadsereget /mi magyarok is emlékszünk, mint Gosztorny elvtárs/, látjuk Horthy Miklóst Hitlerrel, a német és magyar hadseregek közötti szerződés aláírását, a német és magyar hadseregek közti harcot, a német SS tábortesteket, látjuk a "nagy" orosz hadsereget, német alárendeltségben szervező magyar tábortesteket, látjuk a "nagy" bolgár marsall-t, Magyarország "felszabadítóját", látjuk a rombadőlt és "felhagyott" budapesti utcákat, a német SS tábortesteket és csapatokat, végül az orosz hadsereget, a német és szovjet csapatok parancsnokainak kezféfogását a háború végén! Bravó Gosztorny elvtárs, valóban megérdemelte, hogy őnt a svájciak kinevezték a keleteurópai könyvtárak vezetőjévé! Soha jobbat, képzetetebbet és főleg izgalmasabb "történelemtudóst" a svájciak nem választhattak volna!

Köszönjük a Menora hasábjain hozott dicséreteit rólunk, magyar csendőrkőről. De őntől nem tudunk tanulni s nem is felejtsük, amit a "felszabadító" Magyarországon végeztek. Köszönjük, hogy nevét megegyezően azinkba juttatta, feljegyeztük az írás történelem számára. Könyvei és azok magyar történelmi értékeink ismeretében szükségtelennek tartjuk, hogy önnel tovább foglalkozzunk!

A 100 %-os
honvéd és csendőr
együttműködés
békében, háboruban és az
emigrációban
végigkíséri életünket!
1956 Hősei
csatlakoztak a
magyar katonaszellem
fenntartóihoz!

Mindszenty József hercegprímás, Esztergom érseke 1973. szeptemberében Kanadában tett több hetes látogatást. Végiglátogatta Kanada nagyobb magyar lakta városait. Mind a kanadai hatóságok, mind a magyarság óriási tisztelettel és szeretettel fogadta a mártír bíborost, ki 1945-től kezdve egyedül állt ki a magyar érdekekért, küzdött a magyarságért, nemzeti és erkölcsi hagyományokért, míg a hitvány kommunizmus el nem hallgattatta!

Kanadai útja diadalut volt! Torontóban a sok egyházi és nemzeti szervezetek közt fogadta a MKCSBK öt fős küldöttségét is. Amint a központi ügyvezető jelentette első zászlós urunknak: - "Eminenciás Uram, a M. Kir. Csendőr Bajtársi Közösség küldöttsége", azonnal a legnagyobb érdeklődést tanúsította a csendőr képviselők iránt, velük hosszabban beszélt, mint a többi egyházi, vagy más magyar szervezetek képviselőivel, holott azok közt is presbiter, egyháztanácsosi, elnöki szerepekben csendőr bajtársaink jelentkeztek.

A hercegprímásunkat a csendőrök létszáma, életkörülményei, anyagi állapotuk, haladásuk és gyermekeik száma érdekelte főleg. Mindezekről a torontói csoportvezető adott részletes jelentést.

A központi ügyvezetőnek három alkalma is volt, hogy a hercegprímással személyesen beszélgethetett. Távozása után pedig kérésére több jelentést írt, ezeket az adatokat könyvében fogja felhasználni. A hercegprímás természetesen a Bajtársi Levél olvasója is és megkapta a M. Kir. Csendőrség c. könyvet is. A hercegprímás kíséretében érkezett Magr. Dr. Ispánky Béla levelezőlapon üdvözölte az angliai bajtársainkat. Jellemző a hercegprímásunk értékelésére, hogy a levelezőlapot kérés nélkül "Mindszenty József tb. csendőr"-ként írta alá.

A központi ügyvezetőnek szóban és levélben tett ígéretet, hogy kiáll a csendőrség érdekében, könyvében is ír róluk, mert ismeri őket, rokonságában is voltak csendőrök. Tudja a csendőrség mérhetetlen áldozatát a kommunizmus szembeni harcban, ismeri a csendőrség elpusztítása történetét. De tökéletesen ismeri hazai szerepüket, az egyház és a törvény iránti hajlíthatatlan kötelességteljesítésüket. Kiáll a csendőrség erkölcsi védelmében annak ellenére, hogy életében csendőrök is érztek, szót emel értük, mert a hercegprímás az igazság megtestesítője. 1945-46-ban meglátogatta őket csepeli internáltságuk idején. Részletesen kérte a veszteségeink statisztikáját és az arra vonatkozó bizonyítékokat. Bajtársak, ez a nemeslelkű férfi Magyarország hercegprímása és az ország első zászlós ura!

Az emigráns csendőr a legnagyobb tisztelettel és ragaszkodással követi életútját, vallásfelekezetre való tekintet nélkül legfelsőbb előljárójának ismeri el a Magyar Királyság törvényei alapján!

Mindszenty József hercegprímás fogadja a torontói MKCSBK uttagu küldöttségét.

Fogadja az Erdélyi Kör tagjait

A Magyar Vitézi Rend amerikai küldöttségét fogadja a hercegprímás és megáldja a zászlót!

A vitézi küldöttség tagjai:

vitéz Nagy Kornél USA-
székkapitány

és
vitéz nemes Tamáska Endre,
ki képviselte a Szent László
Társaságot is.

/A fogadások minden mozzanata könnyekig megható volt!

A
MKCSBK központ
kiváló erkölcsi támogatást
kapott Simontsits Attila
pc.hadnagy személyében,ki
Clevelandből jött át Kaná-
dába a Mindszenty Ünnepe-
ségekre.Egy hétig az eszmei
laktanyánk lakója volt,ott
110 gyönyörű színes fény-
képfelvételt készített s a
képeket a Mindszenty látó-
gatás összes képeivel együtt
mutatja be az USA magyar vá-
rosaiban eredeti hangfelvé-
telekkel kísérvé.

Ezzel Simontsits Attila
tt.hogy Bajtárcunk a legna-
gyobb erkölcsi szolgálatot
végzi a MKCSBK-ért!
Az emigráns csendőr tisztje-
leg!

Alig esanedesedett el nagy hercegprimásunk kanadai útjának lélekemelő Ünne-
pégsorozata,mint a menyköcsban ért 1974.februárjában a római szentszék dön-
tése,mely Mindszenty Józsefet megfosztotta esztergomi érseki címétől és a pri-
mási rangjától.

A MKCSBK központ azonnal a lenti levelet intézte a hercegprimáshoz:

-"Magyméltóságú Mindszenty József urnak,Esztergom érseke,Magyarország Her-
cegprimása,Magyarország Első Zászlós Urak stb.stb.Bécs,1974.február 6.

Eminenciás Urak!Első Zászlós Urunk!Az eseményeket hallottuk a rádióból,te-
levízióból,majd olvastuk az újságokból.A kanadai magyarságot és csendőr bajtár-
sainkat megdöbbenet érték ezek a hírek!

A szentszék cserbenhagyta az ő legművesebb fiát,legbátrabb bitorosát,ki
egyedül szállt szembe az istentelenséggel,ki vállalt életveszélyt azokért az
idefőkért,melyre a silyedő mai erkölcsi világrend épült!Mind Ezeket betetőz-
te a római intézkedés.

Ezt megtehetette a szentszék.De mi csak Magyarország alkotmányára és új ha-
zánk törvényeire esküdünk fel,így az emigráns csendőr ma is hűséggel áll E-
minenciád mögött!A magyar királyság alkotmánya nekünk szent,ast mi védjük a
szentülésig,azért mi vérezünk az istentelen kommunizmussal szemben!

Tehát Eminenciád nekünk minden egyéb döntés ellenére,mely ellenkezik az
mai magyar törvényekkel is,változatlanul Esztergom érseke,Magyarország Herceg-
primása és Magyarország első zászlós urak!Mind Ezeket felül Eminenciád a M.Kir.
Fegyverei brók főparancsnoka is az alkotmány szerint.

Róma alkudozhat a mi szent Huzánk hárára a kommunistákkal,de nem tud al-
kudni velünk!Eminenciád személye csak nőtt ezzel a megalkuvó eseménnyel,ami
hüen kifejez a csatolt kanadai újságkommentár is.

Kívánunk Eminenciádnak erőt,hogy elviselje ezt a megalkutatást Kádárék e-
lőtt!De a Kárpátmedence 15 millió magyarjának és az emigráció 2 millió magyar-
jának Eminenciád áldozata,kötelességteljesítése,megalkuvás nélküli jellemzi-
lársága az a fény,mely hitünket erősíti a krisztusi igazság és Magyarország
feltámaszása felé!

Kívánunk Eminenciádnek jó egészséget,erőt,hogy harcolj velünk győzelemre vi-
hezei!Kérjük,adjja ki emlékkönyvét hüen az igazság szellemében!Hadd pusztuljon
az igazság fegyvereivel is a világgyűtrő kommunizmus!

Eminenciád hü alattosa 1100 emigráns csendőr nevében: v.K.K.szada,Hgyvezető!

Azóta megérkezett a válasz is: -"Kedves Híven!Együttérzését és jókívánata-
it hálásan köszönöm.Szeretettel és áldással viszonzom.Bécs,1974.Mindszenty
József bitoros."

A MKCSBK központ ezután a következő angolnyelvű ajánlott-légiposta levelet
intézte a római pápához:

-"To His Holiness Pope Paul VI.Vatican City,Roma,Italia,February,1974.
Your Holiness: as executive president of the world-wide Royal Hungarian Moun-
ted Police Veteran Association,I am constrained to protest the retirement of
his eminence Cardinal Mindszenty of Hungary.

Since the occupation of Hungary by the Sovjet Union,many thousands of our
people have had to flee into exile as an alternative to death or imprisonment
at the hands of the communists.Those who remained in the homeland have felt
the iron fist of the invader from the cessation of hostilities to the present
day.Hungary has been betrayed,partitioned,exploited and used as a pawn by
the great powers for the past fifty years.

In the past years Cardinal Mindszenty has been a bulwark of faith and hope
to Hungarians both at home and abroad.His removal from office is one more
crushing blow to the dreams of freedom which exist in the hearth of every
Hungarian and a great victory for the forces of evil.

We maintain that the Prince Primate of Hungary,Archbishop of Esztergom,
high commander of the Royal Hungarian Armed Forces and spiritual guardian of
the Holy Crown of Saint Stephen can not be consigned to oblivion by the stroke
of a pen.

In the name of 1100 exiled royal Hungarian gendarmes,respectfully yours:
Capt.C.K. executive."

A római pápához írt ajánlott-légiposta levelünkre válasz nem érkezett.Nem
is várunk választ,de örverdenénk,ha az emigráció több ezer táviratára és leve-
lőre,tiltakozásaink ezreire a szentszék megváltoztatná moszkvabarát politiká-
ját,mert mi egyformán tudjuk Mindszenty hercegprimásunkkal: a kommunizmussal
tárgyalni és megalkudni nem lehet!

Gromyko Confers with Pontiff

Pope Paul and Soviet Foreign Minister Andrei Gromyko
shake hands at the beginning of their conference on
several major world problems, including the status of
Jerusalem and the question of Catholics in the Soviet
Union. At center is the Soviet Ambassador to Italy, Nikita
Rijov. It was the third meeting between the Pope and
Gromyko in eight years. [RNS]

nisták számára!De ezzel nem oltatták meg az egyház helyzetét a vasfüggöny mö-
gött!A kommunisták célja továbbra is a vallás kiirtása,a papok kifigurázása és
eltüntetése és a jobb sorsra érdemes emberiség tökéletes rabszolgaságra való
döntése a szellem kikapcsolásával,a "dialektikus matérializmus" maszlagának e-
rőltetésével.Hogy hová súlyodt a világ,ma még felmérni se tudjuk!

Detente és egyéb örültségek!Értedj világ!Halál a kommunizmusra!

Dr. vitéz Botond Pál o. szds. csendőrbarát 1968-ban a spanyolországi Toledo-ban járt és felkereste Alcazar fellegrárát, hol Moscardo ezredes spanyol csendőreivel, a Guardia Civil-lel a vörös áradatot hónapokig feltartóztatta és bevárta a rommálott várban Franco tábornok felmentő csapatait. A védősereg zöme elesett, az asszonyok és gyerekek elképzelhetetlenül sokat szenvedtek. Mikor a felmentő csapatok megérkeztek, Moscardo ezredes így jelentkezett: - "Tábornok Ur, Alcazarban semmi újság!"

Itt történt, hogy Dr. v. Botond bajtársunk a spanyol csendőrök kérdésére fel-fedte kiletét, elárulta, hogy ausztráliai magyar. Ebben a pillanatban az egyik spanyol csendőr átölelte és a következőket mondotta: - "Az igazi hősiességeknek három példáját ismerem: 1. A spártaiak helytállása Thermopylae-nél a perzsákkal szemben, hol a spártaiak mind elesetek, 2. A spanyol csendőrség harca Alcazar fellegrárban, mert nem adták meg magukat, 3. A magyar csendőrök harca Budavár védelmében, kik hasonlóan sohase tették le a fegyvert!" A spanyol guardia civil a csendőr szót magyarul mondotta és kihangsúlyozta!

Buda Hősei, legyen áldott emléketek! / A központi ügyvezető igen sajnálja, hogy az ő alcazari látogatása során nem találkozott egyenruhás spanyol csendőrökkel. Ut egy taxisoftőr-idegenvezető kísérte végig a várban. /

Európa háború kitörésétől tart 1974. nyarán!

A mindig jól értesült "Spiegel" német magazin, de a többi német lapok, valamint a svájci és francia lapok hírt adtak 60 szovjet hadosztály felvonulásáról a kínai határon. A szovjetek 1827 atom és hidrogénrakétát is készenlétebe helyeztek Szibériában. A kínaiak 75 hadosztályt tartanak készenléteben s 71 atom és hidrogénrakétát. Ezenkívül 20 millió partizánjuk vár a bevetésre. A kínaiak felkészültek a háborúra s egyáltalán nem izgulnak. Várják, hogy kezdje el az imperialista szovjet, kik az idő múlásával egyre nehezebb helyzetbe kerülnek.

A kínaiak ígérik, hogy "megezzik" a szovjet oroszokat. Bár csak látánk, a világ megszabadulna a szovjetokozta feszültségtől a visszanyernék szabadságukat a vasfüggönyön túli, reménytelenségben élő "felszabadított" nemzetek.

Ha így áll a helyzet, készenléte kell állítani a MKCSBK "küldöttség"-et is, a központi ügyvezető lemondása időben történt!

Igaz történet a háborúból: az egyik harcban vetett csendőrszázad főhadnagy pk-a a kárpáti őserőszakban arra figyelte fel, hogy bármerre halad, hat csendőr gyűrűjében találja magát s ezek a csendőrök örökké kísérik és soha el nem maradnak. Mikor ismételt tapasztalat után felelősségrevont a félraj pk-át, a csendőr tisztelgett és jelentette: - "Nem akarjuk elveszíteni szdpk-unkat, vígyázzunk főhadnagyrá! Ne tessék észrevenni, magatartásunk a legénység óhajára történik!" - A láthatatlan "gyűrű" megmaradt előnyomulásnál, védelemben és visszavonulásnál. A szdpk kénytelen volt eltérni a külön biztosítást s nagyon ügyelt arra, hogy századát ne érje főlétséges veszteség.

Egy százados bajtársunk mesélte a következőket: - "Igen derék ember volt a századirnokom. Értelmes, kiváló jelentéseket írt és kötelességeire sohasem kellett figyelmeztetnem. A fronton is mellettem volt, mindent papírra vetett, igen nagy segítséget jelentett azokban az izgalmas időkben, mikor úgy hullott a csendőr, mint aratáskor a kéve. Mindketten túléltek a háborút s együtt estünk nyugaton amerikai fogságba. Törzsrőmesterem, magas derék fiú volt, egyik nap bejelentette hazatérését. Hozzájárultam, vége volt a háborúnak. Irnokom katonásan bucsuzott, vonatrállt és eltűnt életemből.

28 évvel később egy alföldi tanár barátom írt s többek közt azt is közölte, hogy a városban volt csendőrököt is ismer, az egyik asztalosmunkákat szokott végezni az iskola számára. Megírta a csendőr nevét is: az én volt századirnokom került elő az ismeretlenség homályából. Azonnal leültem, hosszú levelet írtam tanár barátomnak, virágyelven beszámoltam arról is, hogy vagyunk és dolgozunk! Barátom egyébként tudta, hogy mit végzünk idekint. Kértem, hogy levelemet adja át hajdani emberemnek s írja meg, felismerte e kézírásomat!?

Pár hónap múlva jött a válasz. Leveletem odaadta elolvasásra törzsrőmesteremnek. Ő csak olvasta, egyszer csak felnézett, majd sírásra fakadt s az asztalra borulva zokogott! Barátom alig bírta észhez téríteni. Hajdani derék bajtársam könyves szemmel üzent: örül, hogy él a szdpk s reméli, megéri a viszontlátást!

New brunswicki bajtársaink /New Jersey, USA/ 1973. március 10-én rendezték a csendőrnapot a Szent László teremben. 200-on felüli bajtársi és baráti kör jelent meg, főleg az ifjúság részéről. A távolabb eső városokból az ideén kevesen jöttek, főleg a csendőr bajtársak hiányoztak. De ebben szerepet játszott a közelmúlt 4 tragikus halálesete is /Kun, Dr. vitéz Kun, Simon, Nagyhetyényi/. Az ünnepi beszédet Horváth Sándor zls. csoportvezető mondotta, mely a csendőr szellem és az erkölcsi érték fogalmát elemelte. A kiváló vacsora után a nagyszerű zenekar mindenkit táncra hívott, a hangulat oly kiváló volt, hogy a zárórát kétszer kellett meghosszabbítani. A bál hangulata növelte a hagyományos csendőr szellemet, "sírva vigad a magyar" jelszóval! Hőseink, Mártírjaink és Halottaink boldogan mosolyogtak sirjukban, mert az amerikai szokások a rohanó világban kevés emlékeztet engednek, de a vigasság a csendőr szellem felemelését célozta! Mint mindig, a csoportvezető és a bál fősegítői voltak: vitéz Pöldes Domi szakv., a kárpáti csaták hőse és Zimonyi Vendel őrm.

A frissen alakult new yorki csoportunk Takács Árpád őrm. csoportvezető irányításával szűk bajtársi körben a csoportvezető lakásán tartotta meg ünnepi estét abban a reményben, hogy az elkövetkező években kiszélesítik a hagyományos csendőrnapi összejövetelt a világ legnagyobb 10 millió városában.

A detroiti MHBK rendezésében detroiti csendőrbajtársaink a honvéd bajtársaink egyúttal Báldy Pál őrgy vezetése alatt 1973. február 25-én bajtársi ebéd keretében tartott csendőrnapi megelekedést a detroiti magyar református templomban, hová meghívták vitéz Kovendy Károly szds. központi ügyvezetőt is és felkérték ünnepi beszéd elmondására. Az ügyvezető örömmel jött Detroitba, mert a MHBK csoportvezetőhöz régi értékes bajtársi kapcsolatok fűzték, amellet igen sok helyi csendőr bajtárs szolgált valaha alatta és emigráns kapcsolatok is közrejátszottak. A pompás ebéd elfogyasztása után a templom kis üléstermébe vonultak az érdekeltek, hol az ügyvezető a honvéd és csendőr bajtársak előtt ismertette örömet, hogy Detroitba jöhetett, megköszönte a meghívást és kifejtette, hogy fekete magyar ruhája és kitüntetései viselése a detroiti katonák iránti megbecsülése kifejezése! Beszédében ismertette a MKCSBK, mint testvérszervezet 24 éves működését, a csendőremigráció helyzetét három világrész 40 országában, illetve államában, a központ munkáját, az eszmei csendőr lakत्याa megalakítását, a csendőr és vitézi muzeum alapítását és az ereklék hódítását mind magyar, kanadai és amerikai vonalon. Elmondotta emigráns feladatainkat, különösen az emigrációs katonákra háruló kötelességeket és eredményeket. Közönlte név szerint Villás József őrm-t, kivel együtt volt próbacsendőr a Kárpátok hegyeiben. Emlékezett Budapest ostromára és a dunántúli harcokra, hol hűség gépkocsivezetőjével: vitéz Szabó Árpád őrm-el élte túl a véres eseményeket. Közönlte a detroiti csendőr bajtársait, kik reménye szerint eszemtel nem lesznek csendőr részről "árva gyerekek". Megköszönte Báldy Pál őrgy bajtársnak azt, hogy a helyi csendőr bajtársak apjaként szeretettel viseltetik irántuk százados óta. Majd az ügyvezető repülőgépen tért vissza Torontóba, hogy résztvehessen a torontóiak aznap rendezett ünnepi vacsoráján.

A waukeei bajtársaink 1973. február 18-án mise után gyűltek össze a rk. magyarsági templom halljába csendőrnapi ünnepségre. A csendőr asszonyok sűteményeket, a bajtársak szendvicseket hoztak s jó pár pohár fröccs mellett emlékeztek, beszéltettek Testületünk nagy ünnepéről. Sok csendőrbarát is megjelent köztük.

San Franciscói bajtársaink 1973. február 18-án ünnepi ebédre gyűltek össze a Szent István otthon ragogyó termében. Ebéd után ünnepi beszéd hangzott el, majd a csoporttitkár átnyújtotta a vitézi jelvényt és a vitézi oklevelet a frissen Európában avatott vitéz Zajacz József szakv. öregamerikai bajtársunknak. A csendőrnapi szervezetét ismét az agilis csoporttitkár vezette. /Lásd a csatolt fényképeket!/.

A clevelandi Csendőr Család a nagyszerű hagyományos szilveszteri báljuk után 1973. február 24-én rendezték a csendőrnapi vacsorát a nyugatoldali református egyház Kálmán termében. A kiváló vacsora után Molnár István szds. elnök közönlte a résztvevőket és emlékezett a Testület áldozataira. Ki kell emelnünk Kondor József őrm nevét, ki a segélybizottság intézője és a csendőr emigrációban egyedülálló mennyiségű IKKA adományt juttat az óhazai részorulóknak.

1973 csendőrnapijn
Torontóban
meghajlik a csoport
zászlaja...

Virágh József tőrn egyenruhában áll díszőrséget. Zászlótartó a mindig katonás fellépésű Balassa Benedek szakv. Legszébb honleányunk Bodnár Boriska, Toronto "Miss Budapest"-je...

A Liszt Kórus a Himnuszt, utoljára a Haralyi-Föld csendőrin্দulót énekl...

A központi vezetőség ügyvezetője rövid beszéd keretében tiszteletbeli csendőrré avatja a Hamvas házaspárt időtálló csendőrbarátságuk és a csoport rendezvényeinek magas művészi fokra való emeléséért...

Niagaravidéki csoportunk 1973. február 10-én a wellandi Magyar Önképzőkör termében tartotta a csendőrnapi vacsorát mintegy 100 bajtársi és baráti közreműködés részvételével. Az új csoportvezető: Simon Imre törzsvédőként a megjelenés, majd a központi ügyvezető: vitéz Kövendy Károly szds ismertette a csendőrnapi helyzetét, a Bajtársi Levél, a laktanya és múzeum ereklényeit/néhány híressen érkezett muzeumi tárgyat ki is állított./Majd a csoport szeretett rang-...
...: Czapáry Zoltán tb. szds emelte ki a csendőr szellem niagaravidéki meg-...
...vilvnlásait a kanadai magyar életben, mely formáló erő volt 23 éve javunkra. A finom dísznőtoros vacsorát csendőr asszonyaink főzték Simon Imréné vezetésével. A vacsora után kiváló gramofonzenére táncperdültek az öröké fiatal baj-...
...rsak és finom italokkal fűszerezve hajnalig maradtak együtt kiváló hangulat-...
...n. A wellandi csendőrnapi több buffalói bajtársunk is átjött feleségeikkel.

Victoriái csoportunk /British Columbia, Kanada/ 1973. február 17-én ünnepelt bajtársi körben vacsorával egybekötve. Az ünnepi beszédet Dávid Sándor tőrn tar-...
...ta különös hangsúllyal a Testület hősi áldozataira és helytállására. Majd a...
...gygyűltek csendes beszélgetés keretében elevenítették fel élményeiket csen-...
...ri és háborus szolgálataikból.

Montreáli bajtársaink a csendőrnapi lefoglalt estjüket átengedték a cél-...
...ekében a már ismerttetett rendkívüli sikerű "Finn-eszt-magyar" bálra, mely-...
...ek 300 főnyi vendégserge kiválóan szórakozott, a bajtársak a bálelnöktől kezd-...
...v a szórakozásig és italfelhasználókig szinte halálraáradva dolgoztak. A bál...
...al történetesen a legnagyobb erkölcsi és anyagi sikert hozta. Montreáli...
...aink méltán büszkék lehetnek hazánk sikereire! A központi vezetőség tiszteleg...
...ították!

Torontói csoportunk ősi hagyományainak megfelelően két részletben rendezte...
... csendőrnapi ünnepeket. A bált 1973. január 13-án rendezték a rk. egyház ter-...
...miten, telt ház, 300 főnyi vendégserg és bajtársi kör ropta a csárdást, míg fi-...
...taljaink modern tánczenére szórakoztak zárórág. 10 órakor már elfogyott min-...
...en ital, de a hangulat végig megmaradt. A csendőrbál ismét anyagi rekordot ért...
...A tiszta bevételt a csoport az idén is a magyar intézmények, iskoláink és...
...fűszegünk javára ajánlotta fel.

Az ünnepi vacsorát a "Magyar Kastély" vendéglő dísztermében rendezték 1973...
... február 25-én szintén telt ház mellett. Az ünnepi beszédet Jaschko Balázs S. J...
...lelkész mondotta. A művész részt Hamvasné Végh Klára rendezte, Bodnár Boriska...
...nével, Pál Ilaió magyar nótáival, a Liszt Ferenc kórus ragyogó énekszámáival...
...Hamvas József karnagy irányításával. A központi ügyvezető ezen a csendőrvacsor-...
...án avatta tiszteletbeli csendőrré Végh Klárit és Hamvas József hmtk. szds-t...
...és okl. mérnököt a csendőr szellem emelésének kiváló szolgálatáért.

És végül köszönetünk szól az emigráns magyar nemzeti Sajtónak!
Szébbnél szebb méltatásokat kaptunk a torontói Magyar Élet és a Kanadai Ma-...
...gyarság hasábjain. A clevelandi Ujság megható fényképes csendőrtörténeteket kö-...
...lta. A youngstowni Katolikus Magyarok Vasárnapja szintén hozott csendőr megem-...
...lékezést. A Pittsburgi Magyarorság 1973. február 9-i számába vitéz Tamáska Endre...
...írta a cikket "Február 14. csendőrnapi" címen, a február 2-i számában Kiss Sán-...
...dor tőrn "Édesapám, édesapám! Ki volt a Te Édesapád?" írt megható verset. Az...
...magyarorsági Magyarorság szintén több alkalommal hozott csendőr hirt, cikket és...
...képeket.

Köszönjük magyar egyházaink lelképásztoraiknak, hogy a csendőrnapi szentbe-...
...szekben mártír Testületünkről megemlékeznek, a hősi halált halt és kivégzett...
... csendőr bajtársak emlékét megőrzik!
A m. kir. Csendőrség 1881-től 1945-ig őrizte a rendet Magyarországon, a háboru-...
...ban Testületünk zöme odaveszett, a maradékot a szovjet kommunista rendszer kiir-...
...ította. A hirmonó 5 % az emigrációban azonban változatlan hűséggel áll a magyar...
...szervezetek és egyházaink olaslán haláláig.

Mindent összegezve az 1973-as csendőrnapi még bizonyították hajdani Testü-...
...letünk nagyságát, értékeit és eredményeit. Legyünk büszkék rája a folytassuk mun-...
...kánkat Híven-Becsülettel-Vitézzül!

vitéz Kövendy Károly szds

HŐSI ÉS MÁRTIRHALÁLT HALT BAJTÁRSAINK

Csaurirka István főtörm és Remeczki Lajos prbecső őrv a Délvidéken, 1944. május 6-án Titó bandáival vívott harcban hősi halált haltak. Ugyancsak partizánharcokban vesztették életüket a következő Bajtársaink: Szapponas Károly szakv. 1941. dec. 17-én, Gál Gyula prbecső. őrv. 1942. január 4-én, Takács Ferenc szakv. 1942. jan. 4-én, Nagy Lajos főtörm. 1942. jan. 7-én, Kovács András prbecső. tiz. 1942. május 2-án, Apó János szakv. 1943. július 22-én, Pataki József szakv. 1943. július 22-én, Kulifai József szakv. 1943. aug. 31-én.

A

Kárpátok elsterét,
Lengyelországban.

Juhász András törm a visszavonulás során a Bakonyban, mint a híradó csendőrök utóvédje az előretörő szovjet csapatok előtt hősi halált halt. Vitéz Laczkó István törm./híradó oszt./ szovjet fogságba kerülve feleségével együtt öngyilkosságot követett el. Kalotai Ferenc törm./híradó oszt./ érhelyén, a szombathelyi csendőr laktanyában a híradó irodában rádiókészüléke mellett bombatámadás következtében 1944. nyarán hősi halált halt, ugyanakkor életét vesztette felesége, kislánya és anyósa is.

Dr. Németh László szda-t, ki súlyos sebesülten feküdt az egyik budai hadikórházban, 1945. februárjában szovjet katnák agyonlőtték! Valódi hír az eltűnt vasúti szárnyparancsnokról! Seres György törm 1944 őszén Besztercén bombatámadás következtében életét vesztette.

Vastagh István lovas őrm, ki 1944. nyarán vitéz Lakatos Géza vezds tábori csendőre volt és Lakatos vezds-t Starislau-tól Budáig kísérte, 1949. nyarán 500 menekült magyar kísérőjeként a horvát-olasz határon szerb határőrökkel vívott tűzharcban életét vesztette.

Vitéz Lengyel Béla főtörm a soproni harcok idején eltűnt.

Kuruczlaki József főtörm-t, a szondi őre utolsó pk-át az összeomláskor Titó sokak lantáit elfogták és Szondon kivégezték.

Hősi és mártirhalált halt Bajtársaink emlékéet kegyelettel
megőrizzük!

HALOTTAINK

Sinkó István őrm 1973. július 15-én Torontóban 59 éves korában rákbetegség következtében meghalt. Havatalkánál tiz torontói csendőr bajtársa jelent meg és a központi ügyvezető meghívott bucsuzászt. Egyházi részről Jaszóka Balázs S.J. bucsuztatta. Július 17-én temették, a Katolikus Köriak Társasága kísérte a temetésre, kivő katolikus, csendes és derék csendőr bajtársa volt.

Zánbory Árpád ezredes, volt zombori csmpk, az összeomlás után a traumafelli csendőrtábor pk-a/Ausztria/, kinez parancsnoksága alatt fegyveres csendőreink az amerikaiakkal őrszolgálatot teljesítettek és kivívták az amerikai megszállt hatóságok elismerését, 1974. március 18-án Grossgmain-ban, Salzburg közelében hosszú betegség után elhunyt. Március 20-án temették. 77 éves volt. Özvegye és csendőr bajtársai gyászolják.

MRCSBK-nak szervezése óta hűbéges tagja volt és hírt, írott emléket juttatott a központi archívumba. Az ügyvezető 1970 nyarán személyesen is meglátogatta szép ausztriai otthonában. Az osztrákoktól ezredesi nyugdíjat kapott. Csendes visszavonultságban élt. A HLT haláláig, az eszéi laktanyát anyagiakkal támogatta.

nemes Berzeviczy László g. alezredes 1973. aug. 15-én gyvéréss következtében 78 éves korában Barcelonában, Spanyolországban meghalt. Az összeomlás előtt a HM XX. osztályán szolgált elit beosztásban. Barcelonában egyetemi tanárként kereste kenyerét. A MHBK-nak spanyolországi főtáborvezetője volt. Özvegye és csendőr bajtársai, honvéd barátai gyászolják.

Szomori József főtörm, utolsó győri őrsparancsnok 1974. január 25-én 60 éves korában tüdőgyulladás következtében elhunyt. Kanadában élő fia, András rekona és csendőr bajtársai gyászolják.

Papp József őrm, a miskolci nyomafelozástály beosztottja 1973. nyarán Ungváron, jelenleg Szovjetunióban, meghalt. Kanadában élő cse őrm unokatestvéré résztvett temetésén.

Szabó Géza zászlós 1973. nyarán Münchenben, Németországban elhunyt. Kiváló csendőr volt. Horthy Miklós a legénységi állományból nevezte ki a tisztikarba.

Dr. Székessy István őrnagy 1974. január 4-én néhány hónapos szenvedés után 63 éves korában New Brunswick, N.J. USA-ban tüdőrák következtében meghalt. Utolsó bécsi osztály volt és a szovjet lerozásd után a csendőrcsapatban is szolgált. Volt Horthyista tiszt, rövidesen nyugdíjazták. 1956-ban jött nyakra és ott jelentkezőtt Fokusházy albgy urnál és felajánlotta emigráns szolgálatát. Szorgalmas magyar, kiváló bajtársa volt, például amerikai élete során győnyörü házat épített és rendezett be. Január 8-án temették, koporsóját csendőr bajtársai vitték, a koporod előtt Erekes János albgy haladt csendőrcsapatokkal kezében. A megható bucsuzászt Horváth Bánoor zls, csoportvezető mondta. Népszere, kiváló bajtársat veszítettünk személyében. Özvegye és csendőr bajtársai gyászolják.

Komlós József főtörm Kecskeméten, 1974. január 7-én 61 és tüdőrákban meghalt.

Karacs Gábor főtörm, nagyváradi repulótéri őrsparancsnok 1973. jun. 23-án 67 éves korában Minszamban szívbeteg következtében elhunyt. Miklós fia a temetés után nyakra szökött és Torontóban magányosán telepedett le. Özvegye: Karacs László főtörm, fia, bezari rekona, csendőr bajtársai gyászolják.

Karacs Jenő alezredes 1973. december 2-án többhetes súlyos betegség után Sao Paulo, Braziliában 75 éves korában meghalt. Özvegye, Mexikóban élő leánya, 61 főtáborosai és csendőr bajtársai gyászolják.

vitéz Tamasy István alhadnagy, az ungvári tanzászlóalj 1.szod-ának szolgálatvezetője 1973.juniusában 82 éves korában Nyiregyházán elhunyt.

Halála megdöbbentett, bár tudtuk, hogy idős volt, mégis, szívünkhez nőtt, derék tiszthelyettes, kiválóan vitéz katona volt! Emlékeinkben látjuk fegyvelmezett alakját, amint gyalogolt gyakorlatok után a zlj sereghajtójaként. Csenedőri hivatásukra készülő fiatal bajtársai apjaként élt, élete nagy részét a laktanyában töltötte. Örökké oktatott, tanított, bajtársi szívvvel segített. Minden problémát megoldott, fiatal bajtársai érdekeit védte, igazi kiképző csenedőr volt! Mindenütt ott volt, jóban, bajban, tragédiában osztozott. A Kisalföldön esett szovjet fog-ságba. Hazatérése után nyugdíj nélkül élt, kis nyiregyházi házában dolgozgatott és végtelen szerényen, csendesen élte le idejét. Egyetlen fia 1947-ben nyugatra szökött, kit 25 év után látott viszont. Betegség nélkül, felesége karjaiban huryta le szemét. Azóta ő is a hadak útján jár, csatlakozott ungvári Fiaihoz, kik 1944-45-ben vonultak a Hősök útjára a Kárpátokban!

Pista Bátyánk, pihenése legyen csendes, nemes emlékéket örökké őrizzük! /KK./

vitéz Tamasy István alhadgy Szabó János főtörm, a szabályrendeletek professorával

A kiváló szolgálatvezető!

Egy boldog pillanat élete alkonyán: hazajött a fia és menyje!

Az ungvári tanzászlóalj épülete jelenleg: szovjet egyetem. A tetőn cirilbetűs felírás! És mégis hisszük: Bajtársak, visszajövünk!

Bajtársaink emlékeit kegyelettel őrizzük!

Zalányi János alhadgy, utolsó érsekújvári szakpk 1953.szept.12-én Nemeskereszturon vérmérgezés következtében elhunyt. A háboru végén nyugatra jött a visszavonuló fegyveres erőkkel. A fegyverszínmet után visszatért falujába. Sok meghurcoláson, internáláson, az igmándi erődben történt zaklatáson ment keresztül. Végül egy barátságos szovjet tiszt hazaevődte. Falujában gazdálkodott és teljes visszavonultságban élt. Tehenei etetésekor egy kiálló rozsdás szög hátsába fúródott. A szombathelyi kórházba szállították, de már az operáció sem tudott rajta segíteni.

Hercegz Ferenc alhadgy, szenttamási szakpk a Délvidékről az összeomláskor hazatért szülőfalujába, itt a mezőgazdaságban dolgozott. 1951.január 18-án munka közben szívroham következtében Nemeskereszturon elhunyt.

Medzihradszky Aladár g.alezredes 77 éves korában rövid betegség után 1973.szept.6-án Melbourne, Vic.Ausztráliában meghalt. 1945-ig a HM 20.osztályán dolgozott előadó-tiszt minőségben elit beosztásban. Barátságos, kedves ember volt előljáró, alárendeltek tisztelték és szerették. Az emigrációban visszavonultan élt családja körében. Özvegye, leánya, veje, unokái és barátai gyászolják.

Özv.vitéz Damasy Farkasné, néhai cső.fel.-nk özvegye Budapesten 1973-ban elhunyt. Központi segélyalapunk IKKA küldeménye visszajött.

Zalántay Jánosné, ezredes bajtársunk felesége 1974.január 20-án 80 éves korában vérrák következtében Woodbridge, N.J.USA-ban meghalt. Bucsuztatásán a new brunswicki csoportvezetőnk: Horváth Sándor zls vitéz Földes Domokos szakú kiegészítésben jelent meg. Ura, fia, csenedőrbajtársak sokasága gyászolja Vilma Néni, ki példás csenedőrrasszonyként élt még az emigrációban is.

Fleckné Toldy Elza, az eltűnt Dr.Toldy Árpád ezds nővére 1973.október 21-én Ettlingen, Baden, Németországban elhunyt. A Bajtársi Levél áldozatos olvasójaként kapcsolatban állt a MKCSBK központtal. Öcséről utolsó híre az volt, hogy valahol tengerenlő partot ért. Idegenlégiós cső bajtársak értesülése szerint nem vét az Idegenlégióban olvasták, de senki sem találkozott vele személyesen. Amerikában élő leánya, veje és a csenedőrbajtársak gyászolják.

Máthé Jenőné, Máthé Jenő őrn, párisi csoportvezetőnk édesanyja 1973.szept. 30-án Brassóban, Erueilyben 91 éves korában meghalt. Csenedőr fiát 1942-ben látta utoljára.

Özv.vitéz Demetrovits Dezsőné szül.nemes Patkós Ilona 1974.április 11-én ura utáni bánatában, csendesen beleté sirdogálva 82 éves korában Torontóban elhunyt. Holttestét elhavasztották és szétszórták a kanadai északon lévő családi nyaraló környékén, melyet urával együtt annyira szerettek. Barátai és tisztelői ápr.16-án este veje: Süle Béla házában gyűltek össze, hol a torontói plébános: Király István S.J.imádkozott lelkiüdvéért, majd a központi ügyvezető beszélt, kiemelve, hogy például csenedőrrasszonyként mindenhová követte az urat, örökké mosolygós, barátságos természetével mindenütt hódított. Nemes lelkére jellemző, hogy urához hasonlóan még halála előtt úgy végrendelkezett, a koszorúra és virágra szánt pénzeszegeket tisztelői adják a csenedőrmúzeum javára. Két leánya: Róza és Judit, veje, két unokája és dédunokája gyászolják a világban szétvándorított csenedőrbajtársaikon kívül.

Dr.Fülöpp István m.kir.sajtóattasé és konzul, csenedőrbárát, 1974.január 2-án Los Angeles, Kaliforniában 72 éves korában szívroham következtében váratlanul meghalt. Gyászolja Fülöpp József tb.örgy Calgaryban, özvegye, gyermekei és csenedőrbajtársai. Életében igen aktív, képzett, kiváló ember volt, halála súlyos csapás.

vitéz Romanelli Guido, olasz vk.ezredes 97 éves korában 1973 őszén Északolaszországban elhunyt. Nagy magyarbarát volt, mely akkor kezdődött, mikor az első világháboru után az olasz katonai misszió fejeként az bntente megbízásból Budapestre jött. Kun Béla és Szamuely Tibor kommunista rémuralmát saját szemével látta, majd megmentette a ludovikás ellenforradalom többszáz résztvevőjét a tömeges kiirtástól. Látta a Magyarországot ellen elkövetett igazságtalanságokat, elítélte a trianoni békét. Több könyvében mutatott rá Magyarországot igazságaira s követelte a revíziót. Halála a magyarság súlyos vesztesége!

Pápay Elemérné, csenedőrbárát honvéd hadgy felesége 1974.február 15-én hosszú szenvedés után Cleveland, Ohio, USA-ban meghalt.

ifj.Báldy Pál US repülőszázados, több magas amerikai hadikitüntetés tulajdonosa, Báldy Pál utász őrgy fia/Detroit/, 1974.február 18-án Texasban, Amerikában repülőhalált halt. Gyászolja özvegye, kisfia, szülei, testvérei és detroit-i csenedőrbajtársai.

id. Goór György honvéd alez. 1974. januárjában Sydney-ben, Ausztráliában váratlanul 73 éves korában elhunyt. Az ő életét is Romaneli ezas mentette meg 1919-ben, fiatal ludovikásként résztvett az ellenforradalomban. Halála a MHBK súlyos vesztesége, mert a MHBK helyi alapítóját vesztette el. A MKCSBK igaz barátját gyászolja az elhunytban. Tb. csenadré fia, rokonai, bajtársai gyászolják.

F. Forró Ferenc S.J., volt sydneyi plébános 1974. januárjában Bajorországban váratlanul elhunyt. 20 évig szolgált a sydneyi magyarságot s munkáját osztatlan szeretettel kísérte. Csenadré bajtársaink egyik nagy pártfogójukat vesztették el.

Üzv. vitéz Szathmáry Lajosné szül. Sándor Ida 1973. aug. 6-án 88 éves korában Budapesten villamosgázolás következtében életét vesztette. Két héttel később csenadré fia a bécsi randevun a Westbahnhofon értesült édesanyja haláláról. Állami tanítónő volt, 40 évig tanította az 1. osztályosokat. A csenadréket nagyon szerette! Bajtársaink, Hozzá tartozóink emlékéért Több bajtársunkkal kegyelettel örizzük! tartott kapcsolatot.

Simonffy Ferenc fhdgy Anyósa nyugaton élő leánya látogatásakor szívgyengeségben 1973. Karácsonykor elhunyt.

Béthy Kálmán ezas halála előtt Kisujszálláson, hol havi 100 forint fizetéssel harangozó volt.

Kéri Sándor szavk egyetlen fennmaradt fényképe egyenruhában

A torontói magyarság Hősök napi ünnepsége 1973. májusában az Ontario fő partján fekvő Budapest Parkban a szabadságharcos emlékműnél. A koszorúk közötti földteszert szuronyos puskát a rozsdás rohamsisakkal a csenadré, Muzeum állította ki.

Gyógyulást kívánunk a következő bajtársainknak:

vitéz Halmy József ezas mellhártya gyulladásával került kórházba, Hajnal János főtörm agyvérzés után bémultan fekszik a linzi kórházban, Kakóczy János főtörm és Lukovits János prbcó örv 1973. decemberében a síkos kanadai uton kocsijukkal megcsuszta és árokba fordultak. Kocsijuk össze-tört, ők kórházba kerültek. Azóta felgyógyultak.

Borka Gyula törm 1973. decemberében szívrohammal kórházba került Ujzealandban, azóta elbocsátották, Virág Béla főtörm hosszabb ideje fekszik kórházban Bajorországban,

Lombvári Ferenc szavk súlyos torokoperáción esett át 1973. nov. 28-án Milwaukénban, USA-ban, beszédképességét elvesztette, állapota most javul,

vitéz Raffai János örm-t autóbaleset érte Valenciában, Venezuelában, két bor-tója eltört, azóta felgyógyult. 1973 nyarán hazament látogatni Magyarországra szüleihez és testvéreihez. A sok hazai emlék és behatás következtében eny-he agyvérzés érte, arca eltorzult. Visszatérve Venezuelába kórházba került, azóta állapota javul, jelenleg még munkaképtelen,

Csáky József ezas-t súlyos autóbaleset érte Délamerikában. Állapota su-l-lyabb hírt nem kapunk...

vitéz Csapregi István törm-t hóeltakarítás közben súlyos szívroham érte To-rontóban, kórházba került, ahonnan visszatért, állapota lassan javul,

Karacs László főtörm-t szívrohammal szállították kórházba Torontó-ban 1974. január 18-án, állapota azóta javul,

vitéz Szalay István alhdgy-ot golyvával operálták 1973 őszén Ausztriában, ál-lapota szépen javul,

Czuppon Gyula örm 1973. dec. 27-én munkahelyén lábát törte, gipszberakták, las-ran javul,

Ágave Mihály örm balesete után balvállára rokkant maradt, nyakcsigolya, csipő és térd sérüléseivel még mindig sokat szenved Franciaországban,

Kovács György II főtörm Vancouverből visszaköltözött Torontóba, itt asztmá-val súlyos beteg lett és kórházba vitték. A Karácsony kórházban töltötte. Utána váratlan örm érte: a kanadai hatóságok új, modern nyugdíjas lakást utaltak ki számára, mely bearányozta kanadai életét, egyben orvosnő leányát várja Budapest-ről látogatni...

Orbán József törm légesőhuruttal, asztmával szenvedett Hollandiában, állapota javul.

Dr. vitéz Körössy Zoltánné megrongált egészségi állapotában sokszor került kórházi kivizsgálásra.

Kiss Ruth, Kiss Gábor fhdgy népszerű és nagyon szeretett amerikai felesége hó-mapok óta súlyos beteg és kórházi ápolás alatt áll.

Kovács Gyurka 1973. Karácsonyét Unnepli a torontói kórházban egyedül...

A Jézuska elhozta neki a M. Kir. Csenadré c. könyvet, a fényképet az ügyvezető készítette.

Gyurka azóta felgyógyult!

IFJUSÁGUNK HIREI

Dr. Szathmáry Emőkét 1974. szept. 1-én kinevezték helyettes egyetemi tanárrá a peterborói Trent egyetem antropológiai szakán. 1974. február 14-én férjhezment Dr. Kielly György geológushoz. Emőke családi nevét megtartja mind a magánéletben, mind az egyetemen. Mint monodonta, magyar nevéhez jobban megy a magánéletben, s ez fontos az antropológia szakon. Távolabbi tervei életének, hogy majd tanulmányozni fogja a székelyeket és a hunokat Erdélyben, honnan származik, majd tanulmányos kiküldetésben a Szovjetunióban a magyarság eredetét (hajtja) kutatni. Az elmúlt esztendőben nyaralt a kanadai inuitoknak közt töltötte, tanulmányozta életüket, koponyákról, vérvizsgálatokat végzett s mindent részletes jelentéseivel feldolgozta. Hivatását komolyan veszi és életét arra áldozza. Mint érdekességet írjuk: az inuitok sötét bőrre és ferde szeműek miatt őt is inuitnak tartották és teljes bizalommal voltak iránta.

Kerecz Katalin, Kerecz József g.fhdgy leánya és Pasquale Citroni Sydneyben 1973. aug.-ban házasságot kötöttek. Sydney csoportunk az esküvőn fejezte ki jókívánságait az ifjú párnak.

Tamási Marianna, Dr. Tamás Gyula szds leánya 1973. novemberben elnyerte a társai oklevelét, New South Wales földművelési minisztériumának kísérleti tanári intézetében a könyvtár vezetésére kapott kinevezést.

Tamási László, Dr. Tamás Gyula szds fia 1974. januárjában feleségül vette Horváth Judit-ot. A helyi csoport fejezte ki jókívánságait a MKCSBK nevében.

Kerekes Attila US repülőszázados elnyerte a második magas amerikai hadikivüntetését: az Air Medal másodszer Délkelet-Ázsiában fontos és veszélyes tevékenység sikeres végrehajtásáért. Attila fiunk jelenleg szabadságon van az USA-ban és mielőtt újból visszatérne a távolkeletre, szüleivel együtt meglátogatja a torontói csendőr laktanyát és muzeumot.

A vancouveri Széchényi gála külön elsőbbsős leányaink nagy sikert arattak, majd csárdásonni tanították a meghívott RCMP, kanadai királyi csendőröket, kik a magyar lányok társaságában kitűnő tanítványoknak bizonyultak. A hált csó barát folyamér örvy: Zoltay Endre renuzta komoly sikerrel.

ifj. vitéz Szombathy Lajosné, Illdikó 1974. február 5-én egészséges kisfióknak: Erzsébet-Illdikának adott életet: Perth-ben, nyugat Ausztráliában.

Orbán Árpád tanár, Orbán József tőr fia megnősült 1973. augusztján, feleséget Székesfehérvárról hozott szülei nagy öröme. Az ifjú pár Hollandiában él.

Koroknay Margó, Koroknay Sándor szaks leánya elnyerte a detroiti magyar művész kör 300 dolláros ösztöniját. Margó tehetség a festészet területén! Egyetemi tanulmányait is a livóniai Madonna képzőművészeti egyetemen folytatja.

Jani István János feleségének, Dr. Jani István szds menyének 1973. okt. 21-én kisfia született, ki a keresztességben szintén István János nevet kapta.

Milmán Sándor bajtársunk Erika leánya 1973. júl. 28-án Krisztián Sándor kisfiúnak adott életet Sydneyben.

ifj. Gál Lajos feleségének, Gál Lajos örm-enyének Steránia Louise kisfióknak született Sydneyben, Ausztráliában.

Mauarasi László, Mauarasi Sándor örm fia 1973. szept. 29-én Sydneyben házasságot kötött Knight Kerry-vel. A csoport meghívott tagjai utján fejezte ki jókívánságait Magdó András örm buenos Airesben nagyapa lett! Leánya fiú unokával ajándékozta meg apját és az unót.

ifj. Kauch Károlyné, Palotás Barbarának 1973. aug. 10-én kisfia született: Dominik Péter Melbourne, Ausztráliában.

Takács Imre örm Miklós fia 1972. dec. 9-én elnyerte a mérnöki oklevelet az Ohio állam mérnöki szigorlatán. Gratulálunk a aerék fiúnak és szanuskai szüleinek!

Sághonyi István Torontóban feleségül vette Nagy Ágnest 1973. júl. 21-én az Árpád-házi Szent Erzsébet rk. templomban.

Csala Gyula csendőrfiunk feleségül vette 1973. aug. 4-én Fortachban, Franciaországban Balassa Mária csendőrléányunkat, Isten áldása kísérvje életüket!

Ifjuságunkra bizskék vagyunk, szivből gratulálunk, életüket figyelemmel kísérvjük!

Szűzönetünket tolmácsoljuk a következő Bajtársainknak, akik a csendőr és a vitézi muzeum anyagát értékes tárgyak adományozásával gyarapították:

Simontsits Attila tb. hdy ésesapja huszárkardját és rendkívül értékes fényképeket, Kádár Ferenc szaks a csepeli őrs laktanya fényképét és Szentkúti János alhdy ezüst cigarettatárcáját, Gyldenfalk Aage tb. csó a portugál csendőrség /GNR/ díszsajakját, Dr. Jani István szds a II. Ausztráliai Magyar Találkozó fényképes emlékalbumát, Reinhardt Rudolf főlyamőr főtörm barátja: néhai László Béla folyamőr főtörm nyugatra mentett folyamőr karuját, Pallagi Viktor csó rokon a laktanyában a vízcsapok javítását és igazítását, "Sepsiszentgyörgyi" herendi csendőr őrszobrocskát, Kiss Ferenc g.fhdgy kiváló állapotban lévő köpenyét, lovagló nadrágját, zásoly ruháját, cugos cipőjét, lovaglósiszmáját, derékszíját és pisztolytáskáját, Százás András tv. gyak. saját faragású orszézsászlót és csó őrséget, Lengyel Bilint alez különféle lovas és egyéb iskolák tablót, Csendőrségi Lapokat, Új Magyarország példányait, 17 fényképet, két német nyelvű háborus történelemkönyvet, 4 darab külön évjártu Csendőrségi Zsebkönyvet, arany vállszinórokat, zubbony és köpenygombokat, Csala Gyula szaks tölténytáskát, tábori sapkáját, igazolványát, halálcédula tokot, Sályi Pál hadb. szds felesége tőr ruhakészletet, modern iró tollat, Székely-Molnár Imre író Fröhászka Ottokár püspök olvasóját, fényképét és reggeli imádságát, Szelezsényi Zita tb. csó legújabb hanglemezt, Mányoki-Németh Károly író a szabadságharcról írt könyvét, Kovács József csó barát Ausztráliában készült magyar hanglemezt, Haralyi Fejér Károly alez magyar nóta hanglemezeket, a Bajtársi Levél összes példányát születésétől kezdve v. Karsay Jenő alez lemondásáig, nemes Gy László örm saját készítésű tölténytáskákat, kalap állszijjakat, puskaszíjjakat, vitéz Ilinsky Dezso mérnök szds kitüntetéseiink tablázatát, Kubdeb János h. alez Horthy bronzplakettet, vitéz Kovács László csó barát néhai bátyja: vitéz Kovács Endre rep. szds értékes fényképalbumait és személyi iratait, Kiss András szabómester felesége hadapród bátyja Gyulay-táskáját, vitéz Tamáska Endre szds értékes fényképeket, a Rákóczi Szövetség a tulajdonában lévő ereklyéket, iratokat, könyveket muzeumunk őrzésére bizta.

Sírgós és fontos: kérjük Bajtársainkat, a muzeum kiegészítése céljából kutasassanak és küldjék el a következőket:

tiszti acélbld atilla, tiszti fekete csákó, tiszthelyettesi khaki csákó, szentkoronás tábori csendőrelvny/a jór. vez. jelv./-hez hasonló/, Manlicher puská /másodpéldány/, gyalogos és lovas kardok, Manlicher csendőr szurony 2/, tábornoki zubbony, tábornoki atilla, különféle kitüntetések, rendjelek és minden egyéb katonai emléktárgy /kürt, csapatzászló, rohamsisak stb./, mely az ezer emlékekkel rendelkező vitézi-katonai-csendőr muzeumunk értékét emelheti!

Ne hagyjuk emlékeinket veszendőbe menni! Kutassunk, keressünk és küldjük a torontói muzeumba: "MKCSBK" Hungarian Veterans, P.O. Box 335, Etobicoke, Ontario, Canada. M9C 4V3

A szállítási költségeket megtérítjük!

Szivből küldjük elismerésünket és gratulációinkat a következő Bajtársainknak:

Dr. Gallay László fhdgy-ot kinevezték a nebraskai egyetem tanárává, Andróczy Ferenc örm-t a west-virginai egyetem tanárává, Donokos Sándor fhdgy-ot a winniepei egyetem ultraviola-fogorvosi fényképezőgép kezelőjévé és az egyetem technikusává, vitéz Tamáska Endre szds, szobrászművész a 200-ik bronzplakettjét készítette el munkahelyén, ezért ismételt elismerést nyert, Tavaszi József örm munkahelyéről 1973-ban egyetlen napot sem hiányzott, az amerikaiaktól írásbeli és anyagi jutalmat kapott, Dr. Rektor Béla szds, egyetemi tanár diákjaival másodszer tanulmányozta Európában a közbiztonsági intézményeket/Franciaország után Spanyolországban!/, Nagysonkúti Mertse László tb. zls. tanár feleségül vette Kirmann Mártát, vitéz Szakály János örm feleségének 1973. okt. 15-én megszületett a harmadik kisfióknak.

A Szovjetunió nem legyőzhető! A központi csendőri könyvtár üvegszekrényben őriz egy angolnyelvű könyvet: "Carpathian disaster" cím alatt, amerikai kiadás. A könyv sok fényképpel mutatja az orosz hadsereg kárpáti vereségét, hős apánk a német szövetségesekkel elintézték a dicső oroszokat! Nemcsak kiverték tulajdoni seregeiket a Monarchia területéről, hanem oly súlyos veszteségeket okoztak, hogy az orosz hadsereg fegyelme meglazult, belőlük fellázadt s letette a fegyvert!

A mai félrevelt gyáva ifjúság, a déntéte örültségek, a mindenáron való béke hirdetése többszázmillió európai rabszolgásgát jelenti! Reméljük nem örökre, valami csoda csak jön: kínai háború, vagy belső szovjet lázadás! Hiszünk Magyarországnak és Testületünk feltámadásának!

Érdekes statisztika: Cleveland a szabad világ legnagyobb magyar városa 100.000 magyarral. Toronto csak fele, 50.000 körül mozog. Mégis Clevelandben veszik a legkevesebb magyar könyvet, ott áldoznak a legkevesebbet magyar nemzeti célokra az újságok és könyvüzletek tapasztalatai szerint. A könyvkiadók bő tapasztalatokra tettek szert az elmúlt 15 évben. Ez vonatkozik könyvünkre is: Toronto vette meg a legtöbb M. Kir. Csendőrség Könyvet, 4-ban Ausztrália vásárolta a legtöbbet, szám szerint Toronto vitte el a pálmát!

A MKCSBK egyik legnépszerűbb írója ezredese: vitéz Ághy Zoltán 1973. őszén egy hetet a torontói csendőri laktanyában töltött, vejeivel együtt kirándultak a szép napos időben, megtekintették Torontot látnivalóit, Ontario északi vidékét, meglátogattak csendőri vadászlatok és meghatódva szemlélték a muzeumok értékes ereklyéit. Ennek eredménye lehetett, hogy vitéz Ághy Zoltán ezds ur 1973. szeptemberétől kezdve kicsiny nyugdíjából is havi 10 dollárt áldoz a MKCSBK céljaira, mint monotta és írta: "Kiváló munkátokat értékelem a halálomig támogatam!" - Ezredes Ur köszönjük! A vezetőség tiszteleg!

Sorainkban élülő is van! Egyik haszáltozó bajtársunkat a rendőrség a Szt. László Társaság felől faggatta, ugyanakkor a magyar kommunista rendőrtiszt a Bajtársi Levél kitépett lapjaiból olvasott ki adatokat és arravonatközön tett fel kellemetlen kérdéseket. Bajtársak ügyeljünk, lapunk nem képez katonai titkot, de ne adjuk illetéktelenek kezébe, kik azt ellenünk felhasználhatják!

A hazai kommunisták különféle kanadai és amerikai lapterjesztő cégek segítségével évek óta próbálták megrendelni a Bajtársi Levelet a budapesti Széchenyi Könyvtár gyarapítási osztálya számára. Mi tudjuk, hogy az állanvédelmi szervek kíváncsiságára/1973. szept. 21-i kelettel a budapesti "Kultura" könyv és külkereskedelmi vállalat áhajtotta megrendelni lapunkat. Természetesen elutasítást kaptak, válaszelevelünket hivatalos MKCSBK levélpapíron küldtük azaz a kérésrel, hogy hagyjanak fel kísérleteikkel, a Bajtársi Levelet nem küldjük túl a vasfüggönyön, nyugaton megjelent írásműveinket egyik nyugateurópai szervezetünk gyűjti Magyarország felszabacaulása esetére a Széchenyi Könyvtár számára. Leveleink másolatát elküldtük az illetékes kanadai hatóságoknak betekintésre, mert mi a hazai kommunistákkal nem tárgyalunk, velük nem veszünk fel semmiféle kapcsolatot!

1974. január 6-án, vasárnap este a kanadai televízió Torontóban otthon készült magyar nyelvű színes filmet sugárzott francia szöveggel. A film címe: "vörös imádság" volt. Érdeklődéssel több torontói csendőri bajtársunk és barátunk nézte végig a hamisításokkal, hazugságokkal teletömött kommunista propagandafilmet. Láthattuk a film lézító jeleneteit: kommunista uszítást, hogyan kell megölni a csendőroket és katonákat, hogy kell szabotálni a kormányrendeleteket, hogy kell elégetni a templomi zászlókat s hogy kell felgyújtani a rk. templomot, hogy kell ellenszegülni a földbirtokosnak, hogy kell megzavarni buta gyűlésekkel a közrendet, hogy kell felkelést szervezni, hogy kell a prostituciót propagálni, végül hogyan kell és lehet a közbiztonsági szerveket legyilkolni. Érdeklődésünkre megtudtuk, hogy a film a kanadai-magyar "kulturcsere" keretében került Torontóba, Kanada ragyogó szépségű természeti és vadászfilmeket küldött, a vörös Magyarország kommunista propagandát! Vezetőségünk tiltakozott a kanadai televíziónál, mert a demokráciában még ez is lehetséges!

vitéz Antal Mihály ró szakv, tb. csendőri British Columbiából visszatért Európába és Ausztráliában telepedett le. Átutazóban 1973. tavaszán 24 órára megállt Torontóban és a laktanya lakója volt. Kívánunk Miskának boldogabb életet Európába áldott földjén!

Takács Árpád őrm new-yorki felhőkarcolója tetején lévő galambjai az amerikai postagalamb versenyeken ismét többszáz dollárt nyertek, ebből 20 dollárt juttatott a 100 dolláros adományja után a MKCSBK központ céljaira. Árpád azonkívül labdarugó-bíró szerepen is működik vasárnap délutánonként. Most tudtuk meg, hogy Szegeden két évtizeddel ezelőtt még kiváló futbalista volt. Gratulálunk Árpád s kívánjuk, hogy a galambok az ezer dolláros nagy díjakat nyerjék meg minden évben!

Soós Péter őrm afőlötti örömében, hogy sikerült Kanadában maradnia és munkát vállalhatott a dohányvidéken, ahol újabb 3 ezer dollárt tudott bankba tenni, 400 dollár adományban részesítette a laktanyát, hol félévig, úgye elintézéséig lakott. Péter köszönjük, Isten áldása kísérje kanadai életét!

Az ausztráliai magyarok 1972. dec. 30-tól 1973. januárig rendezték újabb nagylátkozójukat Sydneyben. Sydneyi bajtársaink erősen kivették részüket a rendezésből. A fegyveres erők katoná-vacsoráját Dr. János István szds szervezte, ki jelenleg a Sydneyi MHBK vezetője. A MKCSBK-t Perthből ifj. vitéz Szombathy Lajos csendőriünk, Uj-Zealand-ból Borka Gyuláné és Borka Éva csendőrlányunk képviselte. Bajtársaink azonban eljöttek Adelaide-ből és Melbourne-ből is. Eszakamerikát Bodnár Gábor tb. hdp. őrm képviselte, ki az ausztráliai magyar cserkész jamboree-re érkezett. A jamboreen cserkész tábori csendőrség látta el a feladatokat! Ifj. Szombathy Lajos és Borka Éva zászlószalagot kötöttek a sydneyi MKCSBK zászlajára! Világ tulsó felén élő csendőri Bajtársaink, szivből gratulálunk az összefogás ragyogó példájért!

Csoportjaink és szórványaink közül még husz nem küldte el zászlószalagját a központi zászlónk: Tölgyesy Győző vörge ur által megmentett zászlónk számára! Bajtársak, ne szaladjunk ki az időből! Ne érzünk rá Pató Pál módján!...

Csoportvezető változások: Calgary csoportunk vezetését Karancz János őrm, niagaravidéki csoportunkét Simon Imre őrm, montreali csoportunkét Dr. Szatmári Lóránt hdp. őrm vették át! Kívánunk sikeres, jó munkát!

Niagaravidéki csoportunk 1973. szept. 9-én a Tóth farmon nagyméretű pikniket rendezett, régóta nem voltak bajtársaink ilyen szép számmal a környező városokból! Legmesszebből Hangodi János l. ahdy érkezett Victóriából, a Csendes óceán partjáról! A piknik kiválóan sikerült!

A kanadai Széchenyi Társaság, melynek moztatórugója a Tiszti Arany Vitészség Erme vitéz Duszka László vb. szds Calgaryban, magyar egyetemi tanszék megválasztását határozta el Torontóban, Kanada legnagyobb magyar városában. A torontói egyetem illetékeseivel való hosszabb tárgyalás után ismertették a feltételeket: a kanadai magyarság 575.000 dollárt kell összegyűjtson az egyetem számára, ennek a hatalmas összegnek kamatai biztosítják örökké a magyar tanszék anyagi alapját. Az egyetem levélben biztosította Duszka Lászlót, hogy a professzor személyét mindig a kanadai magyarok választására bizza. A gyűjtés megindult! A rámenős gyűjtők munkába kezdtek s ezt a katonai emigráció "utolsó rohamának" nevezik! Bajtársak, annak idején életünket ajánlottuk fel hazánkért és a magyarságért. Most csak pénztárcánkat kell kinyitni, ha van pénz benne. Ha nincsen, kövessétek Kövendi Károlyt, ki 1000 dollárt ajánlott fel, ebből 100-t kifizetett, 900-at pedig bankkölcsön útján fogja előteremteni.

Hasonlóképpen a torontói magyarok a számáránynak megfelelő tágas, szép és reprezentálásra alkalmas Kanadai Magyar Kulturális Központ megvalósítását tűzték ki célul! Ehez is félmillió dollár kell gyűjtés útján! Már eddig \$ 176.000.- megajánlás és részbeni befizetés történt. Kövendi Károly itt is megajánlott ezer dollárt a fenti módon. Bajtársak, készüljünk életünkben az utolsó nagy rohamra: valósítsuk meg a fenti két intézményt! Kinyitni a pénztárcákat!

Ludányi Miklós szakov. és bajtársainak története:

A Ludányi név nem valódi. A BL igen sok esetben félnevet használ, hogy elkerüljék bajtársaink a kommunista megurcolást. A történetet egyik 56-os bajtársunk juttatta a központba.

1944. őszi szaksz. egy csendőr szakasz főhadnagy pk-al a Berettyó mellett ment védőállásba egy hid közelében. A Délerdélyt lerohanó szovjet csapatok érkezése várható volt. A csendőr szakaszt kb. 100 honvéd tartalékkal töltötték fel és az egység védőállásba rendezkedett be és hidfőt alkotott a Berettyó hid előtt.

A várt szovjet támadás megérkezett. Tömegtelen páncélos és gyalogos erők megtámadták a védőegységet. A kis magyar csapat ellenállt és két napig feltartóztatta a szovjet előnyomulást, miközben tömegtelen veszteséget szenvedett.

A hidat nem aknázták alá és nem robbantották, robbanóanyaguk nem is volt. Az állandó harcban kimerült és súlyos veszteségeket szenvedett csapat még halotta is se tudta eltemetni, de még sebesültjei hátraszállításáról sem gondoskodhatott járművek hiányában. A teljes kimerülés pillanatában a csendőr főhadnagy elrendelte a megadást. Fehér zászlót tűztek ki és ellenállás nélkül bevárták a szovjet katonákat.

A szovjet harcosokkal román katonák is érkeztek, kik azonnal felismerték a csendőröket. Különválasztották őket, a szovjet parancsnok nem szívt bele a románok külön "haditettébe". Az életbenmaradt tíz csendőrt levetkőztették, köztük a főhadnagyot is. A vízbe parancsolták őket, géppisztolyos román gyalogosok elénevelték velük a Himnuszot és a Szózatot. A főhadnagy hiába tiltakozott a genfi egyezménybe ütköző kivégzésük ellen, a románok kinevették.

Megszóltattak a géppisztolyok s a 11 csendőr mártírhalált halt a Berettyó vízében! Köztük a főhadnagy parancsnok is. Ludányi szakov előre látta, hogy mi készül. A géppisztolyok megszólalásának pillanatában a víz alá merült, a víz alatt kb. 50 métert uszott s fűzesek sűrűjében kikötött. Megvárta az éjszakát a vízben, éjjel elvándorolt az első tanyáig, hol elsősegélyt és meleg ételt kapott, a háziak lefektették, betakarták és gondoskodásuk következtében pár nap múlva, mikor a front tovább haladt, hazajutott szülei alföldi tanyájához.

Ludányi Miklós szakov ma is él, az egyik alföldi állami gazdaságban dolgozik, mint földműves munkás.

A hirt hozó csendőr bajtársunk 1949-50-ben vele dolgozott a gazdaságban. Utóbbi nyomozó csendőr lévén hamar kiismerte a helyzetet. Átkulcsolt csináltatott a párttitkár Wertheim kasszájához s éjjelente betekintett az ott elhelyezett káderlapokba. Ott fedezte fel, hogy Ludányi csendőr volt, kit állandó időre a gazdaságba internáltak. A káderlapon az is szerepelt, hogy figyelni kell, megbízhatatlan, fellebbezésnek helye nincs. Mindentől függetlenül a többi munkás igen szerette és becsülte Ludányit, senki se tudta csendőr múltját.

Aztán jött 1956 ősze, a nemzeti felkelés! Ludányi akkor mesélte el kilétét felvédő nyomozó barátjának a berettyóparti esetet. Azonnal cselekedtek, a közeli városba mentek és nemzetőrnek jelentkeztek. Senki se ismerte múltjukat, de mindketten bőven törlesztettek, irtották a magyarság ellenségeit.

A nemzeti felkelés után a nyomozó bajtársunk nyugatra jött, ma Amerikában él. Elhozta Ludányi és csapata tragédiájának hírét, amit mi feljegyeztünk. Ludányi hazára maradt. Mint mondotta bucsuzásakor, lelkiismerete tiszta, nem fél otthon maradni. Amit tett, csendőr szive szerint a BTK alapján tette, neki ma is az a bibliája. "Itthon is kell maradni, hogy kéznél legyünk, ha újból út az óra!", mondotta távozó bajtársának.

A románok számlájára újabb rovást húztunk. És nem felejtjük számtalan vétkeket, amit a magyarsággal szemben hasonló modorban elkövettek.

A mai aljas világban sok minden történhet rovásunkra, de mint hittünk az isteni gondviselésben, hiszünk az isteni örök igazságszolgáltatásban is!

Bajtársak, feltámadunk!

Most pedig kérés következik emigráns bajtársainkhoz és választ kérünk:

1. Ki hallott a berettyóparti esetről?

2. Ki volt a csendőr főhadnagy?

Dr. Vargha László, a Szabad Magyar Jogászok szervezetének USA-ban élő elnöke mesélte a központi ügyvezetőnek egyik kanadai utján a következőket:

"1945 után otthon mindent megpróbáltunk, hogy a csendőrséget megmentsük és a moszkvai határozatot a csendőrök likvidálásáról megmántsuk. Nem sikerült, a moszkvíták szemében ti voltatok a legnagyobb ellenségek! Később nekünk, kik segíteni próbáltunk, szintén emigrálni kellett."

Ha a magyarságot sérelem éri, az emigráció azonnal beavatkozik! Hírek érkeztek, hogy a bécsi "SALT" és más csapatcsökkentési tárgyalások határozata miatt csendőr bajtársaink memorandumokkal ostromolták az amerikai külügyminisztériumot. Buenos Aires-ben Angyán Béla, Nagyiványi Üdön tiltakoztak éveken át, memorandumokra sajnos, csak levélválaszt kaptak. Az USA-val sajnos, baj van!

Darnó Pál vk. szaksz. a "Hadak Utján" hadtörténeti közleményeinek szerzője elismerő sorokkal köszönte meg a Magyar Királyi Csendőrség c. könyvünket és írta, hogy könyvünk adatait további munkáiban felhasználja. Egyben újabb adatokat kért a csendőrség harcairól 1945 tavaszának legvéresebb hónapjaiból.

Magáth András örm István fia 1974. február 2-án vezette oltárhoz Buenos Airesben Schilirő Mária kibasszonyt a metropolis legelőkelőbb templomában. A fiatalasszony, ki spanyol anyanyelvű, már megtanult magyarul és folyékonyan beszél! Szívvel gratulálunk István Fiunknak és az Örömszüllőknek! Sokan követhetnek őket fiataljaink a magyarság pusztuló emigrációjában!

Gyóni Pál, a kanadai szabadságharcosok Tudósítójának ottawai szerkesztő-kiadója 1974 tavaszán két alkalommal is a csendőr laktanya lakója volt családjával. Gyóni Pál lapjában terjedelmes cikket hozott a "M. Kir. Csendőrség" könyvről s részleteket is közölt Budapest ostromáról. Második látogatásuk során felesége két rend ágynemével ajándékozta meg a laktanyát. Hálsán köszönjük!

Két bátor és derék Bajtársunk nemrég kapott hiteles híreink szerint 1945 tavaszán a Muraközben a partizánharcok közepette golyószórával lelőtt egy angol vadászpilótát, a pilótát eltalálták, a gép lezuhant és elégett. A két szerény és derék Bajtársunk: Csiki István és Dohár István szakaszvezetők! Az emigráns csendőr köszönti őket s fegyvertényükre majd részletesen visszatérünk!

Keressük Dr. Bodolay /Bendák/ Endre szaksz és Varga Zsolt utász főhadnagy bajtársainkat. Állítólag az USA-ban élnek visszavonultan. Akik ismerik őket, kérjük címeiket a központba beküldeni. A központi ügyvezetőt mindkét bajtársukhoz régi hazai barátság emléke fűzi.

Orbán József törm és családja minden év február 14-én és a májusi Hősök napján felkeresi néhai vitéz Karsay Jenő alez és felesége sírját. Pár szál virágot helyeznek a sírra és imádkoznak. Mint írják, ez a legkevesebb, amit a Karsay házaspár elvárhat az élőkötől!

A központi ügyvezető 1973. szept. 1-én meglátogatta a feketeerdei bajtársaink körét, velük ebédelt és tájékoztató beszédet tartott. Derék Bajtársaink ezalkalommal 440 német márkát, azaz 176.-- dollárt adtak össze a laktanya javára!

Köszönjük Bajtársak! A csendőr lélek csodákra képes, ezért létezik még szervezetünk! Ezért tudtunk egy eszmei laktanyát és muzeumot alkotni!

Repülő Múzeum Oshawa, Ontario, Kanadában! 1973. őszi a központi ügyvezető látogatást tett Domokos János rep. szakov, a híres hajdani "Puma" vadászrezd katonájának otthonában -meghívásra. Az ügyvezetőt egy gyönyörű repülő múzeum fogadta: egyenruhák, fegyverek, térképek, naplók, fényképek és az összes magyar repülőgép színes modelljei üvegszekrényekben, a csendőr múzeumhoz hasonlóan egymástól független, de azonos színnel történt megvalósításban! A volt M. Kir. Légierők tagjai máris megszervezték bajtársi egyesületüket. Csendőr bajtársak, ha Oshawa felé utaztok, kopogjatok be Domokos Jánoshoz, érdemes, csodás élményben lesz részetek! Cím és telefon az oshawai telefonkönyvben megtalálható!

János, szívvel gratulálunk a M. Kir. Repülő Múzeumhoz!!!

Csendőr piknik a Csendes óceán partján 1972-nyarán a központi ügyvezető jelenlétében. /Victóriai csoport/

A "zsugások" a niagaravidéki csoportunk nyári piknikjén/1973/

Rég nem látott bajtársak találkoznak...

Nagylétszámú niagaravidéki csendőr piknik /1973/

Keresztes Lajos főtörzs, calgari csoportvezetőnk érdeklődéssel nézgelődik a toleklódi laktanya muzeumban

Ünnepi Üzenet

rangidős Bajtársunktól:

Kedves Bajtársak!

A közelgő karácsonyi ünnepekre és az 1974-ik évre kívánok minden bajtársamnak és szeretett hozzátartozóinak kellemes ünnepeket, jó egészséget és sok szerencsét az új esztendőre.

Karácsonyfagyujtásokor gondoljunk elszakított, vagy már nem élő bajtársainkra, volt előjáróinkra és alárendeltjeinkre. Lépjük át gondolatan az őralaktanya kapuját, nézzünk szét, hogy minden van e minden? Járjuk be órkörletünket, beszéljünk régi ismerőseinkkel, barátainkkal. Irjuk be szolgálati lapunkba, hogy itt jártunk és semmit se felejtettünk.

Kedves Bajtársak! Az idő telik, rohamosan mulnak a napok. Soraink ritkulnak, kor és rangkülönbség nélkül megyünk, fogynak. Addig is bizzunk, mert hit és remény nélkül nem lehet boldog élet. Mi volt magyar királyi csendőrök örizzük meg magunkkal hozott becsületünket, neveljük gyermekeinket, unokáinkat magyar szellemben, amit elsősortan édes anyanyelvünkön szívhatnak magukba. Utódsaink ne felejtsek azt, hogy csendőrségünk egy megvesztegethetetlen, az egyenes utól le nem térő, hazáját és népét hűséggel és becsülettel, vitézül védő testület, melynek tekintélye és közmegebecsülése egyedül álló volt és hogy ebben a testületben szolgált hazánkat apjuk, vagy nagyapjuk. Majd, ha elfogyunk s az utolsó járór tagja is elindul az örökkévalóságba, akkor adja át fiának, vagy unokájának a MKCSBK jelvényt, a megmaradt zászlótartónak.

Végül, nem hangsúlyozhatom eléggé, hogy mindnyájan, kik befogadó új hazánkban élünk, a MKCSBK alapítóinak szellemében, annak megfelelően, ehhez a nagy családdhoz tartozunk! Lehetnek nézeteltérések, bánatodások, de ezek nem választhatnak el bennünket egymástól. Köreinkből való kilépésüket, távollmaradásukat ugyan nem akadályozhatjuk meg, de esküvel megerősített fogadalmunk köti, hogy csapatainkat el nem hagyjuk! Multját senki meg nem tagadhatja, ezért legyünk egységesek, kiket e földön sorsunk szétszört.

Szeretettel üdvözöllek Mindnyájatokat, mint a legöregebb tisztí bajtársatok

Nyugaton, 1973. december 12-én,

vitéz Vattay Ferenc ezds ek,
a MKCSBK vezetője

meg is tették már. Mindkét irányzat hamis és elitizáló. A közők /:pláne a történelemnek:/író ember nem lehet viszketeg, aki ott is vakar, ahol nem viszket, de viszkethetne.

Igazságos senki emberfia nem lehet, de a vezető, irányító írójt jellemezze az erre való szándék, törekvés. S ez az, amit Márai -szemléletnek így kitett- írásában nem vagyok képes felfedezni.

- "Az igazság érinthetetlen. Aki hozzányul, magát teszi tönkre, aki pedig nem védelmezi, önmagával számolt fel." -

Egyféle fáradtság érzése nyugtazza az utolsó lapokat. Nem egyfolytában való olvasmány. Majdnem olyan, mint a napló I. és II. kötete, csak itt a mondanivalója nagyobb mozaik-darabokból áll és én, az olvasó, hiába keresem az első rész után következő fejezetekben a folytatást. A Karsztvidék buvópatakjainak furcsa sajátossága jellemzi, ahol a folyás eltűnik és ha folytatást megtaláltuk volna, sok vizsgálódásra van szükségünk, hogy az újból felbukkanó folyóban az elbujt vizek azonosságát állapíthassuk meg. Az a gyanu aggaszt, hogy az egy másik buvópatak vize. Pedig úgy az eltűnt, mint a máshol forrás nélkül előtűnő folyó vize egyformán tiszta, üdítő és megtermékenyítő. -Márai "Emlékezés"-nek nevezi alcímében a könyvet. Az első részben egyéni élményeit mondja el a azoknak jellemzője, hogy nem egészen egyéniek, mert a főváros körülzárásától és a Vég-ről másoknak is van közvetlen átélése folytán szerzett emléke. Az első és második résznek én "Magyar a történelemben" címet adnám, de kizárva azt az igényt, hogy történelmet mutassak be. Olvasásra, emlékeink felelevenítésére hasznos.

Minden írás szellemi táplálék még akkor is, ha élénk tálalva nem tudjuk, hasznunkra válik e, vagy kárunkra. Márai könyve, -belefogva a szellemi táplálék fogyasztásának élvezetét, - határozottan kívánatos, hasznos táplálkozás. Még akkor is, ha a 125-ik oldal fogyasztása közben kavicsba harap az ember.

Mindnyájan ismerjük ezt az idegromboló fájdalmat, melyhez idő kell, hogy lecsillapodjunk és megbocsássuk a szakácsonak, mert nem szemelte ki gondosan a borsot, vagy a lencsét. Még hosszabb idő kell hozzá, hogy leküzdjük félelmünket, elenszenvünket és folytassuk a kanalazást. A kavicsot minden esetre elküldjük az íróknak, ha már az író és a közönség egymásra van utalva.

Mi csendőrök megbecsültünk Márainak, aki bizonyára magáról feledkezett hangulatában hallotta a kommunizmus rezsim esztelen, nagy kürtökkel fujt régalmaszát visszacsengeni és papirosra is tette. Elismerjük, hogy a magyar írás művésze és elismerjük erkölcsi nagyságát, amikor a hazátlanságot választotta a behódolás, vagy elnévelés helyett.

Még egy pár szót:

- "Ez volt az igazi hatalmi szerkezet az országban" -, írja Márai az idézett rész 1. és 2. bekezdésében. Nos, van e az olvasók közt egy is, aki az országromlás valódi és igazi okait ebben a "szerkezet"-ben látja, -mintha más szerkezet nem is létezett volna. Mintha a többi szerkezet lányos ártatlansággal szolgálta volna az ország érdekeit. Teszem azt, a több hasznos hajszólo kül és belkereskedelmi társaságok, a bányavállalatok, a Mezőgazdasági Kamara, a nagybérloők együttese, a bankok, a trösztök, a Gyáripárosok Szövetsége, a tőzsde, a sajtó, a Pen Club, -na meg a politikai pártok mindenhová kinyúló csápjai. És ez mind Budapesten, mind megkövetelte, vagy megfizette az érdekeihez való igazodást.

Hogy van az, hogy Márai egyszerűen kihagyja elbusolásában ezeket a szerkezeteket?... Pedig ezek álltak minden mögött, még a csendőrök "potya korpája" mögött is, -nem beszélve a jegyző fiának "lyukas nadrággjáról".

A hinár töve ott volt Budapesten.

És a végén, mire való ezeket most felemlegetni és milyen vak magábanzés diktál ilyen megállapításokat, mikor ez nem magyar jelenés volt csupán, hanem behozatal külföldről. Olaszországban, vagy Párisban bizonyára nem látott, talán nem is hallott "potyakorpáról" és a jegyző "lyukasnadrágu" nincstelen porontyáról. Mert ott épp úgy nem volt otthon, mint Magyarországon, de nem volt otthon Franciaországban sem, csak az aszfalt lélegzetű, művirágos Párisban.

Hová tud elkalandozni egy író esze, az bámulatos! És háová tud nézni, egyirányban megragadni, mikor az egészről akar beszélni! Sajnáljuk megállapítani, hogy Márai nem tud önmagánál megmaradni és uszását úgy segíti, hogy hinárokba kapaszkodik. De úgy van az, hogy a legkiválóbb embereknek is vannak elvetendő sajátosságai.

Csepi Béla ezde

Márai Sándor a "Föld, föld..." című könyvének 9. fejezetében a 125. oldalon a Királyi Vár romképeiből a két háború közötti Horthy-ország emlékeit rendezgeti a felületesen felsorolja, kik voltak ennek az országlásnak szereplői:

"A kormányzó, a zászlósurak, a koronaőrök, a főpapok, a miniszterek és a főispánok mögött felsorakozott a birtokrendszer fél-feudális maradvékára épült társadalmi rend második arcvonala: a megyei hivatalnok, a jegyző, a csendőr, az állomásfőnök, a baktek, mindenki, aki malachizlalásra melaszt, vagy dinnyeszezon és kukoricaérés idejében vasuti vagont, vagy télidőben sürgősen időszzerű tüzelőt remélt a körzetbeli nagybirtokosoktól." -

- "Ez a függés, ez a rászorulás, ez a bonyolult, kérlelhetetlen és kicsinyes, mindennél hinárosabb érdekszövetség behálózta az egész társadalmat. Ez volt az igazi hatalmi szerkezet az országban." -

- "Az ezerholdas földesurra nemcsak a zsellér, a napszámos pislogott félelemmel, akinek tisztavirág élete mulott a birtokos, vagy az intéző, az ispán jóindulatán, hanem a helybeli jegyző is, aki arról ábrándozott, hogy a nagybirtokos nagyur intézője bejuttatja a jegyző néha tökéjű, néha zseniális, de mindig lyukasnadrágos, nincstelen porontyát a szomszéd város középiskolájába tandíjmentesen." -

- "A csendőr, aki potya korpát remélt jószága számára az uradalomtól, -mindenki tudta, hogy személyes jósorsa és hozzátartozóinak jövője, minden életérdeke szőröstül-bőröstül legalább annyira függ a nagybirtokostól, mint az államhatalomtól." -

Igy az idézetek!... Én, aki 23 évig szolgáltam a csendőrségnél, mint katonaiskolát végzett hivatásos tiszt, főhadnagytól ezredesi rendfokozatokban, hivottotnak érzem magam, hogy Márainak ezt a hányaveti, felelőtlen "megállapítását" megítéljem. Huszonhárom éven át oktattam, neveltem legénységünket, "Csendőrerények" cím alatt könyvet írtam hivatásuk teljesítéséről és aki sok alreendeltemben felkeltettem a hivatás igazi gyakorlásának vágyát, - eredményesen.

Tudom azt, hogy egyetlen anyaszülte ember sem mentes a megítéléstől, így én sem, de Márai Sándor sem jogosult pápai kijelentésekhez. Csak az hivatott bírdni, aki maga már annál jobbat teljesített. Kíváncsiak lennénk, hogy Márai honnan veszi ezeket a mélyen lealacsonyító "megállapításait", talán felügyelője volt a csendőrségnek, aki átlátta a csendőri hivatásteljesítés egész területét, aki "otthon" volt a csendőrségben! Nem hiszem, mert hosszú szolgálati időm alatt sohasem találkoztam a nevével, még csak úgy sem, hogy mint hírlapíró úgy a tollára szurta volna a csendőrséget, mint itt ebben a megállapításában!

"Potya korpa"... szinte kedve lenne az embernek azt mondani, hogy ilyesmi csak vakmerő újságíró fejében remélt valami jutalmat "uraságától", - a képeségeket megalázó természetétől.

A csendőrt senki sem akarta szentté avatni és így Márainak sincs joga foadatlan prókátornak lenni, - vagy mint a katolikus szenttéavatási eljárásoknál az "advocati diaboli" közreműködést játszani, aki tagadta és bizonyítékokkal ellenezte a perben szereplő személy megdicsőíttetését.

A csendőrt sem szükségés dicsérni. Ha volt valami jó abban a hivatásban, arról történelme beszél, -ha pedig voltak egyes személyeknél, egyes esetekben ivatásellenes tettek, vagy magatartás, ott voltak a fegyelmi, vagy hadbírói határozatok, azok ítéltek meg a kihágásokat, vétségeket, esetleg büntettek. Aki edig jogtalanul, alaptalanul rágalmazott, az is megkapta a megérdemelt büntetését. Mint most meg kellene kapni Márai Sándornak is, akivel megesett az újságról legnagyobb botlás és egyes esetekből általánosít. - Talán ő maga nem is udja, csak éppen ösztöne diktálja, hogy ha a két háború közötti idők társadalmi és állami szerveinek mindegyikéből felhoz egy-egy nem kívánatos jelenséget, akkor ezzel az egész korszakot romlottnak, vagy hibásnak minősítheti. Perze, mert a pellengérré állítás a szándéka és ezt a jámbor olvasó előtt így könnyen megteheti.

Mi történe azonban, ha ugyanilyen módszerrel az egyes társadalmi és állami szervek érdemes munkásságát sorolná csak fel, ahogy ezt más szándéku írók

A KÖZPONTI VEZETŐSÉG BÚCSUJA

Bajtársaink tudják, hogy a központi ügyvezető 1972. november 19-én Torontóban tartott vezetőségi megbeszélésen 1973. december 31-i hatállyal bejelentette lemondását és visszavonulását. A Bajtársi Levél 1972. július-decemberi számában részletesen indokolta tiz évi munkája befejezésének okait.

A Bajtársi Levél fenti száma kifejezte óhaját, hogy a vezetést és lapunk szerkesztését és kiadását más csoportjainknak kell átvenni. Kérte a hozzájárulást, hogy a munka Calgaryba mehessen, mert az ottani kiváló csoport tárgyalásokat kezdett a központtal és hajlandók a munka átvételére és felváltással történő folytatására 1981. február 14-ig, Testületünk 100 éves születésnapjának megünnepléséig. Calgaryból 1973. nyarán és őszén Torontóban járt egy tiszti és egy legénységi bajtársunk. A központi ügyvezető megmutatta nekik a laktnyát és muzeumokat. Átbeszélte velük részletesen az ügyvezetés és a lapszerkesztés nehézségeit, problémáit és megoldásait.

A calgaryiak még körlevelet is adtak ki csoportjainknak és szórványainknak, azoktól választ is kértek. Kérték az anyagi és erkölcsi támogatást.

Minden úgy látszott, hogy rendben vannak a dolgok. Éppen ezért villámcsapásként érte a központot a hír, hogy Calgary a kellő számú erkölcsi és anyagi támogatás hiánya miatt visszamondja a munka átvételét. Ezt hirtelen körlevelében is közölték bajtársainkkal.

A központi ügyvezető a Bajtársi Levél 1973. január-juniusi számában ismertette mindezeket és határozottan kifejezte, hogy 1973. dec. 31-i lemondása végleges, utána egyetlen központi ügyet sem fog elintézni és egyetlen levélre se fog válaszolni. Kifejtette, hogy tiz éven át végzett napi 18-19 órai íróasztali munkája egészségét megviselte, felváltásra van szükség és kérte immár az egész emigrációból a bajtársak megértését és a munka felajánlását.

Bekövetkezett az a szomorú és mélyreható helyzet, hogy senki se vállalta a központi munkát! Magyarul: bajtársaink annyira lusták és kényelmesek, hogy senki se akar dolgozni a közért. Elvárják, hogy az eddigiék folytasák kimerült állapotukban is az idegőrlő levelezést, a Bajtársi Levél megfogalmazását, kiadását és minden anyagi, személyi nehézségek ellenére az ügyvitel folytatását!

A vezetőség tagjai még 1972. november 19-én az ügyvezetővel együtt elhatározták, hogy vele egyidőben ők is beadják lemondásukat.

Az ügyvezető 1973. dec. 22-én, tehát a határidő lejárta előtt 9 nappal levélben szólította fel a vezetőség tagjait, hogy munkáját 9 nap múlva befejezi és utána központi ügyekkel nem foglalkozik, kérte, hogy azután helyette intézkedjenek. Elérkezett 1974 s. valóban, az ügyvezető átváltozott laktká-ká és muzeumórré és bejelentéséhez hiven több levelekre nem válaszolt, még a pénzügyi anyagokat sem köszönte meg, mert már egyszerűen nem bírta erővel.

Elérkeztünk ahhoz a szegényteljes és dicstelen helyzethez, hogy nagymulta Testületünk emigrációs része megszűnik, a kakastoll becsületének védelme helyett a semmittetés, kényelem, előregedés posványába fulladunk!

Gratulálunk bajtársak!
1973 őszén vártuk, hogy munkára jelentkeznek nemcsak azok, kiket arra a központ alkalmasnak talált, hanem azok a kritikusok, okos bajtársak, kik "kisujjukból vélték kirázni" a Bajtársi Levelet és az ügyvitelt. Ezek is úgy hallgattak, mint a sir. A közismert sajjhősök lapítottak, mikor arról volt szó, hogy dolgozni kell! Hát persze, sokkal egyszerűbb mások munkájának kritizálása, eredményeinek leszólása, mint az önzetlen, kemény munka a feláldozott szabadidőben!

1974 elején elrohant másfél hónap és az elszomorító csendet a volt központi vezetőség alelnöke: E.L. főtörm bajtársunk törte meg, ki igaz csendőri szívvvel aggodalmának és fájdalomainak kifejezésével körlevelet küldött ki csoportjainkhoz és szórványainkhoz abban a reményben, hogy a vajdó vezetési ügyek folytonosságát a csendőremigráció felméri és cselekszik.

Elszomorító, hogy egy idős, 72 éves tiszthelyettes bajtársnak kellett cselekedni a sok képzett tiszti bajtárs között egy sem akadt, aki önként kezébe vette volna az ügyek intézését! Hol van a régi munkakészség, kötelességérzet? Hol vannak a vezetésre, irányításra nevelt, kipróbált tiszt bajtársak?

Uraim, ezt én magam se gondoltam volna, megértünk a pusztulásra!

E.L. főtörm körlevelében -bármennyire is a testületi szellem vezette megírását-, vannak tévedések, így azokat a volt ügyvezetőnek kell helyesbíteni.

vitéz Vattay Ferenc ezds ur a MKCSBK vezetését 1972. dec. 28-án vette át hivatalosan és nem 1971. november 8-án. A vezető beosztás egy magas, tisztelettel üvezett munkakör, mely a rangidős Bajtársunk számára létesült, ugyanugy, mint a MHBK-nál is megvan. Egy idős, 85 éves bajtársunktól nem kívánhatunk olyan mérvű intézkedéseket, tömeglevelezést, amit az ügyvezető a maga 50-es, vagy 60-as életkorával elbir. Ennek a munkának az elvégzésére alakult ki a vezetőség, mely a közismert hármas feladatot végzi: 1. Nyilvántartás, 2. Tájékoztatás és 3. Segélyezés. Semmi haszon nem származik az olyan központi vezetőségi tagokból, kik munkát vállalnak: kik nem irnak levelet, nem intézkednek semmiben, nem képviselik a MKCSBK-t sehol. Ez nem vezetés, az ilyenekre nincs is szükség. Ezért írta a BL, hogy 3 bajtárs elég a központi munka elvégzésére: ügyvezető, ki egyben a BL szerkesztő-kiadója; titkár, ki a levelezést végzi; pénztáros, ki az anyagi ügyeket és a központi segélyezést intézi.

E.L. főtörm körlevelében tévedés az, hogy az ügyvezető Calgaryban 1972. szept. -ben a vezető és a vezetőség tudta nélkül és hozzájárulásuk nélkül közölte a calgaryi csoporttal lemondását. Ilyenről Calgaryban szó sem volt. Akkor még nem gondolt az ügyvezető lemondására.

A calgaryi csoport 1972. okt. 27-i keltezésű körlevele az ügyvezetőnek éppen olyan meglepetést okozott, mint a Vezetőség tagjainak. Senki se tudott a készülő körlevélről. A calgaryiakat jószándék vezette, de ők nem ismerték a csendőremigráció kiöregedésével előállott problémákat.

Az 1972. nov. 19-én Torontóban tartott központi vezetőségi ülésen az ügyvezető beadta lemondását és vele több vezetőségi tag kijelentette hasonlóképpen lemondását. Akik hallgattak és nem nyilatkoztak, utóbbi kijelentésük nem fogadható el, mert a hallgatás általában beleegyezést jelent!

A calgaryi csoportot ismét jószándék vezette, mikor kiadták 1973. márc. 31-én újabb körlevelüket a központi vezetés átvételére vonatkozóan. Miután 60 csoportunk és szórványunk részéről csak 22 válaszolt, a központtal is csak 28 közölte véleményét, a calgaryiak bizalom hiányának érzésével hirtelen és megdöbbenéssel visszaléptek a vezetés átvételétől. Pedig tévedtek: időközben 3 csoportvezető meghalt, újat még nem választottak, néhány címvaltozás következtében többen nem kapták meg a calgaryi körlevelet. Aztán a kényelmes, réző emigrációban sok csoportvezető nem sietett a válaszadással, többek közt a torontói csoportunk se válaszolt, mely az emigráció gerince volt eddig.

1973 nyarán a laktányát meglátogató calgaryi bajtársak nem együtt, hanem külön-külön érkeztek, egyik 24 órát töltött itt, a másik egy estét. A szabadság kérdésének összehangolása ma sem egyszerű Kanadában, egy nap pedig nem volt alkalmas arra, hogy az ügyvezető összehívja a központi vezetőséget és együttesen tárgyaljon a calgaryiakkal. Az ügyvezető véleménye szerint a calgaryi csoport a válaszok zömének elmaradása, valamint az ügyvezetőtől hallott és őszintén feltárt anyagi nehézségek, a renkívül sok munka miatt megijedt a mindig gonddal terhes vezetés átvételétől.

E.L. főtörm körlevelében ír "jogos és nem jogos" felszólításról. Itt semmiféle jogról, vagy jogtalanságról nem lehet beszélni. A vezetőség tagjai tudták, hogy az ügyvezető lemond. Részükről minden intézkedés elmaradt. 1973. dec. 22-én, kilenc nappal a határidő előtt az ügyvezető felszólította a vezetőség tagjait, hogy immár 1974. január 1 után ők cselekedjenek, mert központi munkát többé nem végez.

A vezetőség 1964-ban kinevezett és csoportjaink által elismert tagjainak sohasem kell megerősítésre válni, ők jogosultak dolgozni, még az ügyvezető szemé-

lyének felcserélése esetén is! A volt ügyvezető szerint kár volt ennyit várni. A vezetőség tagjai éppen eléggé ismerték a körülményeket, tudták az ügyvezető túlterhelt életét. Ha kérése szerint segítettek volna a levelezésben és intézkedésekben, nem tört volna le s nem hagyta volna abba az ügyvitelt és tovább vitte volna a Bajtársi Levélet. Nem nevezhető emberi életnek az olyan, hol valaki nappal szemrontó miszaki rajzolóként dolgozik kenyérkereső munkában, este hazaérkezve 8 óráig csak a leveleket olvassa, közben állandó telefonhívásokra felel, gyűlésekre hívják, a MKCSBK-t kell képviselni, majd hazaérve elintézi a napi átlag 15-20 bajtársakhoz intézendő levelezését, hajnalban kerül ágyba s reggel előlőről kezdi az egészet. Közben nem marad idő a Bajtársi Levél fogalmazására, összeállítására, az állandó címváltozások helyesbítésére, a laktanyát látogatók fogadására. A magánélet teljes kikapcsolásával az örökös robot tönkretesz mindenkit, még egy év is elég, nem beszélve tíz évről. Hiszen emberek vagyunk, szermunkát és élete tönkretételét jelenti annak, aki bajtárs, testületi és magyar nemzeti világnézetét beladobva küzd a magyarságért.

Hasonlóak voltak az ügyvezető hétvégei is, amikor két teljes napot átdolgozva próbálta kitisztítani az állandóan összegyűlt soha véget nem érő ügyvitelt. Egyedül a nyári hétvégek és a nyári szabadság volt boldog és kellemes, mikor íróasztalát hátrahagyva elmenekült a nyári robotból és messzi vidékeken csendű bajtársakat látogatott meg, mindenkor a MKCSBK érdekeit nézve. Hazatérve 300-500 levél, úgy, telefonüzenet várta. Hónapokig tartott segítség hiányában, míg valahogyan elfogyott a hátrálék.

Nagyon szép az ilyen vezetés, de a volt ügyvezető köszöni, nem kér belőle többet! Abba is hagyja "airánkozásait", nehogy valaki a kritikuskok közül megsértődjön, hogy nem hajlandó haláláig végezni mindezeket a köz érdekében.

A volt ügyvezető 1972-től kérte ugyanazokat, amit E.L.főtörm körlevelében ír: a MKCSBK megszűnését meg kell akadályozni, az ügyvezető munkáját tovább kell folytatni, segítségre és összefogásra van szükség!

A volt ügyvezető kinlódásait különbözően nézték bajtársaink, segítséget nem adtak, ez az oka, hogy ehhez a ponthoz érkezett!

Aki ismeri az emigráció 1974-es keresztmetszetét, csak az tudja, hogy E.L.főtörm se várható körlevelére több választ, mint a calgaryiak.

Csoportjainknak még fele se választott. Összesen 126 igény érkezett a Bajtársi Levélre. 1260 dollárból viszont nem lehet lapot kiadni s az ügyvitelt végezni.

Közben a helyzet az, hogy 1973 folyamán még biztató volt a helyzet. \$ 4.600.--- on felüli összeg érkezett a Bajtársi Levélre és a központi ügyvitelre. Csoportjaink közül nem mindegyik szeret körlevelekre válaszolni. Ujabb néhány haláleset is zavart okozhatott. Türelem, menni fog! A BL 1973-ban még 1100 példányban készült. 126 példány neveltségesen kevés és hiányos tájékoztató!

Mindig az ügyvezetőn mulik, hogy munkáját bizalom kíséri e, látogatásaival, magatartásával, igaz szellemével, őszinte bajtársiasságával, célratörő munkásságával, az érdeklődést felkeltő kiadványaival magával tudja e ragadni csoportjait, vagy nem! A döntő a bajtársi élet emelésére mindig lapunk: a Bajtársi Levél!

E.L.körlevele említést tesz arról, hogy a jövőben a pénz "Pénztári Bizottság" fogja kezelni. Ez a mondat azt a tévedést keltheti bajtársainkban, hogy a pénzkezelést eddig nem bizottság végezte. A helyzet a következő volt:

a központi vezetőség közt egyetlen egy bajtárs sem akadt, ki hajlandó lett volna minden nap postára, bankba és az ügyvezető lakására menni. Ez érthető is, Torontó két milliós nagyváros, autóbusszokkal, teher és személygépkocsikkal együtt két millió gépjárművel! Senki se vállal olyasmit, hogy a szörnyű forgalomban nahona közt. Pedig ezt az utat minden nap meg kell tenni, mert át kell venni a napi postát, a csekkeket bankba kell vinni, a leveleket el kell intézni, meg kell válaszolni, a napi postakiadásokra, nyomdaköltségekre állandóan pénz kell. A nagyüzem működtetése ezzel jár! Így az ügyvezetőre maradt még ez a szerep is, hogy naponta végigjárja tiz éven át ezt az utat a posta, bank és lakása közt. Viszont a Bajtársi Levélben - egyedül a magyar szervezetek közül - mindig közzét szes bevételeket, kiadásokat s a pénztárkönyvet a vezetőség tagjaiból válogatott pénztári bizottság minden évben ellenőrizte s hála Istennek, a kiadásokkal mindig egyetértett! Különbösen a pénz előteremtésére kell gondot fordítani, mert hiába van pénztári bizottság, ha nem jön pénz. E pénz előteremtése rendkívül nehéz, az ellenőrzés viszont végtelenül egyszerű és gyönyörködtető feladat!

E.L.főtörm a beérkezett válaszok alapján 1974. április 7-én összehívta a lemondott központi vezetőséget a torontói laktanyába.
Hat fő jelent meg, 3 tiszti és 3 legs-i bajtárs. E.L.főtörm, a vezetőség alélnöke részletesen ismertette a helyzetet. Mindenki hozzászólt s végül a következő határozat született:

A vezetőség ideiglenesen tovább dolgozik, míg utódokat találunk.
E.L.főtörm, alélnök vállalja a központi ügyvitelt, azaz levelezést. Viszont nem vállalja s nem vállalja most sem a Bajtársi Levél kiadását. Az ügyvezetést csak 1 év időtartamra vállalja, 1975. május 1-ig. Reméli, hogy addig csak jelentkeznek olyan csoportok, kik a munkát átveszik.

Kövendy Károly ideiglenesen vállalta a Bajtársi Levél szerkesztését és kiadását, míg valaki jelentkezik annak átvételére. 1975. május 1. után azonban ő is végleg beszünteti 11 évi munkáját. Kéri, hogy már most vegye valaki át! Munkájának meghosszabbításának feltétele azonban az, hogy legyen pénz is a lap előállítására. A M.Kir. Csenedőrség könyvvél együtt érkezett kb. ezer dollár, ezzel a pénzzel rendezni tudta a BL előző adósságait. Azonban a februárban póstázott és most készülő BL-re egyáltalán nincs fedezet, csoportjaink 1974-ben egyáltalán egy centet sem küldtek! A BL további megjelenése tőlük függ!

Kövendy Károly fenntartja a laktanyát és muzeumokat, változatlan bajtársi segítséget várja bajtársainkat a világ bármely részéből.

Kérjük vitéz Vattay Ferenc ezds urat, a MKCSBK vezetőjét, hogy adjon meg minden érdeklősi támogatást és segítséget E.L.főtörm-nek, az új központi ügyvezetőnek, miután ő a tiszthelyettesi kar tagja volt.

Minden levél, hír ezután, minden pénzádomány a következő címre menjen:
"MKCSBK" Hungarian Veterans, 419 Herkimer St. Hamilton, Ontario, Canada.
LBP 2J4

Az új központi ügyvezető: E.L.főtörm köteles új pénztárkönyvet felállítani, azt pontosan vezetni, két vezetőségi bajtárs pénztári ellenőr lesz, kik kötelesek a pénztárt két havonta ellenőrizni. Az új ügyvezető köteles minden pénzádományt, ami a Bajtársi Levélre, laktanyára, muzeumokra és időszakos kiadványokra érkezik, azonnal átutalni a régi címre/ P.O.Box 335, Etobicoke, Ont. M9C 4V3./, ő csak a központi segélyalapra és az ügyvitelre szánt küldeményeket tarthatja meg nál. A bajtársi Levélre, laktanyára és muzeumokra átutalt adományok felett a központi vezetőség több ellenőrzést nem gyakorol. A BL ideiglenes szerkesztője és kiadója ígéretet tesz, hogy a BL-t a jövőben is kiadja tavasszal és ősszel, abban a formában és nagyságban, ahogy a meglévő anyagiak engedik.

A vezetőség tagjai kötelezték magukat, hogy cselekvően részt vesznek a bajtársi Levél postázásában, mely 24 óráig tartó kemény munka s nem hozzák a BL kiadásját többé abba a helyzetbe, hogy a póstázást civil barátaink, vagy éppen a Liszt kórus hölgytagjai végezzék.

A MKCSBK központit a régi vezetőség eszerint egy évvel meghosszabbította. Kérjük bajtársainkat, nézzenek magukba s bajtársi szívvel jelentkezzenek a rövid lejártá előtti a központi munka folytatására, melyek közül a két legfontosabb: a tájékoztató Bajtársi Levél, központi ügyvitel/levelezés/ és a segélyalap/idős bajtársak, özvegyek támogatása az Óhazában, mint harmadik feladat. A vezetőség felkérte Kövendy Károlyt, hogy a MKCSBK képviselőjét mind helyi, mind külföldi viszonylatban tovább folytassa /szervezeteink, egyházaink között- a kormány és a kanadai hatóságok felé/, mert ezekre jó tapasztalatot szerzett.

Ezek után tekintsünk vissza 1964-ig és vizsgáljuk meg, hogy milyen munkát végzett a központi vezetőség az elmúlt tiz évben:

1. Csoportjaink létszámát 550-ről 1100-ra emelte,
2. Csoportjaink és szörványaink számát 28-ról utánjárással 60-ra emelte,
3. Tiz éven át kiadott 26 könyvvastag BL-t több, mint 1400 oldalon és több, mint 800 képpel,
4. Biztatására a központi segélyalappal együtt 2000 IKKA küldeményt juttatott az Óhazába öreg bajtársaink, özvegyeink és előbb árváink támogatására,
5. Viszautasított három baloldali támadást a csendőrség ellen írásban,
6. A MKCSBK képviselőjét kiápitette és fenntartotta a hatóságok és magyar nemzeti intézményeink felé, azokkal 100 %-ban együttműködött,
7. Több mint 45.000 levelet, kérelmet intézett el kielégítően.

Kérjük, hogy a következő vezetőség különb és értékesebb munkát végezzen! K.K.

ANYAGI ELSZÁMOLÁS

/Folytatás/

A Bajtársi Levél 1971-es elszámolását egy gazdaszat közigazgatási tisztből, egy csapattisztből és egy tiszthelyettesből álló bizottság ellenőrizte az ügyvezető kérésére. A könyvet átvizsgálták, a számadatát számszerűleg rendezben találták, kivéve a kiadási rovataban két § 5. -- bevezetése kimaradt. Egyes kiadási tételek szükségszerűségével a bizottság egyetértett. A számadat vezetője és okmányolása példás rendben és pontossággal történt.

1971-ben § 2.973.83 összeg folyt be a Bajtársi Levélre és a központi ügyvitelre. Ebből kifizettünk: a BL nyomdaköltségeire § 727.88-t, a BL postázására 178.20 dollárt, tehergépkocsi/MKCSBK anyag költöztetése a laktanyába/ § 70.14, körlevelek nyomdaköltségeire § 117.03, ügyvitelre, képviselőtekre § 698.72-t/bélyegköltség/ is benne!, berendezésre, irodaszerekre § 508.46-t, végül üzemanyagköltségekre és utazások költségeire § 566.86 összeget.

A költöződés és a laktanya berendezése ebben az évben történt, ugyancsak a múzeum elrendezése, átvonuló szobák felszerelése is. Közben az ügyvezető 5000 órát dolgozott ingyen és 4500 levelet írt, illetve ügyet intézett el. A laktanya lakói és a látogatók látták, hogy napi munkája után még 6-7 órát dolgozott minden este íróasztalánál és a hétvégeken is teljes időben. A központ nagyszerű volt, de sikerült minden problémát megoldani és elintézni.

1972. évi elszámolás:

Adakozások a Bajtársi Levélre: v.Á.Z.ezds § 5. --, N.Gy.6rm § 10. --, F.F.6rgy § 5. --, v.T.E.szds § 5. --, v.B.Á.t.fhdgy § 5. --, H.L.h.fhdgy § 5. --, Dr.N.N.szds § 2.63, v.H.G.h.zls § 10. --, Sz.I.alhdgy § 10. --, D.I.t6rm § 5. --, R.B.szakv § 5. --, L.B.alez § 15. --, B.A.6rm § 10. --, N.J.t6rm § 20. --, v.Á.Z.ezds § 5. --, h.M.t.zls § 5.10, Dr.v.Sz.F.szds § 10. --, K.J.fhdgy § 10. --, G.A.tb.cs6 § 7. --, T.J.szakv § 10. --, O.J.t6rm § 7. --, Dr.M.L.szds § 10. --, Sz.L.f6t6rm § 10. --, B.A.né § 10. --, Cs.B.ezds § 2. --, Adelaidei csoport § 47.77, v.D.F.tb.fhdgy § 10. --, Dohányvidéki csoport § 40. --, Dr.T.I.hb.6rgy § 2. --, F.K.alez § 10. --, J.M.cs6.t. § 10. --, Sz.L.t.cs6 § 10. --, Milwaukeei csoport § 50. --, T.Á.6rm § 9.50, F.J.6rm § 4.83, Hamiltoni csoport § 25. --, v.P.M.r6.fhdgy § 10. --, Hamiltoni csoport § 30. --, Dr.B.L.ezds § 10. --, S.író § 10. --, v.D.D.szds § 10. --, K.Gy.t.fhdgy § 10. --, v.L.L.szds § 10. --, P.J.6rm § 10. --, Hamiltoni csoport § 30. --, Tourcoing-i csoport § 20. --, B.J.6rm § 1.60, Feketeerdei csoport § 58.15, v.Sz.J.t.szds § 10. --, G.A.tb.cs6 § 4. --, Montreáli csoport § 80. --, T.K.t6rm § 10. --, v.Á.Z.ezds § 5. --, N.J.ezds § 5. --, P.J.f6t6rm § 10. --, C.Gy.6rm § 10. --, Sao Paulói csoport § 55. --, H.J.l.alhdgy § 10. --, U.J.szakv § 10. --, v.B.L.t.fhdgy § 10. --, Cs.F.6rm § 20. --, B.B.f6t6rm § 5. --, A.F.6rm § 10. --, G.Zs.l.6rm § 10. --, B.J.szakv § 5. --, Adelaidei csoport § 39.41, B.J.6rm § 1.64, B.I.zls § 10. --, D.J.szds § 15.80, Valenciái csoport § 50. --, U.J.f6t6rm § 10. --, F.Gy.alhdgy § 10. --, H.S.né § 10. --, New Brunswicki csoport § 140. --, M.I.6rm § 10. --, Melbourne-i csoport § 100. --, v.I.N.h.alez § 5.90, Niagaravidéki csoport § 120. --, v.Sz.I.alhdgy § 10. --, Dr.K.né § 10. --, T.Á.6rm § 1. --, A.Gy.t6rm § 20. --, v.Sz.L.zls § 10. --, B.B.f6t6rm § 6. --, v.Á.Z.ezds § 5. --, Sz.M.zls § 10. --, B.I.prbc6.6rv § 10. --, H.G.fhdgy § 5. --, v.S.J.ezds § 6.11, F.J.alhdgy § 10. --, Z.S.cs6.b. § 10. --, v.Á.Z.ezds § 5. --, Milwaukeei csoport § 50. --, Torontói csoport § 375. --, Calgaryi csoport § 156. --, v.H.A.rep.alez § 10. --, Dr.P.V.szds § 10. --, P.A.t6rm § 10. --, G.Zs.l.6rm § 5. --, v.Á.Z.ezds § 5. --, Sz.Sz.szh. § 10. --, Dr.v.U.L.alez § 10. --, Dr.E.Á.t.cs6 § 10. --, P.L.f6t6rm § 5. --, P.L.szakv § 10. --, S.J.l.f6t6rm § 10. --, P.I.6rm § 10. --, M.L.cs6.b. § 5. --, R.J.f6t6rm § 10. --, L.J.prbc6.6rv § 10. --, K.F.6rm § 20. --, A.B.cs6.b. § 10. --, Prof.Dr.S.F. § 10. --, B.M.6rm § 10. --, R.I.szakv § 10. --, R.F.szakv § 10. --, K.A.szakv § 10. --, E.M.tb.fhdgy § 5. --, Cs.J.f6t6rm § 10. --, L.I.6rm § 10. --, v.P.L.t.6rm § 2.10, Dr.J.F.cs.b. § 10. --, L.B.alez § 15. --, S.J.6rm § 50. --, M.S.cs6.b. § 10. --, K.K.6rm § 20. --, v.Á.Z.ezds § 5. --, M.L.szds § 10. --, G.T.h.szds § 5. --, v.Sz.J.6rm § 12. --, T.J.szakv § 10. --, Cs.L.cs6.b. § 5. --, T.J.6rm § 10. --, Dr.B.I.6rgy § 10. --, v.Sz.L.h.6rgy § 5. --, B.S.ezds § 10. --, v.L.L.szds § 10. --,

Dr.J.F.cs6.b. § 2. --, D.J.szds § 4.80, K.S.szakv § 10. --, F.J.szakv § 12. --, Dr.H.E.szds § 10. --, Dr.F.Gy.szds § 10. --, V.Zs.f6t6rm § 5. --, v.P.J.né § 15. --, V.G.tb.szds § 10. --, v.Á.Z.ezds § 5. --, M.I.6rm § 10. --, Dr.M.Zs.M.cs6.b. § 25. --, K.Gy.f6t6rm § 20. --, D.J.szds § 11.60, K.J.6rm § 10. --, Dr.R.J.né § 10. --, V.S.szds § 20. --, Dr.K.L.szds § 10. --, Calgaryi csoport § 50. --, San Franciscói csoport § 64. --, v.N.M.tb.fhdgy § 7.10, Angliai csoport § 47.40, Sydney-i csoport § 373.28, v.T.L.ezds § 10. --, N.J.ezds § 10. --, Dr.v.B.Gy.tb.cs6 § 10. --, D.L.tb.6rm § 10. --, K.S.szakv § 10. --, Sz.J.szakv § 10. --, T.Gy.6rm § 10. --, F.F.6rm § 10. --, Dr.J.F.cs6.b. § 2. --, V.I.III.f6t6rm § 10.80, G.F.szakv § 10. --, v.Á.Z.ezds § 5. --, Dr.J.F.cs6.b. § 2. --, B.J.szakv § 1. --, Dr.B.B.szds § 10. --, B.Gy.t6rm § 10. --, Cs.B.ezds § 5. --, M.I.t6rm § 15. --, Dr.Gy.P.D.cs6.b. § 10. --, L.L.cs6.b. § 10. --, Franciaországi csoport § 10. --, T.J.szakv § 12. --, K.M.h.fhdgy § 20. --, v.Á.Z.ezds § 5. --, v.N.L.f6t6rm § 5. --, v.D.L.vb.szds § 5. --, K.J.szakv § 10. --, v.Sz.I.tb.fhdgy § 5. --, S.L.szds § 10. --, D.J.szds § 4.70, T.Á.6rm § 20. --, D.B.6rm § 10. --, K.S.f6t6rm § 10. --, v.H.J.ezds § 2.10, Sz.I.6rm § 5. --, T.J.v.t6rm § 10. --, v.Sz.L.zls § 10. --, D.S.t6rm § 6. --, K.K.ezds § 5.15, B.J.6rm § 2. --, P.I.t6rm § 10. --, Sz.A.zls § 6.13, A.K.ezds § 10. --, R.M.cs6.b. § 10. --, G.A.tb.cs6 § 10. --.

A Bajtársi Levélre összesen befolyt 1972 évben: § 3.688.60. Kiadások: A laktanya költségeire kifizettünk § 1.357.33-t, a BL postázására § 291.00-t, levelekre § 282.01-t, koszorúra § 15.75-t, postafiók meghosszabbításra § 10. --, újság-nyomólapokra § 26.18-t, KMSZ.vidéki tagdíjra § 16. --, csomagfeladás megtérítésére /Madridi követség/ § 35. --, üzemanyag és utiköltségmegtérítésre § 482.37-t, körlevelek nyomdaköltségeire § 18.70-t, hites könyvvizsgálónak § 100. --, a laktanya biztonsági riasztóberendezésére § 120. --, tüz és betörésbiztosításra § 33. --, ottawai látogatásra /kormányúgy/ § 33.35-t /hadimúzeum/, ügyvitelre /postaköltség, levelezés, telefon, irodaátalány/ § 769.82-t, katonai törvénelmönkönyvekre § 146.99 összeget.

A BL és központi ügyvitel pénztárkönyvét ismételtelen a vezetőség tagjaiból alakult bizottság: egy gazdaszat-kezelési tiszt, egy csapattiszt és egy tiszt-helyettes bajtárs vizsgálta át 1974. jan.27-én. Az évvégi maradványban § 8.09 eltérést nem tudta megtalálni, nem volt felderíthető. A pénztárkönyv vezetése és okmányolása példás volt beírásuk szerint. Egyes kiadási tételek szükségszerűségét a bizottság elfogadta és azokkal egyetértett.

Adakozások a laktanyára és múzeumokra 1972-ben: Calgaryi csoport § 100. --, H.L.pc.fhdgy § 10. --, Dr.N.N.szds § 10. --, D.I.t6rm § 10. --, R.B.6rm § 10. --, K.L.f6t6rm § 10. --, N.J.t6rm § 20. --, Dr.v.Sz.F.szds § 5. --, K.J.fhdgy § 10. --, Dr.M.L.szds § 5. --, T.J.szakv § 5.50, Sz.A.zls § 8.93, B.A.né § 10. --, U.M.szds § 6. --, Sz.L.t.cs6 § 15. --, T.Á.6rm § 100. --, S.író § 50. --, v.L.L.szds § 10. --, Hamiltoni csoport § 30. --, P.J.szakv § 5. --, Feketeerdei csoport § 50. --, Montreáli csoport § 50. --, T.K.t6rm § 90. --, Adelaidei csoport § 20. --, F.Gy.alhdgy § 5. --, New Brunswicki csoport § 100. --, P.L.szakv § 5. --, B.J.szakv § 10. --, Melbourne-i csoport § 18.32, v.L.N.h.alez § 5.90, v.Sz.I.alhdgy § 10. --, v.Sz.L.zls § 10. --, H.L.f6t6rm § 10. --, Dr.Sz.l.gysz.fhdgy § 40. --, B.Gy.szakv § 50. --, v.S.J.ezds § 5. --, F.J.alhdgy § 10. --, Z.S.cs6.b. § 10. --, K.M.h.szds § 10. --, v.S.E.h.fhdgy § 5. --, B.G.képv. § 20. --, Z.E.f.6rgy § 10. --, M.S.cs6.b. § 15. --, K.M.h.szds § 5. --, B.Szds § 8. --, Dr.v.U.L.alez § 5. --, h.M.h.zls § 15. --, Dr.E.Á.cs6.b. § 20. --, S.író § 50. --, K.J.cs6.b. § 23.58, Cs.J.f6t6rm § 5. --, J.I.tb.6rv § 10. --, P.M.t.zls § 10. --, R.F.szakv § 10. --, R.I.szakv § 10. --, B.A.né § 7. --, B.M.6rm § 2. --, D.J.szds § 4.85, K.S.f6t6rm § 60. --, R.J.f6t6rm § 5. --, L.J.tb.6rv § 5. --, P.F.szakv § 20. --, Cs.F.6rm § 17. --, K.F.6rm § 20. --, J.K.Á. § 10. --, B.A.6rm § 10. --, L.I.6rm § 10. --, T.I.6rm § 50. --, J.L.cs6.b. § 20. --, L.B.alez § 15. --, S.J.6rm § 50. --, M.S.cs6.b. § 5. --, v.L.L.szds § 10. --, K.Zs.szakv § 5. --, M.I.ezds § 20. --, E.H.cs6.b. § 20. --, Dr.F.Gy.szds § 10. --, Dr.H.E.fhdgy § 20. --, v.P.J.né § 15. --, H.H.L.M.A. § 10. --, K.Zs.szakv § 5. --, K.I.6rm § 34.80, D.J.szds § 4.80, Dr.R.B.cs6.r. § 10. --, K.J.6rm § 5. --, N.N. § 200. --, v.P.M.r6.fhdgy § 5. --, v.K.J.tb.szds § 70. --, B.A.né § 20. --, Cs.J.szakv § 30. --, U.M.szds § 10. --, Adelaidei csoport § 171.67, V.S.szds § 25. --, M.A.6rm § 26. --, F.K.alez § 20. --, Kitimati bajtársak /v.P.L.t.6rm/ § 178. --, F.J.alhdgy § 25. --, Dr.P.F.gy.szds § 20. --, v.Á.Z.ezds § 5. --, A.F.M.A.6rm § 25. --, Dr.P.V.szds § 5. --, v.C.E.szds § 20. --, R.F.szakv § 15. --, R.I.szakv § 15. --, v.Sz.J.6rm § 23.90, N.J.ezds § 50. --, Dr.v.B.Gy.tb.cs6 § 10. --, H.J.fhdgy § 100. --, D.J.szds § 9.28, B.B.tb.cs6 § 25. --, Dr.v.B.Gy.tb.cs6 § 16. --, Dr.R.B.szds § 25. --, Milwaukeei csoport § 55. --, v.Sz.L.zls § 20. --, B.J.szakv § 5. --,

D.L.h.6rm § 40.--,Dr.v.U.L.alez § 10.--,v.Sz.I.alhdgy § 20.--,Sz.M.zls § 10.--,F.P.6rm § 20.--,Sz.L.f6t6rm § 5.--,Dr.H.E.hdgy § 20.--,n.N.L.6rm § 15.--,A.K.azds § 30.--,F.J.6rm § 10.--,P.B.f6t6rm § 50.--,S.B.c6r r.§ 9.--,R6k6czi Sz6vete6g § 50.--,Cs.F.6rm § 10.--,P.J.t.tiz § 10.--,Montre6li csoport § 175.16. S.M.tb.hdgy § 10.--,Dr.B.E.azds § 7.40,B.Gy.t6rm § 15.--

Adakozások a központi segélyalapra: 1972-ben/ L.B.alez § 18.15, K.R.szakv § 3.10, M.I.6rm § 5.--, Sydneyi csoport § 82.54.

Közvetlen küldött adományok: csend6r bajtársaink § 913.15 összeget juttattak a Sz6chényai T6rsas6gnak, ebb6l magasan kiemelkedik vitez Polg6ri L6szl6 t.6rm gy6jtése Kitimaton § 856.--/A burg-kastli gimn6ziumnak v.L.L.szds § 50.--, v.P.J.-né § 100.--, Dr.v.U.L.alez § 25.--, v.T.6.6rgy § 15.--, B.J.szakv § 17.00, a Magyar Alap-nak P.B.f6t6rm § 50.--, v.A.M.tb.szakv § 28.--, a Szent Istv6n Z6r6ndokh6znak V.J.t6rm § 20.--, Ausztr6liai Magyar Tal6lkoz6znak Dr.J.I.szds § 35.--, Dr.N.E.§ 35.--, M.O.tb.6rgy § 35.--, közvetlen csomagk6ld6sek az 6haz6z6s6s Eur6p6ba: § 274.13 § 701.00.Prof.Dr.T6th Imre rész6re: Toront6i csoport § 50.--, V.J.t6rm § 50.--, Bajt6rsai koszorukra: P.J.alhdgy § 20.--, § 120.--, cser6k6sz6c6lokra § 57.--, templ6m6pit6re § 70.--, sok adom6ny nem jelentettek.

A központi segélyalap 10 IKKA csoportot küldött Kar6csnyra az 6haz6ba, csoportjaink, sz6rv6nyaink egy6nileg közel 200 IKKA csomaggal segítettek hozz6zat6z6ikat az 6haz6ban.

Anyagi besz6mol6 1973 6vr6l:

Adakoz6sok a Bajt6rsai Lev6lre 6s a k6zponti 6gyvitelre: v.L.L.szds § 156.--, L.B.alez § 15.--, P.L.f6t6rm § 10.--, N.F.-né § 10.--, F.E.§ 9.37, I.A.c6r r.§ 5.--, Dr.N.N.szds § 10.--, A.B.tb.cs6 § 10.--, E.L.f6t6rm § 10.--, v.K.A.t.fhdgy § 10.--, Sz.L.f6t6rm § 10.--, Dr.J.F.c6r b.§ 2.--, A.P.6rm § 12.71, Dr.P.Z.szds § 10.--, T.J.6rm § 10.--, P.I.fhdgy § 10.--, v.A.Z.ezds § 5.--, v.B.L.t.hdgy § 10.--, V.G.tb.szakv § 10.--, B.J.szakv § 1.--, Dr.v.K.I.-né § 10.--, Niagara vid6ki csoport § 100.--, F.K.alez § 10.--, Milwaukeei csoport § 55.--, Dr.K.L.alez § 10.--, B.A.6rm § 10.--, N.Gy.rep.hdgy § 5.--, H.J.tb.szds § 10.--, Cs.B.6rm § 2.--, D.J.szds § 4.65, K.L.c6r b.§ 5.95, v.J.Gy.g.fhdgy § 5.95, Sao Paul6i csoport § 30.--, Vict6riai csoport § 36.--, T.6.6rm § 10.--, Feketeerdei csoport § 55.38, Dr.J.F.c6r b.§ 2.--, K.K.6rm § 20.--, P.F.-né § 11.--, F.F.6rgy § 5.--, K.J.6rm § 10.--, B.J.szakv § 5.--, P.I.6rm § 10.--, B.A.-né § 10.--, A.B.tb.cs6 § 10.--, C.Gy.6rm § 10.--, B.Gy.6rm § 10.--, K.S.f6t6rm § 100.--, Adelaidei csoport § 112.10, Dr.B.L.szds § 10.--, N.Gy.6rm § 10.--, T.J.6rm § 10.--, v.Sz.I.alhdgy § 10.--, B.I.h.hdgy § 15.--, D.J.azds § 16.--, v.N.K.rep.szds § 5.--, Sz.D.alez § 10.--, v.A.Z.ezds § 5.--, M.I.6rm § 15.--, T.K.t6rm § 10.--, F.J.h.t6rm § 11.--, Dr.Sz.L.c6r b.§ 50.--, Dr.v.B.Gy.tb.cs6 § 11.--, T.6.6rm § 25.--, H.J.I.alhdgy § 15.--, Dr.P.V.szds § 10.--, M.A.6rm § 10.--, R.J.t6rm § 33.75, K.J.t6rm § 11.--, M.L.szds § 10.--, v.P.K.fhdgy § 10.--, Sz.M.zls § 10.--, Dr.P.Gy.szds § 20.--, B.I.prbc6s § 10.--, F.Gy.alhdgy § 20.--, K.T.c6r b.§ 10.--, Melbournei csoport § 119.60, Dr.v.B.Gy.tb.cs6 § 10.--, v.A.Z.ezds § 5.--, v.N.L.f6t6rm § 5.--, B.E.c6r b.§ 5.--, B.B.f6t6rm § 10.--, K.L.f6t6rm § 5.--, Dr.v.U.L.alez § 10.--, T.J.f6t6rm § 11.80, H.M.6rm § 10.55, B.J.szakv § 10.--, Dr.J.F.c6r b.§ 10.--, Dr.J.I.h.alez § 10.--, v.A.Z.ezds § 5.--, Dr.J.F.c6r b.§ 2.--, F.L.szakv § 10.--, J.J.6rm § 10.--, V.I.I.f6t6rm § 12.--, Toront6i csoport § 300.--, D.J.szds § 4.60, A.Gy.t6rm § 1.--, B.J.szakv § 10.--, R.I.szakv § 10.--, Cs.F.6rm § 10.--, B.A.-né § 10.--, P.M.6rm § 10.--, Cs.J.f6t6rm § 10.--, Angliai csoport § 50.80, S.M.tb.hdgy § 10.--, J.P.f6t6rm § 10.--, F.J.szakv § 14.--, Sydneyi csoport § 139.68, B.Gy.t6rm § 25.--, v.A.Z.ezds § 5.--, N.6.szds § 30.--, v.N.M.tb.fhdgy § 10.--, H.L.f6t6rm § 10.--, Dr.H.E.szds § 10.--, Dr.H.E.hdgy § 10.--, G.G.6rm § 10.--, Sz.L.szakv § 10.--, Sz.S.t6rm § 2.--, V.L.f6t6rm § 5.--, F.J.alhdgy § 25.--, J.G.6rm § 20.--, Adelaidei csoport § 98.20, D.J.szds § 10.40, v.S.J.ezds § 12.35, T.I.6rm § 10.--, Sz.M.f6t6rm § 10.--, M.S.c6r b.§ 10.--, Gy.6rm § 10.--, H.L.M.A. § 10.--, v.B.I.6rm § 5.--, Sydneyi csoport § 222.28, New Brunswicki csoport § 180.--, Hamiltoni csoport § 35.--, v.A.Z.ezds § 5.--, v.A.Z.ezds § 10.--, Z.J.ezds § 10.--, T.J.t6rm § 21.85, Sao Paul6i csoport § 20.--, D.J.szds § 21.20, Dr.R.B.§ 10.--, Sz.Sz.c6r b.§ 10.--, v.A.Z.ezds § 10.--, H.I.alhdgy § 14.80, S.F.-né § 10.--, M.A.6rm § 5.--, P.L.f6t6rm § 10.--, v.A.Z.ezds § 10.--, D.J.szds § 5.20, Toront6i csoport § 106.41, G.Zs.1.6rm § 10.--, T.J.szakv § 12.--, B.J.szakv § 6.--, B.M.6rm § 10.--, G.M.6rm § 10.--, S.L.szds § 20.--, n.N.L.6rm § 6.--, Sz.I.6rm § 10.--, M.I.t6rm § 10.--, Niagara vid6ki csoport § 30.--

6rm § 10.--, A.K.ezds § 12.17, L.B.alez § 10.--, Sz.A.zls § 10.--, N.N.6rgy § 48.40, a M.Kir.Csend6rs6g k6nvvel egy6tt érkezett adom6nyok: § 702.84, v.Sz.azds § 41.77.

BL-re 6s 6gyvitelre beérkezett 1973-ban 6sszesen: § 4.644.15. Az 6gyvezet6 k6rd6sre a BL 6sszes nyomda 6s egy6b tartoz6sait. A p6nzt6rban egy cent sem maradt kiad6sok: BL nyomdak6lts6gekre kiadtunk: § 2.405.--, BL postak6lts6geire § 2.20-t, katonai t6rt6nelmi k6nyvekre § 96.84-t, a BL megad6dztat6s6ra /uj 6s k6nyves 6rv6g6s/ § 760.71-t, f6nyk6pek reprodukci6j6ra § 14.23-t, KMSZ.vid6ki k6rd6s6j6ra § 15.--, gyorsseg6lyre Berlinbe § 10.25-t, postaf6l6kra § 10.--, m6s6c6s csend6rkalapra § 52.38-t, k6t koszorura /hal6l6z6s/ § 80.--, bankunk sz6l6s6t6l6rt § 94.40-t, 6zemanyagk6lts6ge, k6pviseletre § 116.--, 6gyvitelre /b6c6k k6lts6g, irodaszerek, papir, borit6k, telefon, l6togat6sokra/ eg6sz 6ven 6t § 39-t. Maradv6ny: § 0.00.

1974.jan.27-6n a vezet6s6gb6l behivott p6nzt6ri bizotts6g vizsg6lta 6t iem6t a BL p6nzt6rk6nyv6t. A bizotts6g 6llt egy gazd6s6tkezel6s-k6zigazgat6si tiszt6s6t, egy csapat tiszt6sb6l 6s egy tisztel6nyesb6l. A p6nzt6rk6nyv 6tvizsg6l6sakor 6llt, hogy az 6sszbev6tel § 4.644.15, a kiad6si v6g6sszeg § 4.658.31, az 1972-es kiad6sok levonva a maradv6ny § 0.00. A bizotts6g a kiad6sok természet6s6t 6s az 6zoknak sz6k6ss6g6s6g6vel egyet6rt6tt. A p6nzt6ri napl6 vezet6s6t 6s az 6zok k6fog6st6l6nnak tal6lta. A fentieket minden 6vben, igy most is i-6vben r6gzit6t6k 6s mindh6rman al6rt6k 6s lepecs6t6t6k.

Adakoz6sok a lakt6ny6ra 6s a muzeumokra: F.I.szds § 15.--, O.J.t6rm § 15.06, B.J.szakv § 50.--, R.K.h.szds § 10.64, L.B.alez § 30.52, Dr.Gy.P.D.c6r b.§ 10.--, T.6.6rm § 20.--, Dr.M.L.szds § 15.--, Dr.K.L.o.hdp.6rm § 50.--, G.Zs.1.6rm § 20.--, K.L.alez § 5.--, B.F.tb.fhdgy § 6.--, T.J.szakv § 6.--, S.P.6rm § 10.--, K.M.h.fhdgy § 10.--, S.P.6rm § 11.57, Dr.P.Gy.szds § 20.--, Dr.H.E.hdgy § 20.--, v.D.L.vb.szds § 10.--, v.Sz.J.t.szds § 5.--, J.P.f6t6rm § 10.--, S.L.szds § 10.--, D.J.szds § 10.--, K.S.f6t6rm § 50.--, Sz.G.hdgy § 50.--, F.J.alhdgy § 20.--, A.K.ezds § 20.--, A.Z.ezds § 5.--, K.L.f6t6rm § 108.--, n6hai N.F.alez § 10.--, Dr.N.N.szds § 3.12, Montre6li b6lbizotts6g § 1.200.--, D.J.szds § 4.63, Dr.v.K.I.-né § 5.--, id.J.L.c6r b.§ 5.--, N.N. § 3.293.58, n6hai Dr.P.B.szds § 20.--, v.Sz.6rm § 5.--, Vict6ria csoport § 36.--, S.P.6rm § 200.--, T.Gy.-né § 10.--, Feketeerdei csoport § 5.63, K.J.6rm § 5.--, T.J.t6rm § 10.--, v.Sz.I.alhdgy § 15.--, W.J.c6r b.§ 25.--, v.R.ezds § 15.--, T.G.t6 fhdgy § 10.--, F.J.h.t6rm § 20.--, F.Gy.alhdgy § 30.--, Dr.Sz.L.c6r b.§ 50.--, Dr.v.B.Gy.tb.cs6 § 11.--, B.B.f6t6rm § 10.--, Dr.v.U.L.alez § 10.--, T.6.6rm § 25.--, H.J.I.alhdgy § 20.--, P.M.6rm § 15.--, Cs.J.f6t6rm § 10.--, T.tiz § 10.--, S.M.tb.hdgy § 10.--, Cs.F.6rm § 10.--, Dr.K.S.szds § 25.--, S.I.fhdgy § 5.--, Dr.Sz.E.szds § 56.10, H.L.f6t6rm § 10.--, P.A.tb.cs6 § 10.--, M.S.c6r b.§ 10.--, H.L.M.A. § 5.--, Gy.6rm § 10.--, K.Gy.t.fhdgy § 5.--, Dr.K.Gy.szds § 25.--, Dr.E.6.c6r b.§ 25.--, v.A.Z.ezds § 10.--, P.V.c6r r.§ 20.--, n.N.L.6rm § 25.--, Feketeerdei csoport § 176.--, S.A.tb.hdgy § 100.--, v.Sz.I.alhdgy § 30.--, S.I.§ 10.--, K.J.c6r r.§ 20.--, H.N.L.t.szds § 20.--, de R.I.§ 20.--

A fentiek 1973-as lakt6nya-muzeumi adom6nyok. 1973.jan.27-6n érkezett a lakt6ny6ra 6s a muzeumokra: S.P.6rm § 200.--, L.B.alez § 10.--, B6nkuti Gy6rgy szakv § 50.--, R6k6czi Sz6vete6g § 200.--, Feketeerdei csoport § 58.92, K.S.f6t6rm § 50.--, T.Gy.-né § 10.--, v.D.F.tb.fhdgy § 11.60, v.6rm § 80.--, Dr.v.B.Gy.tb.cs6 § 20.--, K.M.h.szds § 20.--, K.J.h.alez § 20.--, n6hai v.D.D.szds /koszor6megv6lt6s/ § 65.--, n6hai vitez Demetroveits Dezs6n6 /ko sz6rv6megv6lt6s/ § 135.--

A lakt6nya anyagi elsz6mol6s6t besz6mol6nk v6g6n hozzuk. Adakoz6sok a k6zponti seg6lyalapra 1973-ban: § 130.--6rkezett be. K6zvetlen 6gyvitelre 6s a k6zpontba bejelentettek: v.Polg6ri L6szl6 t.6rm § 567.--, a Sz6chényai T6rsas6gnak. Tov6bbi adakoz6sok voltak a burg-kastli gimn6ziumnak, a Magyar Alap-nak, a Vit6zi Rend-nek 6s a Szent L6szl6 T6rsas6gnak. A k6zponti seg6lyalap 11 IKKA csoportot küld6tt az 6haz6ba, ugyanakkor csoportjaink 6s sz6rv6nyaink 200-at meghalad6 IKKA utalv6nyt küldtek az 6haz6ba 6s Eur6p6ba r6szorul6 id6s, rokkant bajt6rsainknak 6s 6zvegyeinknek.

A MKCSBK k6zpont 6s 60 csoportja-sz6rv6nya mindent megtett, ami erej6b6l lehet. Adakozott, dolgozott, segitett 6s 6ldozott.

Bajt6rsai Lev6l p6nzt6ra 6res. A BL el6z6 sz6ma 6s jelen sz6ma /mindkett6 1973-as sz6m, de a tulterhelt nyomda 6s a k6zpont miatt csak 1974 elej6n jelenhet meg, ezer doll6rba ker6lt! Csoportjaink, egy6neink: v6rjuk segits6g6t!

Elszámolás a laktanyáról és a muzeumokról:

A központi ügyvezető 1971. január 30-án, kora hajnali órákban és hóviharban fejezte be költözését magánholmijával és a MKCSBK régi lakásán őrzött tárgyival a laktanyába. A berendezkedés 4 hónapot vett igénybe. Az ügyviteli munka sohasem szünetelt.

Az őröklakás ára volt: \$ 22.500.--, a vezetőség megbizásából az ügyvezető lefizetett \$ 3.000.--t, két jelzálogkölcsön adósság maradt \$ 19.500 értékben. Ezen összeg törlesztése három év óta folyik.

A lefizetéshez megkapta a vezetőség határozata alapján a küldöttségi alapot: \$ 1.860.--t, kiegészítette sajátjából \$ 1.140.-- összeggel.

Az ügyvezető laktpk megvásárolta a laktanya és muzeum teljes butorzatát, berendezését üvegszekrényekkel, ágynemikkel, függönyökkel, szőnyegekkel, képkeretekkel, edényekkel, konyhafelszereléssel, villanykályhával és elektromos hűtőszekrényrel összesen eddig \$ 9.960.36 értékben hitelbe. Mivel az idő elszaladt felettünk nem várhattunk tovább az "addig nyújtózkodj, míg takaródj" elv alapján. A laktpk gyermekei felnöttek, mind egyetemet végeztek addigra, keresete teljesen felszabadult és rizikóval bár, de vállalta a szörnyű adósságok havi törlesztését.

Az ügylet zárásakor külön fizetnivaló volt az eladó ügyvédje és átírás: \$ 448.10 összegben, míg a vásárló laktpk ügyvédje \$ 240.--összeget kért szolgáltatásért. A laktpk 1973 őszig a törlesztéssel egy időben hozzávetőlegesen \$ 3.500.--t fizetett kamatokra /18 %/. Havi kiadása 200 dollárral haladta meg kenyérszós munkája bevételét. Vállalta, mert hitt a csendőr szellemben és bajtársaiában. Mindezeket felül három év alatt háztörlesztésre, adóra és üzembentartásra /villany, víz, fűtés, személtelherdás, fűnyírás, hőeltakarítás, közhelyek takarítása stb/ \$ 9.252.-- összeget! Összesen három év alatt \$ 23.540.46 nyomta a laktpk vállalt!

1972 őszén sokszor úgy érezte, hogy összeroppan az anyagi terhek és a túlhatott közmunka /BL & ügyvitel/ következtében.

De jöttek 1971 tavasza óta a látogató bajtársak. Mind meglepéssel néztek körül. Értékeltek a laktanya és a muzeum felállítását! Hire ment intézményünknek, a BL is bemutatva képekben s megindultak az adakozások, az anyagi segítségek!

A laktpk tuljutott a mélypontra! 1973. februárjában a montreáli bajtársak nagyszabású bálja \$ 1.200.-- készpénzsegítségét hozott, pár héttel később egy európai órnagy bajtárs 10.000 német márkás segítsége pedig máról-holnapra megszabadította a gondoktól! A berendezési adósságokat teljes egészében ki tudta fizetni, derék és áldozatos bajtársaink nagyszabású további támogatása, de az összes laktanyára szánt anyagi segítség óriási segítség volt: a látogatók karbantartására szánt adományával \$ 15.211.83 összegű anyagi segítség érkezett! Bajtársak, megszabadultunk az anyagi gondoktól, a berendezést sikerült teljes egészében kifizetni!

Jelenleg kb. \$ 18.000.-- összegű jelzálogkölcsön áll fenn, aminek havi törlesztése adóval, üzembentartási költségekkel együtt \$ 257.--.

A csendőr szellem csodákra képes! A laktanyaparancsnok tiszteleg!

Amit a csendőr emigráció adakozásaival végrehajtott a Bajtársi Levél és a laktanya felé, valóban nagy teljesítmény volt! Ezért fájdalmas, hogy munkát vállalni viszont senki sem akar s a tíz éves idegfeszültségtől kifáradt ügyvezető ezidőig senki se igyekszik felváltani! Ez érthetetlen!...

Időközben a csendőr muzeumhoz csatlakozott a Magyar Vitézi Rend muzeuma és a Rákóczi Szövetség muzeuma. Mindkét szervezet nagyobb összeggel segítette a laktanyát, értékes tárgyaikat üvegszekrényekben helyeztük el.

A laktanyának eddig 600 látogatója volt, fele itt is aludt az átvonuló szobákban. A látogatók zöme meghatódottan, sokan könnyes szemmel, sokszor sírásba kitörve szemléli a nagy magyar katonai mult ezer ereklyéjét, melyet itt gyűjtöttünk össze és őrizzük a Szülőföld felszabadulásáig, hogy aztán hazatérhessen minden a budai hadimuzeumba!

A túlterhelt munka következtében az ügyvezető nem tudta teljesíteni az ottawai kanadai hadimuzeum meghívását, mely magyar katonai kiállítást akart csinálni a lengyel kiállítás után. Ez súlyos hiba és mulasztás volt, mert a hajnalig tartó levelezések helyett az lett volna az első saját érdekünkben! De hogyan, ha elmarad a munkasegítség? Ez így nem megy tovább, ki kell aknázzuk lehetőségeinket a jövőben! Levelet írni más is tud, az összeköttetések fenntartását más is elvégezheti.

Hisszük, hogy a bajtársi összefogás és megértés ezt is meg fogja oldani!
vitéz Kovendy Károly szds, laktpk. és muzeumőr

Miközben a torontói csendőr vadászcsoporthoz hiába járja az erdőt napokig s üresen tér haza a csendőr vadásztanyára, ugyanakkor egy bátor

csendőrszorong

fényképezőgéppel sikeresen vadászta a macskákat a kanadai északon!

Bajtárs,
beszerezted már és kipróbáltad vadászpuskádat?

Sohase tudhatod, mikor lesz rá szükséged!

Kanadai fekete medve Ontarióban.

- + -

Keserves nagy munka volt megírni és összeállítani ezt a Bajtársi Levelet november óta az esti "azabad" időkben. Fotokópiás eljárással kísérleteztünk!

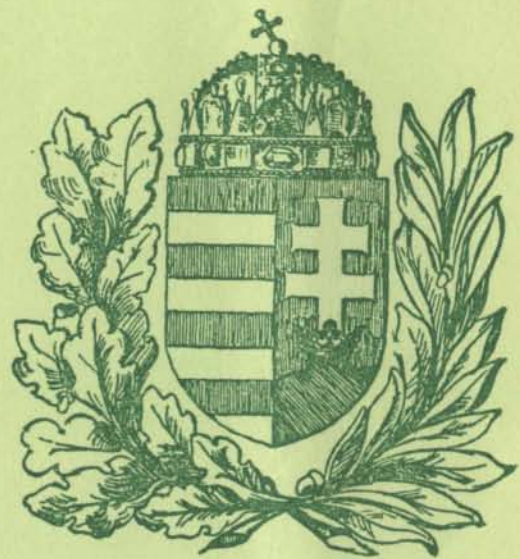
Most nem lesz azedő, mert nem győzzük kivárni a túlterhelt nyomdát. A helyesírási hibákért, elírásokért a gépelő felelős. A kicsinyítés következtében esetleg többen nehezen olvashatják, Bajtársak, vegyünk szemüveget s olvassanak nagyítóüveggel! Rengeteg pénz is spórolunk ezzel az eljárással, nem beszélve az időről! Aztán: a képeket odaragasztottuk, így a kanadai nyomdász nem tudja a képeket megfordítani, vagy fejfel lefelé állítani. A szerkesztő pedig sem tud mindig a nyomdában tartózkodni!

Várjuk az adományokat a Bajtársi Levélre és ügyvitelre, laktanyára és muzeumra, megélyaalpra! Ne felejtjük el:

Minden levelet, hírt, pénzádományt a következő címre küldjük:

"MKCSBK" Hungarian Veterans, 419 Herkimer St. HAMILTON, Ontario, Canada
LBP 234

Minden bajtársunknak kellemes nyarat, boldog vakációt kívánunk!

*Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában,
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában!*

Amen.